

ปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร

THE ADMINISTRATIVE PROBLEMS OF VOCATIONAL CERTIFICATE
CURRICULUM IN BUSINESS ADMINISTRATION AS PERCEIVED
BY ADMINISTRATORS AND TEACHERS OF PRIVATE VOCATIONAL
SCHOOLS IN BANGKOK



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารด้านวิชาศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

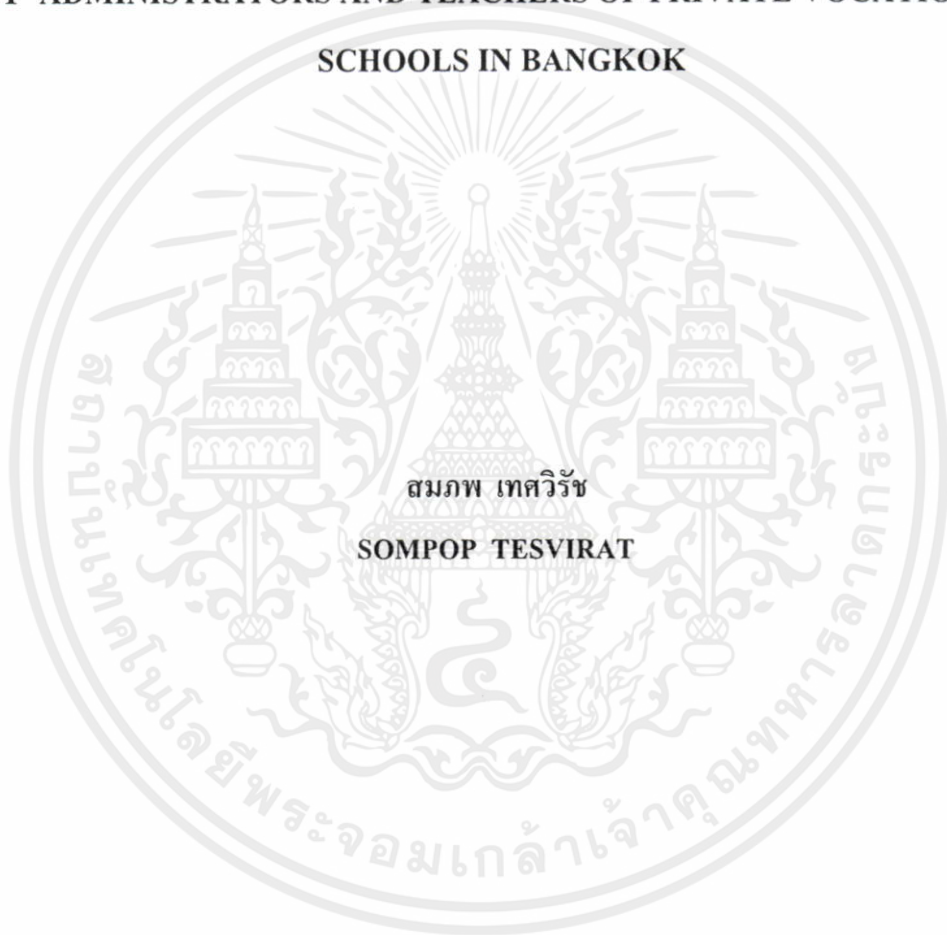
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2544

ISBN 974-648-111-8

ปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาการธุรกิจ
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร

THE ADMINISTRATIVE PROBLEMS OF VOCATIONAL CERTIFICATE
CURRICULUM IN BUSINESS ADMINISTRATION AS PERCEIVED
BY ADMINISTRATORS AND TEACHERS OF PRIVATE VOCATIONAL
SCHOOLS IN BANGKOK



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เพื่อประโยชน์ของโครงการที่มอบให้ และผู้ดูแลสิทธิไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องขออนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ.ศ. 2544

ISBN 974-648-111-8

**THE ADMINISTRATIVE PROBLEMS OF VOCATIONAL CERTIFICATE
CURRICULUM IN BUSINESS ADMINISTRATION AS PERCEIVED
BY ADMINISTRATORS AND TEACHERS OF PRIVATE VOCATIONAL
SCHOOLS IN BANGKOK**



**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES**

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

2001

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ISBN 974-648-111-8



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่าการใดก็ตาม **COPYRIGHT 2001** เหมมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและ
ครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

นักศึกษา

นายสมภพ เทศวีรัช

รหัสประจำตัว

37063147

ปริญญา

ครุศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา

สาขาวิชา

การบริหารอาชีวศึกษา

พ.ศ.

2544

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.พจนนา ว่องตระกูล

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาความคิดเห็นใน 7 ด้าน คือการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์ การใช้หลักสูตรการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร การจัดครูเข้าสอน การจัดแผนการเรียนการสอนและตารางเรียน การจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรการเรียนและสื่อการสอน การจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่และการเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร โดยจำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษาและประสบการณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครรวม 324 คน โดยใช้ในการสุ่มอย่างง่ายจากกลุ่มประชากรทั้งหมด 3,887 คน จากโรงเรียน 64 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามซึ่งพัฒนาโดยผู้ทำวิจัยโดยใช้พื้นฐานการศึกษาวิจัยของนายประชาคม จันทรชิต ข้อมูลที่ได้ใช้การคำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Statistical Package for the Social Sciences (SPSS/PC) ผลการวิจัยปรากฏว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจทั้ง 7 ด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	The Administrative Problems of Vocational Certificate Curriculum in Business Administration as Perceived by Administrators and Teachers of Private Vocational Schools in Bangkok
Student	Mr. Sompop Tesvirat
Student ID.	37063147
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	2001
Thesis Advisor	Dr. Malai Gerawatanakaset
Thesis Co-advisor	Dr. Pojana Kwongtagul

ABSTRACT

The Purposes of this study were to investigate the perception of administrators and teachers of private vocational schools in Bangkok. There were seven areas of investigation as follows; Planning and promoting the curriculum and public relation , Training teachers to use the curriculum preparing teacher for curriculum, Placing teachers into class rooms schedules advising to using curriculum by dividing as position, Developing the teacher plan and class level of education and experience, Providing teaching medians and materials, Managing the school environment and selection the extra curriculum activities, Managing Instructional supervision and evaluating the curriculum. There were 324 samples randomly selected by simple random sampling technique from the population of 3,887 administrators and teachers in 64 schools. The instrument used in this study was a questionnaire developed by the researcher based on the study of Mr.Prachakhom Chanrarachit. Data were computed and analyzed by using the Statistical Package for the Social Sciences (SPSS/PC⁺). The results revealed that there was no significant difference between the perceptions of the vocational administrators and teachers in Bangkok classified by positions, degrees, and experiences at the level of .05 in the seven areas.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้สำเร็จล่วงไปด้วยดี เพราะได้รับความอนุเคราะห์เอาใจใส่ช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก ดร.มาลัย จีรวฒนเกษตร์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร. พงนา ว่องตระกูล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และอาจารย์วรัณณี สิ้นสุภรัตน์ อาจารย์หัวหน้างานวิจัย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตบพิตรพิมุข วิทยาเขตทุ่งเมฆ ที่ได้ให้คำปรึกษาและแนะนำผู้วิจัยตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์นี้จากท่านและขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้กรุณาแนะนำการเสนอและปรับปรุง แบบสอบถาม ตลอดจนผู้บริหารคณะครูอาจารย์โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครทุกท่าน ที่อำนวยความสะดวกในการตอบแบบสอบถามและการรวบรวมข้อมูล

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ประสิทธิประสาทวิชาการ โดยให้ผู้วิจัยมีความรู้และส่งผลให้สามารถทำงานวิจัยนี้ได้สำเร็จ

ขอขอบพระคุณบุพการีทั้งสองท่านและท่านผู้บังคับบัญชา ที่มีส่วนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จล่วงไปด้วยดี

คุณค่าและสาระดีประโยชน์อันมีค่าได้จากการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอบแต่ผู้มีพระคุณทุกท่านและบุคคลในครอบครัวที่ให้ความช่วยเหลือให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย ตลอดมาจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

สมภพ เทศวีรัช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	4
1.4 ทฤษฎีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	6
1.6 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพภูมิศาสตร์.....	7
1.7 คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
บทที่ 2 ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 การบริหารการศึกษา.....	9
2.1.1 ความหมายของการบริหาร.....	9
2.1.2 ความหมายของการบริหารอาชีวศึกษา.....	11
2.1.3 ความหมายของกระบวนการบริหารการศึกษา.....	12
2.2 การบริหารหลักสูตร.....	14
2.2.1 การวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร.....	17
2.2.2 การเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร.....	19
2.2.3 การจัดครูเข้าสอน.....	20
2.2.4 การจัดแผนการเรียน ตารางสอน และตารางเรียน.....	22
2.2.5 การจัดบริหารวัสดุประกอบหลักสูตรเพื่อการเรียนการสอน.....	25
2.2.6 การจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่.....	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ภายในโรงเรียนเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยเป็นอย่างสูง

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.3	หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2527 (หลักสูตรปรับปรุงพุทธศักราช 2536) สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.....	32
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	43
3.1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
3.2	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
3.3	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
3.4	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
3.5	สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	50
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
บทที่ 5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	91
5.1	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	91
5.2	สมมติฐานการวิจัย.....	91
5.3	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	92
5.4	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	92
5.5	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	92
5.6	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	93
5.7	สรุปผลการวิจัย.....	93
5.8	อภิปรายผล.....	99
5.9	ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้.....	113
5.10	ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป.....	115
	บรรณานุกรม.....	116

เอกสารถ้าตีพิมพ์แล้วสงวนไว้สำหรับเราใช้วงวนเพื่อตรวจสอบเท่านั้น ไม่อนุญาตให้คนอื่นไปใช้ประโยชน์ได้
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ประวัติผู้เขียน.....

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 โครงสร้างหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สายวิชาบริหารธุรกิจ.....	38
3.1 แสดงกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารและครูของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ในกรุงเทพมหานคร.....	44
4.1 แสดงจำนวนและคำร้อยละของผู้บริหารและครู ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ในการทำงาน วุฒิการศึกษาและประเภทวิชาที่สอน.....	52
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร.....	53
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร.....	55
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านปัญหาการจัดครูผู้สอน.....	56
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการจัดแผนการเรียน ตารางสอน และตารางเรียน.....	57
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอน	58
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านปัญหาการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ และการเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร.....	59
4.8 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการนิเทศและติดตามผลการ ใช้หลักสูตร.....	60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.9 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในภาพรวมและรายด้าน.....	61
4.10 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร.....	62
4.11 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร.....	64
4.12 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านปัญหาการจัดครูผู้สอน.....	65
4.13 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการจัดแผนการเรียน ตารางสอน และตารางเรียน.....	67
4.14 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอน.....	68
4.15 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านปัญหาการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ และการเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร.....	69
4.16 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร.....	70
4.17 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในภาพรวมและรายด้าน.....	71

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูในวงเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น เป็นทั้งทรัพย์สินของโรงเรียนและต้องแจ้งเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.18 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร.....	72
4.19 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร.....	73
4.20 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านปัญหาการจัดครูผู้สอน.....	75
4.21 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านการจัดแผนการเรียน ตารางสอน และตารางเรียน.....	76
4.22 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรเพื่อการสอน	77
4.23 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านปัญหาการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ และการเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร.....	79
4.24 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร.....	80
4.25 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ในภาพรวมและรายด้าน.....	81
4.26 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร.....	82

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ควรรักษาไว้สำหรับใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยและต้องขออภัยถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.27 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ ด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร.....	83
4.28 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ ด้านปัญหาการจัดครูผู้สอน.....	84
4.29 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ ด้านการจัดแผนการเรียน ตารางสอน และตารางเรียน.....	86
4.30 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ ด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรเพื่อการสอน	87
4.31 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ ด้านปัญหาการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ และการเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร.....	88
4.32 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ ด้านกาณิชเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร.....	89
4.33 การเปรียบเทียบแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ ในภาพรวมและรายด้าน.....	90

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองได้นั้น การศึกษามีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งดังที่ พงษ์ Һันนาคินท์ (2529 : 210) ให้ความหมาย การศึกษาว่า “การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรม และเป็นการสร้างภูมิปัญญาให้แก่สังคมการศึกษาจึงเป็นรากฐานและเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศ” ซึ่งสอดคล้องกับ กิตติมา ปรีดีดิกล (2529 : 3) ให้ความหมายของการศึกษาว่า “การศึกษา หมายถึง การพัฒนาความรู้ ความคิด ความสามารถที่มีอยู่ในตัวบุคคลเพื่อให้เป็นสมาชิกที่ดีต่อสังคมและประเทศชาติ สิ่งต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบของการศึกษาก็คือ ผู้ให้การศึกษา ผู้ได้รับการศึกษาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งองค์ประกอบดังกล่าว หมายถึง โรงเรียน ครู หลักสูตร นักเรียน วัสดุอุปกรณ์ ตำราเรียน และอาคารสถานที่ เป็นต้น” จากข้อความที่ยกมากล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษา เพราะการศึกษาเป็นเครื่องสำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม เพราะการพัฒนาดังกล่าว ต้องอาศัยกำลังคนเป็นสำคัญ กำลังคนจะมีประสิทธิภาพเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา

สำหรับการจัดการศึกษาในประเทศไทยนั้น ยึดหลักสูตรเป็นสำคัญโดยถือว่า “หลักสูตร เป็นเครื่องกำหนดทิศทางการศึกษา สันต์ ธรรมบำรุง (2525 : 10) ทั้งนี้ ภิญญา สาทร (2531 : 3) ได้กล่าวถึงหลักสูตรว่า

การจัดการศึกษาทุกระดับจะต้องอาศัยหลักสูตรนับเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่ง ที่จะทำให้การจัดการศึกษาบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้เพราะหากจะเปรียบเทียบความมุ่งหมายทางการจัดการศึกษาเป็นผลที่มุ่งหวังแล้วหลักสูตรก็จะเปรียบเทียบได้กับมรรควิธีที่จะนำความมุ่งหมายดังกล่าวไปสู่ความสำเร็จ การจัดการศึกษาในประเทศใดก็ตามจะสำเร็จลุล่วงไปตามที่กำหนดไว้ถ้าไม่มีหลักสูตรเป็นโครงการและเป็นแนวทางในการให้การศึกษา การให้การศึกษา หมายถึง การให้ความรู้ การถ่ายทอด วัฒนธรรม การปลูกฝังทัศนคติ และค่านิยมการเสริมสร้างความเจริญเติบโตทางร่างกายหรืออวัยวะหนึ่ง การให้การศึกษาคือ การพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้อง กับความมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Carter V. Good (1973 : 157) กล่าวถึงหลักสูตรไว้ดังนี้ หลักสูตรเป็นหัวใจของการศึกษา เพราะหลักสูตรเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่า โรงเรียนมีความมุ่งหมายในการให้การศึกษาแก่เด็กอย่างไร

และสามารถให้ความรู้สร้างเสริมทักษะและทัศนคติด้านใดบ้าง สิ่งต่าง ๆ ที่ได้ประมวลไว้ในหลักสูตรเป็นเสมือนหนึ่งแนวทางที่ช่วยให้เราทราบทันทีว่า การจัดการศึกษาที่จัดขึ้นนั้นเป็นในทิศทางใด มีผลแก่เด็กและสังคมมากน้อยเพียงใด การจัดการศึกษาจำเป็นต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเศรษฐกิจสังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวยังผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิดและกรรมวิธีการจัดการศึกษาด้วยเป็นอันมาก การจัดการศึกษาจึงต้องมีหลักสูตร “เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อสนองตอบความต้องการของสังคม”

การศึกษาในระดับอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญมากตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 – 2539) ได้กำหนดนโยบายการอาชีวศึกษาดังนี้ เพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ให้สามารถผลิตกำลังคนสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรมและบริการ โดยเน้นการให้ความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม และการปลูกฝังนิสัยในการทำงาน เพื่อประกอบอาชีพ และดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุขภายใต้การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข พร้อมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมการวิเคราะห์วิจัยการบริการวิชาชีพชุมชนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม และในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) ได้กำหนดนโยบายพัฒนาการอาชีวศึกษาต่อเนื่องจากแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7 ดังนี้

ได้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อขยายการจัดตั้งสถานศึกษา โดยเฉพาะในชนบท เช่น วิทยาลัยชุมชน วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยการอาชีวะระดับอำเภอ เป็นต้น เพื่อให้คนในชนบทได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษาด้านอาชีวะมากขึ้น ซึ่งผลการดำเนินงานที่ผ่านมาทำให้มีนักศึกษาสายอาชีวะเพิ่มมากขึ้น โดยในปี 2537 มีนักศึกษา ปวช. 548,635 คน อัตราการเรียนต่อระดับ ปวช. เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 80 – 90 ของนักศึกษาระดับ ปวช. เลือกเรียนวิชาช่างอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม ซึ่งเป็นประเภทวิชาที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันสำหรับช่างเทคนิค (ระดับ ปวส. และ ปวท.) มีนักศึกษาเพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี 2537 มีนักศึกษา 220,575 คน จำแนกเป็นสาขาช่างอุตสาหกรรม 89,802 คน พาณิชยกรรม 114,035 คน คหกรรม 4,113 คน ศิลปหัตถกรรม 4,410 คน และเกษตรกรรม 8,215 คน (แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 8)

ในการจัดการศึกษาที่ผ่านมา แม้รัฐพยายามส่งเสริมการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาให้เพิ่มขึ้นก็ตาม แต่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดแรงงาน เนื่องจากการขยายตัวของเศรษฐกิจเป็นไปอย่างรวดเร็วมาก

ในการจัดการศึกษาวิชาชีพกระทรวงศึกษาธิการมีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบคือ กรมอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยจัดการศึกษาวิชาชีพ 5 ประเภท คือ ช่างอุตสาหกรรม ศิลปหัตถกรรม พาณิชยกรรม คหกรรมและ

เกษตรกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) และระดับปริญญาตรีในบางสาขาวิชาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลและโรงเรียนจัดการ อบรมฝึกอาชีพในระยะสั้น รัฐจึงเปิดโอกาสให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) โดยกำหนด เรียกว่า โรงเรียนในระบบหรือโรงเรียนตามมาตรา 15(1) ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พุทธศักราช 2525 และโรงเรียนสอนวิชาชีพระยะสั้นโดยกำหนดเรียกว่า โรงเรียนนอกระบบ หรือโรงเรียนตามมาตรา 15(2) ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนพุทธศักราช 2525 โดยมอบให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเป็นผู้ดูแลกำกับ จากสถิติของกองนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในปีการศึกษา 2539 จำนวนนักเรียนอาชีวศึกษาในระดับปวช. ปวส. ในภาครัฐบาล 524,036 คน ภาคเอกชนจำนวน 442,357 คน และในปีการศึกษา 2540 จำนวนนักเรียนในระดับอาชีวศึกษาในระดับ ปวช. ปวท. และปวส. ในภาครัฐบาล 623,612 คน ภาคเอกชนจำนวน 466,455 คน (กองนโยบายและแผน 2540 : 73)

ในการจัดการศึกษา ด้านอาชีพของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนตามมาตรา 15(1) นั้น โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนไม่สามารถสร้างหลักสูตรของตนเองได้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จึงขอใช้หลักสูตรของกรมอาชีวศึกษาเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางในการจัดการศึกษา ต่อมากรมอาชีวศึกษาได้ประกาศใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2530 โดยปรับปรุงมาจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2524 ซึ่งโครงสร้างและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแบ่งออกเป็นปีละ 4 ภาคเรียน และมีชั่วโมงฝึกงานมากถึง 360 ชั่วโมงหรือประมาณ 1 ภาคเรียน ทำให้โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เปิดสอน ด้านบริหารธุรกิจเกิดปัญหาในด้านการจัดการเรียนการสอนดังนี้คือ ปัญหาในการจัดบุคลากรเข้าสอน ปัญหาในการจัดหาสถานประกอบการให้กับนักเรียน ทำให้ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2530 ของกรมอาชีวศึกษาได้ จึงต้องแก้ ปัญหาโดยการอนุญาตให้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2537 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งมีโครงสร้างและจุดมุ่งหมายแบ่งเป็นปีการศึกษาละ 2 ภาคเรียนและไม่มี การฝึกงานในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทำให้โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาสามารถจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ได้ และให้หลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็นแม่แบบในการจัดการเรียนการสอนจนถึงปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัย และเผยแพร่ความรู้
 ไม่ว่ากรณีนี้นั้นเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัย และเผยแพร่ความรู้
 โดยที่ระเบียบของสถาบันเทคโนโลยีนั้นมีการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร และสาขาวิชา
 ตลอดเวลา ทำให้โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรและสาขาวิชา ให้ทัน
 ต่อการเปลี่ยนแปลงได้ด้วยข้อจำกัดของปริมาณและคุณภาพของบุคลากร จึงทำให้เกิดปัญหาในการ
 บริหารหลักสูตรในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เนื่องจากการที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมีการ

ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรรายวิชาบ่อยครั้งทำให้การจัดทำตำราและเอกสารประกอบการเรียน มีความยุ่งยากและ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษายังขาดบุคลากรที่จะทำการสอนในสาขาวิชาที่ขาดแคลน จึงทำให้เกิดปัญหาการบริหารหลักสูตรในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนสายวิชาบริหารธุรกิจ ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์ การใช้หลักสูตร การเตรียมครู เพื่อใช้หลักสูตรการจัดแผนการเรียน การจัดตารางสอนและตารางเรียน การจัดครูเข้าสอน การนิเทศ และติดตามผลการใช้หลักสูตร การบริการสื่อการเรียนการสอน การจัดอาคารสถานที่เพื่อการเรียนการสอน การประเมินผล การเรียนการจัดเงินงบประมาณ เพื่อการเรียนการสอน ตลอดจนปัญหาในด้านการติดตามและประเมินผลการเรียนหลังจากนักเรียนสำเร็จการศึกษาไปแล้ว

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นบุคลากรคนหนึ่งของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่เปิดทำการสอนในสาขาวิชาบริหารธุรกิจจึงมีความสนใจเป็นอย่างยิ่งที่จะทำการวิจัยเรื่อง“ปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร” เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้คือ

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ จำแนกตามตำแหน่งระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจแตกต่างกัน

1.3.2 ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจแตกต่างกัน

1.3.3 ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจแตกต่างกัน

1.4 ทฤษฎีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อปัญหาการบริหารหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยพิจารณาปัญหาในการบริหารหลักสูตร 10 ประการ จากกรอบแนวคิดของประชาคม จันทรชิต ในงานวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2530 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา (2533 : 4)

1. การวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร
2. การเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร
3. การจัดแผนการเรียน
4. การจัดตารางสอนและตารางเรียน
5. การจัดครูเข้าสอน
6. การนิเทศและการติดตามผลการใช้หลักสูตร
7. การบริการสื่อการเรียนการสอน
8. การจัดอาคารสถานที่เพื่อประกอบการเรียนการสอน
9. การประเมินผลการเรียน
10. การจัดเงินงบประมาณเพื่อการเรียนการสอน

และจากแนวคิดเรื่องการบริหารและการบริหารหลักสูตรของวิชัย วงศ์ใหญ่ (2523 : 195-196) ได้ให้แนวคิดในเรื่องการพัฒนาหลักสูตร 8 ประการดังนี้

1. การเตรียมวางแผนงานเพื่อใช้หลักสูตรใหม่
2. การเตรียมจัดการอบรมครูเพื่อใช้หลักสูตรใหม่
3. การจัดครูเข้าสอน
4. การจัดตารางสอน
5. การจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการสอน
6. การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร
7. การจัดสภาพแวดล้อม อาคาร สถานที่ และการเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร
8. การจัดโครงการประเมินผลการใช้หลักสูตรและปรับปรุงหลักสูตร

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกำหนดกรอบของการวิจัย ในส่วนของปัญหาการบริหาร เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า หลักสูตรไว้ดังนี้

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร
2. การเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร

3. การจัดครูเข้าสอน
4. การจัดแผนการเรียน ตารางสอน และตารางเรียน
5. การจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอน
6. การจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่และการเลือกสรร โครงการกิจการเสริมหลักสูตร
7. การนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตร

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ โดยศึกษาปัญหาในการบริหารหลักสูตร 7 ประการ คือ การวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์ การใช้หลักสูตร การเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร การจัดครูเข้าสอน การจัดแผนการเรียน ตารางสอน และตารางเรียน การจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรการเรียนและสื่อการสอน การจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่และการเลือกสรร โครงการกิจการเสริมหลักสูตร การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรปีการศึกษา 2542

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้บริหารและครูใน โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่เปิดทำการสอน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ จำนวน 64 โรงเรียน แยกเป็นกลุ่มผู้บริหารจำนวน 64 คน คืออาจารย์ใหญ่ กลุ่มประชากรที่เป็นครูจำนวน 3,823 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 3,887 คน

1.5.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้ผู้บริหารทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูได้โดยวิธีกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามวิธีของ Krejcie & Morgan ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 361 คน เก็บข้อมูลที่เป็นครูสุ่ม 60% ของโรงเรียนทั้งหมดได้ 37 โรงเรียน สักส่วนบัญญัติไตรยางค์และเก็บข้อมูลโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

1.5.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.3.1 ตัวแปรต้น ผู้วิจัยได้แบ่งตัวแปรต้นออกเป็น 3 กลุ่มคือ

1.5.3.1.1 สถานภาพโดยตำแหน่งประกอบด้วย ผู้บริหาร และครูผู้สอน

1.5.3.1.2 ระดับการศึกษา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.3.1.3 ประสิทธิภาพในการทำงาน

- ต่ำกว่า 5 ปี
- ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

1.5.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ระดับปัญหาในการบริหารหลักสูตรตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ใน 7 ด้าน

1.5.3.2.1 ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

1.5.3.2.2 ด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร

1.5.3.2.3 ด้านการจัดครูเข้าสอน

1.5.3.2.4 ด้านการจัดแผนการเรียน ตารางสอน และตารางเรียน

1.5.3.2.5 ด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอน

1.5.3.2.6 ด้านการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่และการเลือกสรร

โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร

1.5.3.2.7 ด้านการนิเทศและติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร

1.6 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพภูมิศาสตร์

การวิจัยครั้งนี้เฉพาะ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2527 (หลักสูตรปรับปรุงพุทธศักราช 2536) สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 64 แห่ง

1.7 นิยามศัพท์สำหรับการวิจัย ครั้งนี้มีดังนี้

1.7.1 ปัญหาการบริหารหลักสูตร หมายถึง ความคิดเห็นหรือข้อขัดแย้งหรือสิ่งที่เกิดขึ้นอันเป็นผลทำให้กระบวนการในการนำหลักสูตร ไปใช้จัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิผล และประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในด้าน

1.7.1.1 การวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร หมายถึง การเตรียมความพร้อมและการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับหลักสูตรของสถานศึกษาเพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องเพื่อรองรับการนำหลักสูตรไปใช้

เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7.1.2 การเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร หมายถึง การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวหลักสูตรและแนวปฏิบัติ ในการจัดการเรียนการสอนอย่างชัดเจน เพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนสนองเจตนารมณ์ของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

1.7.1.3 การจัดครูเข้าสอน หมายถึง การจัดครูผู้สอนในรายวิชาที่เหมาะสมกับความรู้ประสบการณ์และความสามารถของผู้สอน

1.7.1.4 การจัดแผนการเรียน ตารางสอนและ ตารางเรียน หมายถึงการจัดการเรียนที่กำหนดไว้แต่ละสาขาวิชา ตามหลักสูตรในแต่ละภาคเรียน โดยการวางแผนการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ของผู้สอนไปยังผู้เรียน โดยคำนึงถึงความพร้อมของทั้งสองฝ่ายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างเต็มที่

1.7.1.5 การจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตร สื่อการสอน หมายถึง การจัดหาอุปกรณ์ที่เป็นทั้งสิ่งตีพิมพ์ และไม่ใช้สิ่งตีพิมพ์ให้ครบถ้วนตามหลักสูตร เพื่อช่วยในการสอนของผู้สอนและการเรียนของผู้เรียน ให้บรรลุเป้าหมายได้ง่ายและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.7.1.6 การจัดสภาพสิ่งแวดล้อมอาคารสถานที่และการเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่และการเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้พร้อมสำหรับการดำเนินการสอน ตามหลักสูตร โดยคำนึงถึงสภาพของโรงเรียน ความสวยงามสะอาดปลอดภัย ประหยัดและเกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมากที่สุด

1.7.1.7 การนิเทศและติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร การให้ความช่วยเหลือแนะนำชี้แจง หรืออำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนได้จัดการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา หมวดวิชา สาขาวิชา และประเภทวิชาได้ตามเจตนารมณ์ ของหลักสูตร และประเมินผลการใช้หลักสูตรเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.7.2 สถานภาพโดยตำแหน่ง หมายถึง

1.7.2.1 ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา ได้แก่ อาจารย์ใหญ่

1.7.2.2 ครู หมายถึง ครูผู้สอนในหมวดวิชาชีพ หมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ปฏิบัติกิจกรรมสายวิชาตามโครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสายวิชาบริหารธุรกิจ ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

1.7.3 ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิกการศึกษาของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็นต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

1.7.4 ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในตำแหน่งงาน แบ่งออกเป็นต่ำกว่า 5 ปีและตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

1.7.5 โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หมายถึง โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนพุทธศักราช 2525 มาตรา 15 (1) ที่เปิดสอนหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2527 (หลักสูตรปรับปรุงพุทธศักราช 2536) สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกรุงเทพมหานคร

1.7.6 หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาบริหารธุรกิจ หมายถึง การจัดการศึกษาในวิชาชีพด้านบริหารธุรกิจต่อจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้เวลาในการศึกษา 3 ปี



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาทฤษฎีหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอไว้เป็น 4 ตอน ดังนี้คือ

2.1 การบริหารการศึกษา

2.1.1 ความหมายของการบริหาร

2.1.2 ความหมายของการบริหารอาชีวศึกษา

2.1.3 ความหมายของกระบวนการบริหารการศึกษา

2.2 การบริหารหลักสูตร

2.2.1 การวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

2.2.2 การเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร

2.2.3 การจัดครูเข้าสอน

2.2.4 การจัดแผนการเรียน ตารางสอน และตารางเรียน

2.2.5 การจัดบริหารวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการเรียนการสอน

2.2.6 การจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่

2.2.7 การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

2.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2527 (หลักสูตรปรับปรุงพุทธศักราช 2536) สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

2.1 การบริหารการศึกษา

2.1.1 ความหมายของการบริหาร

นักบริหารและนักวิชาการให้ความหมายของการบริหารไว้หลายแนวคิดดังนี้คือ

1. การบริหารคือ “การตัดสินใจหรือการแก้ไขปัญหา” ผู้ที่ให้แนวคิดนี้คือ

ซารี มณีสรี (2521 : 13) กล่าวว่า “การบริหาร คือ การมุ่งที่จะแก้ไขปรับปรุงงานให้ดีขึ้น

นิธย์ สัมมาพันธ์ (2529 : 37) กล่าวว่า “การบริหาร คือ การตัดสินใจและ

การก่อให้เกิดการปฏิบัติของคนที่เกี่ยวข้องไปตามแนวทางที่ได้ตัดสินใจแล้ว”

ถวิล เกื้อกุลวงศ์ (2530 : 17) ให้ความหมายของการบริหารไว้ว่า “การบริหาร หมายถึง การแก้ปัญหาให้บรรลุผลตามเป้าหมาย ลักษณะของการแก้ปัญหามุ่งดำเนินไปในรูปของการตัดสินใจ และ/หรือการปฏิบัติงานก็ได้ทั้งสองประการ”

2. การบริหาร คือ “การทำงานหรือกิจกรรมของกลุ่มคน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน” ผู้ที่ให้แนวความคิดนี้คือ

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2525 : 157) กล่าวว่า “การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใด หรือหลายอย่างที่บุคคลร่วมกันกำหนด โดยใช้กระบวนการอย่างมีระบบระเบียบในการดำเนินการกระทำอย่างประสานสัมพันธ์กัน และใช้ทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม”

อรุณ รักรธรรม (2527 : 18) กล่าวว่า “การบริหาร คือ การทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยมุ่งความสำเร็จร่วมกัน”

กิติมา ปรีดีคิลก (2529 : 18) กล่าวว่า “การบริหาร คือ การดำเนินงานด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

3. การบริหาร คือ “การใช้ศาสตร์หรือศิลป์ในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย” ผู้ที่ให้แนวความคิดนี้คือ

สมบูรณ์ พรรณภาพ (2521 : 3) กล่าวว่า “การบริหาร คือ ศิลปะในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกับผู้อื่น

Sergiovanni and Carver (1980 : 5) กล่าวว่า “การบริหาร คือ ศาสตร์ที่อธิบายวิเคราะห์ และกล่าวถึงปรากฏการณ์ขององค์การและพฤติกรรมของมนุษย์ที่มีความสัมพันธ์กัน เพื่อให้ได้รับผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ”

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2529 : 1) และสมพงษ์ เกษมสิน (2526 : 6) ให้ความหมายสอดคล้องกันว่า การบริหาร คือ การใช้ศาสตร์และศิลป์โดยการนำเอาทรัพยากรการบริหารมาประกอบการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การบริหาร คือ “กระบวนการในการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อทำงานให้บรรลุตามเป้าหมายขององค์การ” แนวความคิดนี้คือ

เสนาะ ดิยาวัว (2521 : 2) กล่าวว่า “การบริหาร คือ การใช้ทรัพยากรร่วมกันของทุกคน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้”

สมยศ นาวิการ (2525 : 7) กล่าวว่า “การบริหารเป็นกระบวนการของการทำงานให้สำเร็จด้วยการใช้บุคคลอื่นและทรัพยากรต่าง ๆ

Hersey and Blanchard (1988 : 5) กล่าวว่า “การบริหาร หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันกับบุคคลอื่น กลุ่มอื่น และทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายขององค์การ”

พนัส หันนาคินท์ (2529 : 5) กล่าวว่า “การบริหาร หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารใช้อำนาจ ตลอดจนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ หรือคาดว่า จะจัดการ ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลเบื้องหน้า และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ดำเนินงานของสถาบันหรือหน่วยงานนั้น ๆ ให้ดำเนินไปสู่จุดหมายที่ต้องการ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ดำเนินงานของสถาบันหรือหน่วยงานนั้น ๆ ให้ดำเนินไปสู่จุดหมายที่ต้องการ”

ซุมส์คี้ อินทร์รัถย์ (2531 : 2) กล่าวว่า “การบริหารเป็นการแสดงถึงกลไกภายในองค์กร และทำหน้าที่กำกับการปฏิบัติ เช่น การวางแผน การควบคุม การอำนวยความสะดวก การจัดกิจกรรม การติดตามผล เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ”

จากการนำเสนอความหมายของการบริหารในหลาย ๆ แนวความคิด พอจะสรุปได้ว่าการบริหารหมายถึง การใช้ศาสตร์และศิลป์ในการทำกิจกรรมร่วมกันของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยอาศัยกระบวนการบริหาร เพื่อให้ทรัพยากรทางการบริหารให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ การที่การบริหารเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ จึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับศาสตร์แขนงต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น นำไปประยุกต์ใช้กับการศึกษา เรียกว่า การบริหารการศึกษาซึ่งจะได้กล่าวในหัวข้อต่อไป

2.1.2 ความหมายของการบริหารการศึกษา

ความหมายของการบริหารศึกษานั้นมีนักวิชาการและนักบริหารได้ให้ความหมายไว้มากมาย เช่น

สมบูรณ์ พรธนาภ (2521 : 9) กล่าวว่า “การบริหารการศึกษา หมายถึง การดำเนินการต่าง ๆ ของกลุ่มบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคม ให้มีความเจริญอกงามในด้านต่าง ๆ อย่างเต็มที่ และเหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างองค์บุคคล เพื่อให้เป็นสมาชิกที่ดีต่อสังคม”

ก๊าด (1973 : 14) กล่าวว่า “การบริหารการศึกษา เป็นการวินิจฉัย สั่งการ ควบคุม และจัดการในเรื่องที่เกี่ยวกับงาน หรือกิจการ โรงเรียน โดยมุ่งให้บรรลุผลตามจุดหมายปลายทางของการศึกษาที่ได้ตั้งไว้”

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 105) กล่าวว่า “การบริหารการศึกษา คือ การประสานสัมพันธ์ทรัพยากรต่าง ๆ ทางการบริหารให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของโรงเรียนที่ได้กำหนดไว้”

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2529 : 3) กล่าวว่า “การบริหารการศึกษา หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการศึกษา โดยใช้คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ เพื่อพัฒนาบุคคลให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม”

ประถม แสงสว่าง (2525 : 13) กล่าวว่า “การบริหารการศึกษา หมายถึง การให้บริการในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อดำเนินงาน รวมทั้งปรับปรุงและส่งเสริมการเรียนการสอน ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
 นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2525 : 4) กล่าวว่า “การบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้านนับตั้งแต่บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมและคุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงกันกับความ

4. การประสานงาน (Co-ordinating)

5. การควบคุม (Controlling)

สมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งสหรัฐอเมริกา (The American Association of School Administrators) (อ้างในวินัย สมมิตร และคณะ : 2527) ได้เสนอกระบวนการบริหารการศึกษาไว้ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. การวางแผน (Planning)

2. การจัดสรรทรัพยากรการบริหาร (Organizing)

3. การเสริมกำลังบำรุง (Stimulation)

4. การประสานงาน (Co-ordinating)

5. การประเมินผล (Evaluation)

วินัย สมมิตรและคณะ (2527 : 62) สรุปแนวคิดในเรื่องกระบวนการบริหารการศึกษาเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1. การวางแผน (Planning)

2. การจัดองค์การ (Organizing)

3. การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing)

4. การดำเนินงาน (Executing)

5. การประเมินผล (Evaluating)

Russell T.Gergg (อ้างใน นพพงศ์ บุญจิตราดุลย์ 2529 : 40) ให้แนวคิดกระบวนการบริหารการศึกษาไว้ 7 ประการดังนี้

1. การวินิจฉัยสั่งการ (Decision-making)

2. การวางแผน (Planning)

3. การจัดองค์การ (Organizing)

4. การติดต่อสื่อสาร (Communication)

5. การใช้อิทธิพลกระตุ้นให้คนทำงาน (Influencing)

6. การประสานงาน (Co-ordinating)

7. การประเมินผล (Evaluation)

Luther Gulick and Lydall Urwick (อ้างใน นพพงศ์ บุญจิตราดุลย์. 2529 : 39) กระบวนการบริหารการศึกษาประกอบไปด้วยกระบวนการบริหาร 7 ข้อดังนี้คือ

1. การวางแผน (Planning)

2. การจัดองค์การ (Organizing)

3. การบริหารงานบุคคล (Staffing)

4. การอำนวยความสะดวกหรือการสั่งงาน (Directing)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และดัดแปลงอย่างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การประสานงาน (Co-ordinating)

6. การรายงาน (Reporting)

7. การจัดงบประมาณ (Budgeting)

นพพงศ์ บุญจิตราคุลย์ (2529 : 39) กล่าวถึงกระบวนการบริหารการศึกษาว่า “เป็นแนวทางเทคนิคหรือวิธีการของผู้บริหารใช้ในการปฏิบัติภารกิจให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์”

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2539 : 36) กล่าวถึงกระบวนการบริหารการศึกษาว่า “การจัดการ หรือที่เรียกว่ากระบวนการการบริหารเป็นเรื่องสำคัญมาก โดยเฉพาะการบริหารการศึกษา เพราะว่าการจัดการธุรกิจทางการศึกษานั้นจะต้องใช้ปัจจัยต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ทั้งกำลังคน อันได้แก่ ครูและนักเรียน เงิน และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในบางกรณีที่มีการจัดการที่ดีหรือผู้บริหารการศึกษารู้จักใช้เทคนิคในการจัดการที่ดี หรือรู้จักใช้กระบวนการบริหารที่ดี ก็จะเป็นการประหยัดกำลังคน เงิน วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ และเวลาได้อีกด้วย”

จากการนำเสนอความหมายของกระบวนการบริหารการศึกษาหลายแนวคิดสรุปได้ว่า กระบวนการบริหารศึกษา หมายถึงแนวทางหรือเทคนิคของผู้บริหารการศึกษาในการที่จะใช้ปัจจัยต่าง ๆ เพื่อประกอบการวางแผนไปใช้ในการจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.2 การบริหารหลักสูตร

นักบริหารนักวิชาการ ได้ให้ความหมายของการบริหารหลักสูตรไว้หลายแนวความคิด ดังนี้คือ

สุมิตร คุณานุกร (2520 : 131-132) กล่าวถึงการนำหลักสูตรไปใช้ไว้ว่า การที่หลักสูตรจะสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมายได้นั้น ผู้บริหารโรงเรียนควรสำรวจปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ของโรงเรียนว่า เหมาะสมกับการนำหลักสูตรมาปฏิบัติหรือไม่ โดยต้องคำนึงถึงขนาดของห้องเรียน จำนวนนักเรียน ห้องสมุด วัสดุอุปกรณ์การสอน การจัดตารางสอน การจัดผู้เข้าสอน ประมวลการสอน โครงการสอน และแบบเรียน

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2523 : 184-185) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูใหญ่ในการบริหารและบริการหลักสูตรเอาไว้ดังต่อไปนี้

1. การเตรียมวางแผนงานเพื่อใช้หลักสูตรใหม่
2. การเตรียมจัดการอบรมครูเพื่อใช้หลักสูตรใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ 3. การจัดครูเข้าสอน ซึ่งงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น 4. การจัดทำตารางสอน เนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการสอน

6. การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรกับผู้ปกครองและคณะกรรมการการศึกษา
ของโรงเรียน ชุมชน เกี่ยวกับจุดหมาย หลักการ โครงสร้างการจัดประสบการณ์
การเรียนการสอน
7. การจัดสภาพแวดล้อม อาคาร สถานที่ และการเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริม
หลักสูตร
8. การจัดโครงการประเมินผลการใช้หลักสูตรและปรับปรุงหลักสูตร

สมศักดิ์ ศรีมานิชญ์ (2524 : 85) กล่าวว่า “การบริหารหลักสูตร หมายถึง งานบริหารกิจกรรมทุกอย่างในโรงเรียน เพื่อให้สามารถนำหลักสูตรมาใช้ในการเรียนการสอน ได้ผลดีตามจุดมุ่งหมาย”

กรมสามัญศึกษา (2524 : 1-2) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของโรงเรียนทางด้านการบริหารหลักสูตร สำหรับการนำหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2527 ไปใช้ว่ามีอยู่ 13 ด้านคือ

1. การควบคุมการใช้หลักสูตร
2. การจัดแผนการเรียนการสอน
3. การจัดตารางสอน
4. การจัดครูเข้าสอน
5. การจัดงบประมาณเพื่อการเรียนการสอน
6. การจัดแนะแนว
7. การจัดสอนซ่อมเสริม
8. การจัดกิจกรรมนักเรียน
9. การจัดให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
10. การใช้อาคารสถานที่อย่างมีประสิทธิภาพ
11. การนำทรัพยากรท้องถิ่นใช้เป็นปัจจัยประกอบการเรียนการสอน
วิชาพื้นฐานอาชีพและวิชาชีพ
12. การประเมินผลการเรียน
13. การนิเทศและติดตามการใช้หลักสูตรในโรงเรียน

จากการนำเสนอความหมายของการบริหารหลักสูตรในหลาย ๆ แนวคิดพอสรุปได้ว่าการบริหารหลักสูตร หมายถึง การใช้กระบวนการบริหารในการนำหลักสูตรไปใช้จัดการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

นพพงศ์ บุญจิตราคุลย์ (2525 : 159) ได้กล่าวว่า “การบริหารหลักสูตร หมายถึง กระบวนการหรือกิจกรรมที่บุคคลร่วมกันดำเนินการ โดยมีเครื่องมือ คือ หลักสูตร ซึ่งเป็นเครื่องมือไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลเบื้องหน้า และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารที่ควรนำมาใช้ อย่างหนึ่งของโรงเรียน ในอันที่จะเตรียมเด็กหรือเยาวชนให้เกิดความรู้ ทักษะ ทักษะคติและประสบการณ์ที่ดีในการดำเนินการและดำรงชีวิตในสังคมของตน ได้อย่างถูกต้อง และเป็นสมาชิกที่มี

ประสิทธิภาพ

สันต์ ธรรมบำรุง (2525 : 197-198) กล่าวถึงการบริหารหลักสูตรว่า เป็นการบริหารงานทางด้านวิชาการ หรือการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งเปรียบเสมือนการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียน เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพมากที่สุด ในการบริหารหลักสูตรนั้น ผู้ที่ทำหน้าที่ส่วนใหญ่ในสถาบันการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน การบริหารหลักสูตรนั้นเป็นระบบของหลักสูตร ซึ่งจะต้องบริหารอย่างเป็นระบบระเบียบ และรวมถึงกระบวนการเรียนการสอนด้วย ระบบการบริหารหลักสูตรจะต้องมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ

1. การวางแผนหลักสูตร (Curriculum Planning)
2. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation)
3. การประเมินผลหลักสูตร (Curriculum Evaluation)

พงษ์พิศ ทะคง (2526 : 14) กล่าวว่า “การบริหารหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ร่วมมือกันปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้”

อ้อม ประนอม (2527 : 24-25) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารหลักสูตรเอาไว้ พอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจแจ่มแจ้งชัดเจนทุกเรื่องเกี่ยวกับหลักสูตร เช่น
 - 1.1 ผลผลิตที่หลักสูตรต้องการ
 - 1.2 การสอนที่ถูกต้องสอดคล้องกับหลักสูตร
 - 1.3 พฤติกรรมที่จะต้องเสริมสร้างให้แก่ผู้เรียน
 - 1.4 หลักการและวิธีการวัดผล
2. ศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตรให้เข้าใจ เช่น แผนการสอน คู่มือครู หนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบ หนังสือส่งเสริมการอ่าน
3. การวางแผนการใช้หลักสูตรในโรงเรียนของตนตามสภาพปัญหาของโรงเรียน
4. ทำหน้าที่กระตุ้น ประสาน นำทางและเป็นตัวเชื่อมโยงตัวจักรอื่น คือ ครู ฆมนตามอย่างได้ระบบ ระเบียบ และเหมาะสม
5. จัดระบบการบริหารให้มีประสิทธิภาพส่งเสริมกำลังใจ เพื่อให้ครูมีพลังในการปฏิบัติงานอย่างเต็มใจสบายใจ

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2528 : 27) กล่าวไว้ว่า ในการบริหารหลักสูตร ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นจะต้องคำนึงถึงสภาพปัจจุบันของสถานศึกษาที่ตนรับผิดชอบ ก่อนที่จะวางแผนการ

ดำเนินการทางวิชาการด้านอื่น ๆ ต่อไป นั่นคือ จะต้องศึกษาและสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะหรือสภาพของพื้นที่บริเวณที่ตั้งของสถานศึกษา อาคารสถานที่ทุกหลัง บุคลากรทุกประเภทที่มีอยู่ วัสดุ ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ทุกชิ้นของสถานศึกษา

1. ความพร้อมของสถานศึกษา เช่น ความพร้อมในเรื่องครูผู้สอนสถานที่ อุปกรณ์ วัสดุฝึก เป็นต้น
2. ความมุ่งหมายของหลักสูตร ต้องดูห้การ โครงสร้าง ตลอดจนหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร
3. ความเหมาะสมของการจัดแผนการสอน ต้องจัดให้เหมาะสมกับบุคลากร คือ ครูอาจารย์ที่มีอยู่ภายในกฎเกณฑ์ที่กรมกำหนด
4. การจัดสรรเงินงบประมาณและเงินบำรุงการศึกษา ควรตกลงให้เรียบร้อยในแต่ละภาคเรียนหรือปีการศึกษา
5. การจัดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษาและการประเมินผลการสอน

ซึ่งกล่าวได้ว่าการบริหารหลักสูตรใด ๆ ให้มีประสิทธิภาพผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับตัวหลักสูตรนั้น และการนำหลักสูตรไปใช้ในการศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลักสูตรปรับปรุงพุทธศักราช 2536 สายวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องเรียนรู้เรื่องหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรนั้นด้วย

2.2.1 การวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร

2.2.1.1 การวางแผนการใช้หลักสูตร

การวางแผนการใช้หลักสูตรใหม่มีบุคคลต่าง ๆ ได้กล่าวไว้ดังนี้

ทวี ทิมขำ (2526 : 816) กล่าวถึงการเตรียมการใช้หลักสูตรไว้ดังต่อไปนี้

1. จัดพิมพ์เอกสารหลักสูตรให้เพียงพอ
2. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
3. ฝึกอบรมครู อาจารย์ ศึกษานิเทศและผู้บริหาร
4. ประสานงานกับสถาบันผลิตครู
5. แต่งตั้งคณะติดตามผลการใช้หลักสูตร
6. แต่งตั้งกรรมการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

ธำรง บัวศรี (2531 : 266) และวิชัย วงษ์ใหญ่ (2523 : 185) กล่าวว่า แผนการนำหลักสูตรใหม่เข้าแทนที่หลักสูตรเดิม จะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ก็ต่อเมื่อได้มีการเตรียมการวางแผนในด้านประชาสัมพันธ์หลักสูตร การเตรียมบุคลากร การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ การเตรียมอาคารสถานที่ การเตรียมระบบบริหารของสถานศึกษา การเตรียมงบประมาณค่าใช้จ่าย และการ

เตรียมชุมชนและสังคม ซึ่งครูใหญ่และคณะกรรมการ โรงเรียนจะต้องศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการพัฒนาหลักสูตร ความต้องการและความสนใจของผู้เรียนและชุมชน ความพร้อมของโรงเรียนในด้านงบประมาณ บุคลากร และอาคารสถานที่

2.2.1.2 การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร

เกี่ยวกับประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร โดยเฉพาะหลักสูตรใหม่เป็นสิ่งจำเป็น เพราะในการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรย่อมมีผลกระทบต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทั้ง: การนำหลักสูตรไปใช้เป็นอย่างมาก จึงจำเป็นต้องการทำประชาสัมพันธ์ให้ทราบ เพื่อเป็นการเผยแพร่ว่า ในการใช้หลักสูตรใหม่นั้น ลูกหลานของเขาจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไรเกี่ยวกับการเรียนรู้เจตคติ ค่านิยม และความสามารถในการแก้ปัญหา และเพื่อให้การใช้หลักสูตรประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ การประชาสัมพันธ์อาจทำได้หลายรูปแบบได้แก่ การออกเอกสารสิ่งพิมพ์ การใช้สื่อมวลชนต่าง ๆ เช่นวิทยุ โทรทัศน์หรือหนังสือพิมพ์ รวมทั้งการสัมมนา เป็นต้น (চারنج บัควรี. 2531 : 226 และวิชัย วงษ์ใหญ่. 2523 : 189)

สุนัยนิเทศและฝีกอบรมอาชีวศึกษาภาคใต้ (2530 : 47-48) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การนิเทศและติดตามผลการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร ปวช. 2530 สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ ผลการวิจัยสรุปได้ต่อไปนี้

1. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรเพียงร้อยละ 76 ส่วนอาจารย์ผู้สอนมีความรู้และความเข้าใจเพียงร้อยละ 61
2. อาจารย์ผู้สอนมีจำนวนไม่เพียงพอ
3. ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ต้องการเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 รวมทั้งต้องการตำราและคู่มือในการเรียนการสอน
4. ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่สำคัญได้แก่ เวลาเรียนภาคเรียนละ 10 สัปดาห์น้อยเกินไป ทำให้สอนไม่ทันตามแผน เวลาในการวัดผลค่อนข้างจำกัด ทำให้วัดผลประเมินผลได้น้อย

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา (2531 : 160) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2533 ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรและไม่ได้เข้ารับการอบรม สัมมนา เพื่อรับการชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตร
2. ผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์ มีความรู้ความเข้าใจในตัวหลักสูตรโดยส่วนรวม

ในระดับปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น 3. ผู้บริหารสถานศึกษา และอาจารย์ผู้สอน ส่วนใหญ่หรือจำนวนมากกว่าร้อยละ 80

ต้องการให้มีการปรับปรุงหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 โดยเฉพาะในด้าน กำหนดเปิดปิดภาคเรียน การจัดแผนการเรียนการสอน การปรับรายละเอียดในบางวิชาเกี่ยวกับจุด

ประสงค์การเรียนรู้และหัวข้อการเรียนรู้ เอกสารและตำรา คู่มือการเรียนการสอน กำหนดเวลาเรียน หลักเกณฑ์การฝึกงานในสถานประกอบการของนักเรียนและข้อสอบมาตรฐานรายวิชา

จึงกล่าวได้ว่า การวางแผนการใช้หลักสูตร และการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร เป็นภาระหน้าที่ประการแรกที่สถานศึกษาควรปฏิบัติในการบริหารหลักสูตร เพราะการวางแผนการใช้หลักสูตรเป็นการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ เพื่อรองรับการนำหลักสูตรใหม่มาใช้ เช่น อาจารย์ผู้สอน อาคารสถานที่ สื่อการเรียนการสอน เป็นต้น ส่วนการประชาสัมพันธ์หลักสูตรนั้นเป็นการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับหลักสูตรไปยังบุคคลต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร เช่น ผู้เรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการที่ปรึกษาของสถานศึกษา ตลอดจนชุมชนบริเวณสถานศึกษา เพื่อขอความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับบุคคลดังกล่าว

2.2.2 การเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร

ในการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตรนั้น สจ๊วต อุทานันท์ (2528 : 263-264) เสนอแนะว่าก่อนจะนำหลักสูตรไปใช้ควรจะได้มีการให้ความรู้หรือชี้แจงให้ผู้ที่จะใช้หลักสูตรมีความเข้าใจถึงจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้าง แนวการจัดการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล การเตรียมบุคลากรในเรื่องดังกล่าวอาจดำเนินการได้หลายวิธี เช่น การประชุมชี้แจง การอบรมและการประชุมสัมมนา การเผยแพร่ทางเอกสารและสื่อมวลชนเข้ารับการศึกษาที่จัดโดยหน่วยงานต่าง ๆ หรือฝึกอบรมภายในโรงเรียน

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2528 : 186) กล่าวถึงการเตรียมครู อาจารย์ ผู้สอนเอาไว้ว่า “การจัดอบรมครู เพื่อใช้หลักสูตรใหม่คือเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรและการสอน ถ้าครูไม่ได้รับการอบรมนวัตกรรมเทคโนโลยีวิธีการสอน ขบวนการใหม่ ๆ ที่นำมาใช้แม้จะเขียนไว้อย่างชัดเจนที่หลักสูตรคู่มือครู แต่การนำไปใช้อาจมีการสื่อสารได้ไม่เต็มที่การใช้หลักสูตรก็จะดำเนินไปอย่างขาดประสิทธิภาพ”

ธำรง บัวศรี (2531 : 267) ได้กล่าวถึงความสำคัญในการเตรียมครูผู้สอนสำหรับหลักสูตรไว้ว่าครูหรือผู้สอนนับได้ว่าเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดที่ทำให้การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว เพราะเป็นผู้ที่นำเอาหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียนกับผู้เรียนจริง ๆ ดังนั้นก่อนที่จะนำหลักสูตรไปใช้ผู้ที่รับผิดชอบจะต้องเตรียมครูให้พร้อม ทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ทักษะในการใช้หลักสูตรและเจตคติ อันพึงมีต่อหลักสูตร การเตรียมครูผู้สอนอาจทำได้หลายวิธี เช่น การจัดประชุมสัมมนาเพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องนโยบาย จุดมุ่งหมายของการศึกษา จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างรูปแบบและข้อกำหนดต่าง ๆ ของหลักสูตร การอบรมเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเฉพาะเรื่อง การประชุมปฏิบัติการเพื่อฝึกทักษะที่จำเป็น เช่น การจัดทำหน่วยการเรียนรู้การเรียนการสอนการใช้สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล การเรียนรู้ เป็นต้น

ธงชัย สุววัฒน์เมฆินทร์ (2532 : 4-5) ได้กล่าวถึงการเตรียมอาจารย์ในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2530 เอาไว้สรุปได้ว่า สถานศึกษาจะต้องจัดให้มีการชี้แจง อบรม สัมมนา ให้ครูอาจารย์ได้เข้าใจถึง จุดหมาย หลักการ โครงสร้าง หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร และแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผลและประเมินผลการใช้หลักสูตร การจัดชี้แจง อบรม และสัมมนา ดังกล่าวอาจกระทำโดยศึกษานิเทศก์ประจำภาคร่วมกับผู้บริหารฝ่ายวิชาการที่ได้รับการฝึกอบรมมาแล้วจากส่วนกลาง

สรุปได้ว่าในการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตรนั้น เป็นภาระหน้าที่ของสถานศึกษาที่จะต้องให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวหลักสูตร และแนวปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนอย่างชัดเจน เช่น หลักการ จุดหมาย หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร ตลอดจนกฎและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ทั้งนี้เพื่อให้ครูได้จัดการสอนสนองเจตนารมณ์ของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.3 การจัดครูเข้าสอน

เกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอนนั้น ได้มีบุคคลต่าง ๆ กล่าวไว้ดังต่อไปนี้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2523 : 187) กล่าวไว้สรุปได้ว่า การจัดครูอาจารย์เข้าสอน เป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะครูอาจารย์เป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็ก หลักสูตรจะบรรลุจุดหมายหรือไม่อยู่ที่ครู - อาจารย์เป็นส่วนใหญ่ ถ้าการบริหารหลักสูตรมองข้ามจุดนี้ไป การพัฒนาหลักสูตรและการสอนก็ไม่สามารถบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

สวสดี สุวรรณอักษร (2530 : 23) กล่าวไว้ว่า ในการจัดครู อาจารย์เข้าสอน ผู้บริหารจะต้องมีข้อมูลในด้านต่าง ๆ อย่างละเอียดพอสมควร สิ่งที่ผู้บริหารควรกระทำก็คือ พยายามศึกษาจากทะเบียนประวัติที่มีอยู่ เพื่อให้ครู - อาจารย์ได้ปฏิบัติงานตรงกับสติปัญญา ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และตรงกับพื้นฐานความรู้ หรือคุณวุฒิที่มีอยู่แล้ว

ธงชัย สุววัฒน์เมฆินทร์ (2532 : 5) กล่าวว่า “การจัดครู - อาจารย์เข้าสอนเป็นเรื่องของสถานศึกษาหรือฝ่ายวิชาการ จำเป็นต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถ ตลอดจนความสมัครใจของครู อาจารย์แต่ละคนด้วย หากมีจำนวนเพียงพอ เพื่อให้ครู - อาจารย์ได้ใช้ศักยภาพเขาให้เป็นประโยชน์ให้มากที่สุด”

พัชรี สว่างทรัพย์ (2532 : 7-8) กล่าวถึงการจัดครู อาจารย์เข้าสอนสำหรับสถานศึกษา ในสังกัดของกรมอาชีวศึกษาเอาไว้ สรุปได้ว่า สถานศึกษาควรเตรียมการล่วงหน้า โดยวิธีสำรวจความพร้อมของครู อาจารย์ก่อนจัดครู อาจารย์เข้าสอน เพื่อให้ได้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และประสบการณ์ตรงกับรายวิชาที่สอน แนวปฏิบัติในการจัดครูอาจารย์เข้าสอนที่สำคัญมีดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ในระดับปวส. และปวท. ผู้สอนควรจะมีวุฒิขั้นต่ำระดับปริญญาตรี และถ้าเป็นไปได้ไม่ควรจัดให้ผู้สอนคนเดียวกันสอนต่างระดับหลักสูตรในภาคเรียนด้วย เพราะอาจทำให้เกิดความสับสนและผิดพลาดในขณะที่ทำการสอนได้ แนวปฏิบัติในเรื่องนี้ ได้แก่

1.1 สับเปลี่ยนครู อาจารย์ที่สอน ปวส. ปวท. และปวช. ทุกภาคเรียน กล่าวคือ ถ้าภาคเรียนหนึ่งสอนเฉพาะ ปวช. อีกภาคเรียนหนึ่งควรให้สอน ปวส. หรือ ปวท. เพื่อช่วยให้ครู อาจารย์ได้กระจายคุณภาพผลงานการสอนให้ทั่วถึงทุกระดับ

1.2 จัดครูอาจารย์ ที่มีวุฒิตามวิชาเอก วิชาโท สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และมีประสบการณ์เหมาะสมกับวิชาที่สอน ไม่ควรยึดถือประสบการณ์อย่างเดียว เพราะจะทำให้นักศึกษาขาดความเชื่อถือและศรัทธาเท่าที่ควร โดยเฉพาะระดับ ปวส. และปวท. ถือว่าเป็นอุดมศึกษา ผู้สอนจะต้องมีความรู้ ความสามารถกว้างขวางอย่างแท้จริง

1.3 บางรายวิชาอาจจัดครู อาจารย์สอนเป็นทีม ทำให้เกิดความร่วมมือในการวางแผนปฏิบัติงานสอนร่วมกัน ขจัดความซ้ำซ้อนของเนื้อหา และอาจสอนแทนกันได้ ในโอกาสที่มีความจำเป็นต้องหยุดการสอนไป

2. การแก้ปัญหาการขาดครูอาจทำได้ดังนี้

2.1 พัฒนาความรู้ ความสามารถ ด้วยการนิเทศภายใน การประชุมปฏิบัติการ การอบรม การศึกษาต่อ การทัศนศึกษา ฯลฯ

2.2 จัดครู อาจารย์คนเดียวสอนหลายวิชา โดยอาจจัดครู อาจารย์ที่มีคาบการ สอนน้อย เข้าร่วมงานกับผู้ที่มีประสบการณ์และถนัดในรายวิชานั้น ๆ

2.3 จัดรวมชั้นเรียน หรือรวมกลุ่มตามรายวิชา

2.4 จัดให้นักศึกษาที่มีความสามารถช่วยเหลือครู - อาจารย์ผู้สอนในรูปของ การสอนทบทวน

2.5 ให้นักศึกษารู้จักใช้ห้องสมุด และรู้จักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากขึ้น

2.6 ใช้อุปกรณ์โสตทัศนศึกษาช่วยให้มากขึ้น โดยการจัดชั้นเรียนแบบรวม แล้วสอนพร้อมกัน

2.7 จัดหาบุคลากรภายนอกมาช่วยสอน

2.8 ขออาสาสมัครจากต่างประเทศมาช่วยสอน

2.9 ประสานงานกับสถาบันการศึกษาอื่นในท้องถิ่นเดียวกันเพื่อใช้ประโยชน์ บุคลากรร่วมกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สรุปได้ว่า การจัดอาจารย์เข้าสอนในรายวิชาหนึ่ง ๆ นั้น สถานศึกษาจะต้องคำนึงถึง การค้า ไม่ว่าจะเป็นความรู้ ความสามารถ ตลอดจนความเหมาะสมของอาจารย์ผู้สอน โดยสถานศึกษาอาจพิจารณาคุณ วุฒิ ด้านการศึกษาเป็นหลัก แล้วพิจารณาส่วนอื่น ๆ ประกอบ เช่น ประสบการณ์การฝึกอบรม ความ

สนใจ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อถือและศรัทธาต่อความรู้และความสามารถของอาจารย์ผู้สอนให้มากที่สุด

2.2.4 การจัดแผนการเรียน ตารางสอน และตารางเรียน

2.2.4.1 การจัดแผนการเรียน

ได้มีผู้ให้ความหมายของแผนการเรียนและการจัดทำแผนการเรียนเอาไว้ดังต่อไปนี้

กรมสามัญศึกษา (2524 : 20) ระบุว่า แผนการเรียนเป็นการกำหนดวิชาให้เรียน มีวิชาบังคับ วิชาเลือกและเลือกเสรี อย่างมีเป้าหมาย ซึ่งนักเรียนและโรงเรียนได้พิจารณาร่วมกันแล้ว ตามความรู้ความสามารถ ความสนใจและความต้องการในอนาคตของนักเรียนว่าจะมุ่งไปในทางใด เพื่อต้องการเรียนต่อในสถาบันชั้นสูงหรือการประกอบอาชีพ

อรสา ปราชญ์นคร (2525 : 61-62) กล่าวถึงแผนการเรียนไว้พอสรุปได้ว่าผู้บริหารโรงเรียนจะต้องประสานงานระหว่างฝ่ายวิชาการและฝ่ายแนะแนว เพื่อให้ร่วมกันจัดวิชาตามแผนการเรียนที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของหลักสูตร โดยโรงเรียนควรจัดแผนการเรียนให้นักเรียนหลาย ๆ แผน กว้างพอสมควรแต่ต้องคำนึงถึงความพร้อมของโรงเรียนเป็นหลักในการพิจารณาด้วย ได้แก่ บุคลากร สถานที่ และอุปกรณ์ในการเรียนการสอน ในการจัดแผนการเรียนนั้น โรงเรียนต้องศึกษาจุดหมาย หลักการ โครงสร้าง หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรและรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรให้เข้าใจ

กรมอาชีวศึกษา (2530 : 6) ระบุว่า “แผนการเรียน หมายถึง แผนการจัดการเรียนที่ กำหนดไว้ในแต่ละสาขาวิชาตามหลักสูตร โดยจัดรายวิชาต่าง ๆ ลงไว้ในภาคเรียนหนึ่ง ๆ”

พัชรี สว่างทรัพย์ (2532 : 6) กล่าวว่า “แผนการเรียน หมายถึง แผนการจัดการเรียนที่ กำหนดไว้ในแต่ละสาขาวิชา ตามหลักสูตรในแต่ละภาคเรียน การกำหนดแผนการเรียนล่วงหน้าก็ เพื่อช่วยให้ผู้สมัครเข้าเรียน ได้เลือกสมัครเข้าเรียนในสาขาวิชาตามลำดับความสนใจ ความถนัด ความรู้ ความสามารถจากประสบการณ์เดิมของเขา”

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (2536 : 5) ได้กำหนดแนวการปฏิบัติในการจัดวิชาเรียน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับแก้ไขปรับปรุงพุทธศักราช 2536 ไว้ดังนี้

การจัดการศึกษา ปีการศึกษาหนึ่งแบ่งออกเป็น 2 ภาคเรียน และอาจจัดให้มีการศึกษาภาคฤดูร้อนให้จัดได้ 6-9 สัปดาห์ โดยเพิ่มจำนวนคาบเรียนในแต่ละสัปดาห์ของแต่ละรายวิชาให้มีจำนวนคาบเรียนครบตามหลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า หลักการจัดแผนการเรียนในแต่ละภาคการศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. จัดแบ่งวิชาแต่ละภาคการศึกษา โดยกระจายภาระของผู้สอนและผู้เรียนให้

เหมาะสม

2. จัดตามลำดับระหว่างก่อนหลัง

3. ในภาคเรียนหนึ่งควรจัดให้มีการลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์ของจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในระเบียบสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ว่าด้วยการวัดผลการศึกษาระดับประกาศนียบัตร พ.ศ. 2528 ข้อ 7.2, 7.3 และ 7.4

สรุปได้ว่า สถานศึกษาจะต้องจัดแผนการเรียนให้สอดคล้องกับหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยคำนึงถึงความต้องการและความพร้อมของผู้เรียน เป็นหลักในการพิจารณา เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาการด้านต่าง ๆ สมเจตนาธรรมณ์ของหลักสูตร

2.2.4.2. การจัดตารางสอนและตารางเรียน

2.2.4.2.1 การจัดตารางสอน

ควรมีผู้ให้ความหมายของตารางสอน และแนวปฏิบัติในการจัดตารางสอนไว้ดังต่อไปนี้

กัญญา สาทร (2521 : 246-247) กล่าวไว้สรุปได้ว่า ตารางสอนคือ กำหนดวิชาและเวลาที่จะให้เรียนโดยละเอียดประจำวันตลอดสัปดาห์ หลักการทำตารางสอนมีดังนี้

1. กำหนดชั่วโมงเรียนให้ไม่น้อยกว่าที่หลักสูตรกำหนด
2. บรรจุวิชาครบตามหลักสูตร
3. การวางวิชาใดก่อนหลังต้องคำนึงถึงนักเรียนด้วย
4. เวลาเรียนตอนเช้าควรมีชั่วโมงสอนจำนวนมากกว่าตอนบ่ายสำหรับประเทศร้อน
5. วิชาที่ต้องใช้เวลาคิดมาก ไม่จัดซ้อนกันในวันเดียว ควรสลับหรือกระจายให้ทั่วทั้งสัปดาห์
6. วิชาที่ต้องเรียนสัปดาห์ละหลายวัน ไม่ควรจัดซ้อนกัน เพราะจะเบื่อและลำบากแก่นักเรียนที่จะจัดทำบ้านให้ทันในวันถัดไป
7. ควรให้ความสะดวกแก่ครูด้วย เช่น ไม่จัดให้ครูสอนต่อเนื่องกันถึงสามชั่วโมง เพราะจะเหนื่อยเกินไป
8. ตารางสอนควรทำให้เสร็จเรียบร้อย ประกาศให้ครูและนักเรียนทราบก่อนวันเปิดเรียน เพื่อให้วันเปิดเรียนเป็นวันที่ทำงานได้ทันที ถ้าทำตารางสอนตลอดปีได้ก็ควรทำเพื่อนักเรียนจะวางแผนการเรียนได้ตลอดปี
9. ควรเฉลี่ยปริมาณการสอน (Teaching Load) ต่อหนึ่งสัปดาห์ให้ครูทุกคนทัดเทียมกัน หรือถ้าต่างกันบ้างก็ไม่มากนัก
10. ตารางสอนควรทำ 4 ชุด คือ ชุดที่หนึ่งประจำชั้น ชุดที่สองให้แก่ครูเป็นรายบุคคล ชุดที่สามเป็นชุดใหญ่รวมตารางสอนทุกชั้นเข้าด้วยกัน ชุดที่สี่ เป็นตารางสอนประจำตัวของครูแต่ละคนไว้ประจำห้องครูใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ในวงจำกัดเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีลิขสิทธิ์สงวนไว้ด้วย

วิชช์ วงษ์ใหญ่ (2523 : 187) กล่าวว่า การจัดการการสอน จะต้องให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ของเด็ก โดยต้องคำนึงถึงการใช้เวลาในการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ระดับความยากง่ายของแต่ละวิชา ช่วงของการเรียนรู้จะต้องเหมาะสมกับพัฒนาการ วัยและความสามารถของผู้เรียน อัตราเวลาเรียนในแต่ละภาคการศึกษาและรอบปีการศึกษา ตลอดจนชั่วโมงสอนของครูอาจารย์ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องจัดให้เกิดความสมดุลและเหมาะสม

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 157) กล่าวว่า ตารางสอน เป็นการกำหนดเวลา และวิชาที่จะให้เด็กได้เรียนในแต่ละวันตลอดสัปดาห์ ในการจัดการเรียนการสอนที่ดีนั้น โรงเรียนไม่ควรจัดวิชาที่ต้องเรียนหนักเกินไปไว้ติด ๆ กัน วิชาที่ต้องใช้ความคิดมากไม่ควรจัดลงในตอนบ่าย และควรจัดตารางสอนให้ครูไม่ต้องมีงานสอนมากเกินไป หรือสอนติด ๆ กันหลายคาบในแต่ละวัน เพราะจะทำให้ครูเหนื่อยเกินไป

พนัส หันนาคินทร์ (2529 : 236-238) กล่าวว่า ตารางสอนเป็นการกำหนดนัดหมายระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ผู้จัดจะต้องทราบถึงสิ่งต่อไปนี้

1. จำนวนนักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ จัดแบ่งออกเป็นกี่ห้อง
2. ระยะเวลาหรือคาบ (Period) ในการสอนในวันหนึ่ง ๆ มีกี่ช่วง ช่วงละกี่นาที ในหนึ่งสัปดาห์มีเวลาเรียนกี่ระยะ วันใดบ้าง
3. จำนวนห้องเรียนที่มีอยู่
4. ลักษณะการสอนของครู เช่น สอนเป็นรายวิชา หรือครูคนเดียวสอนทุกวิชา
5. ภาระ (Load) ของครูแต่ละคนว่าใกล้เคียงกันหรือไม่ ซึ่งหลักในการพิจารณาภาระ (Load) ของครูมีดังต่อไปนี้
 - 5.1 เวลาที่เสียไปในการเตรียมการสอน
 - 5.2 ลักษณะของวิชาที่สอน
 - 5.3 ลักษณะของนักเรียนในแต่ละห้องเรียน
 - 5.4 งานพิเศษของครูแต่ละคน
 - 5.5 การฝึกฝนที่มีมาของแต่ละคน
 - 5.6 ความเป็นอยู่ทางบ้านของครูแต่ละคน

กรมอาชีวศึกษา (2530 : 14) ระบุว่า “ตารางสอน หมายถึง ตารางสอนประจำตัวครูที่สอนในแต่ละชั้นเรียน/ห้องเรียน”

2.2.4.2.1 การจัดการตารางเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
 ไม่ว่าจะกระทำการใด ๆ ก็ตามโดยไม่ได้รับอนุญาตจากกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
 ไม่สามารถนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

กรมอาชีวศึกษา (2530 : 14-15) ระบุว่า “การจัดการตารางเรียน หมายถึง ตารางเรียนประจำตัวของนักเรียน ซึ่งแต่ละคนจะต้องมีไว้ตามแผนการเรียนของเขาเองแต่ละภาคเรียน” และได้กำหนดแนวปฏิบัติในการจัดการตารางเรียน พอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. รายวิชาที่ต้องการช่วงสอนติดต่อกัน 2-3 คาบเรียน เพราะต้องมีการปฏิบัติกิจกรรมด้วย ควรจัดให้ต่อเนื่องกันตามความเหมาะสม
2. วิชาที่ต้องมีกิจกรรมนอกห้องเรียน เช่น วิชาพลศึกษา ควรจัดตารางเรียนไว้ใกล้ช่วงพัก
3. ไม่ควรจัดวิชาที่ต้องใช้สมองในการเรียนมากไว้ติดต่อกันในวันเดียวกันกว่า 2 รายวิชา เพราะจะทำให้เกิดความเหนื่อยหน่ายและหนักสมองเกินไป
4. ควรจัดคาบเรียนให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้มีโอกาสพบนักเรียนในความรับผิดชอบของตนบ้าง
5. ในช่วงเวลาว่างในตารางสอน ให้กำหนดชั่วโมงเข้าห้องสมุด โดยขอความร่วมมือจากบรรณารักษ์ จัดชั้นเรียนในห้องสมุด เพื่อทำกิจกรรมค้นคว้าด้วยตนเอง

สรุปได้ว่า การจัดตารางสอนและตารางเรียน หมายถึง การวางแผนในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ จากผู้สอนไปยังผู้เรียน โดยคำนึงถึงความพร้อมของทั้งสองฝ่าย เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างเต็มที่

2.2.5 การจัดการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการเรียนการสอน

เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนนั้น มีบุคคลต่าง ๆ ให้รายละเอียดไว้ดังต่อไปนี้
 วิทยุ สาธิต (2521 : 247-248) ให้ความหมายไว้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุทุกชนิดที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น แบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ รูปภาพ แผนที่ ลูกโลก แผนภูมิ รูปหุ่นเหมือนของจริง

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 161) กล่าวไว้สรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง อุปกรณ์ต่างๆ ที่มีส่วนช่วยพัฒนาการเรียนของนักเรียนหรือการสอนของครู ให้ดีขึ้น โดยแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

1. สื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือ วารสาร เอกสารต่าง ๆ ที่จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อเป็นส่วนช่วยให้เกิดการเรียนการสอน
2. สื่อที่ไม่เป็นสิ่งพิมพ์ ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา เครื่องมือต่าง ๆ เช่น เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายฟิล์มสตริป เครื่องฉายภาพยนตร์ เป็นต้น

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2528 : 28) กล่าวถึงวิธีการที่ผู้บริหารน่าจะนำมาปฏิบัติในเรื่องสื่อการเรียนการสอนไว้ พอสรุปได้ว่า จะต้องจัดทำบัญชีสิ่งที่มีอยู่แล้ว และสำรวจความต้องการของครู อาจารย์ จัดประชุมครู - อาจารย์เพื่อวางแผนในการจัดซื้อจัดหา จัดอบรมครู - อาจารย์ในเชิงปฏิบัติการผลิต การใช้ ดูแลเอาใจใส่ให้ครูใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนให้คุ้มค่า ติดตามไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ และประเมินผลการใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

ธงชัย สุวณณ์เมฆินทร์ (2532 : 5) ระบุถึงสื่อการเรียนการสอนไว้สรุปได้ว่า ได้แก่ สิ่งที่กรมและสถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อให้ความสะดวกและช่วยเหลือครูอาจารย์ให้สามารถใช้หลักสูตร หรือสอนแต่ละวิชา ได้ถูกต้อง ปัญหาที่พบคือความล่าช้าไปสู่ผู้ใช้

กรมอาชีวศึกษา (2530 : 18-19) กล่าวถึงสื่อการเรียนการสอนไว้ดังต่อไปนี้

1. สื่อการเรียน ได้แก่ แบบเรียน ตำราเรียน หนังสือเรียนที่ใช้เป็นสื่อในการถ่ายโอนความรู้ หรือให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1.1 บอกเนื้อหาความรู้ที่สามารถสร้างเสริมให้เกิดทักษะประสบการณ์ความคิดรวบยอด

1.2 ครอบคลุมเนื้อหาครบถ้วน ตามลำดับความยากง่าย สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาในหลักสูตร

1.3 มีจุดประสงค์ที่บ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ประเมินผลการเรียนการสอนได้ตรงตามจุดประสงค์นั้น ๆ

1.4 มีกิจกรรมปฏิบัติหรือกิจกรรมเสริม ซึ่งจะช่วยให้แก่นักเรียนนักศึกษาได้มีโอกาสลงมือกระทำกิจกรรมด้วยตนเอง

1.5 เป็นหนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้สถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

2. สื่อการสอน คือ สิ่งที่ครู อาจารย์จะต้องจัดหาเพื่อใช้เป็นสื่อในการสอน อาจจะเป็นอุปกรณ์ช่วยสอน เช่น แผนภูมิ แผนภาพ แบบจำลอง ตัวอย่างสิ่งของ แผ่นใส สไลด์ วีดิโอ เทป เอกสารหนังสือค้นคว้าต่าง ๆ และรวมถึงแผนปฏิบัติการสอนอีกด้วย

ธำรง บัวศรี (2531 : 275) กล่าวถึง สื่อการเรียนการสอนไว้สรุปได้ว่า เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจะมีผลต่อการปฏิบัติงานของผู้สอนมาก ปัญหาที่มักเกิดขึ้นเสมอก็คือ ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบไม่สามารถจัดหาให้ได้ทันเวลาที่ผู้สอนจะใช้ เพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าว ผู้บริหารที่รับผิดชอบจะต้องเตรียมการแต่เนิ่น ๆ และวางแผนในการดำเนินงานให้รอบคอบ

พัชรี สว่างทรัพย์ (2532 : 8) กล่าวถึง การใช้สื่อการเรียนการสอนว่า “สื่อการเรียนการสอนควรใช้รูปสื่อประสม คือ ใช้ตำราเรียนควบคู่กับอุปกรณ์ช่วยสอน เอกสารอ้างอิง หรือหนังสือประกอบการเรียนอื่น ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสารทางอาชีพ และธุรกิจ เป็นต้น”

สรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ทั้งที่เป็นสิ่งตีพิมพ์ และไม่ใช่อสิ่งตีพิมพ์ ซึ่งสร้างขึ้นมาเพื่อช่วยในการสอนของผู้สอน และการเรียนของผู้เรียนบรรลุเป้าหมายได้ง่ายขึ้น และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และดัดแปลงอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.6 การจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่

มีบุคคลต่าง ๆ ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการจัดอาคารและสถานที่ไว้ดังต่อไปนี้

วิชย วงษ์ใหญ่ (2523 : 139-190) กล่าวถึงการจัดอาคารสถานที่ สรุปได้ว่าเป็นการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เพราะการเรียนรู้ของเด็กไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียนก็เป็นส่วนช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้เช่นกัน

กรมสามัญศึกษา (2524 : 44-45) ระบุถึงสิ่งที่โรงเรียนจะต้องวางแผนผังเกี่ยวกับอาคารสถานที่ไว้ 4 ประการ ได้แก่

1. ส่วนที่เป็นถนน ได้แก่
 - 1.1 ถนนเข้าออกโรงเรียน
 - 1.2 ถนนเชื่อมระหว่างอาคารเรียน
2. ส่วนที่เป็นอาคาร ได้แก่
 - 2.1 อาคารเรียน แบ่งออกเป็นอาคารเรียนถาวร และอาคารเรียนชั่วคราว
 - 2.2 อาคารประกอบ แบ่งออกเป็นอาคารฝึกงาน อาคารหอประชุม อาคารโรงอาหาร ส้วม
3. ส่วนที่เป็นสนาม แบ่งออกเป็น สนามกีฬา สนามกรีฑา สนามหญ้า
4. ส่วนที่เป็นสวน แบ่งออกเป็น สวนหย่อม สวนป่า แปลงเกษตร
5. ส่วนที่เป็นห้องเรียน แบ่งออกเป็น ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการพิเศษ

กรมวิชาการ (ม.ป.ป. : 16-19) ได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลการจัดอาคารสถานที่เอาไว้ พอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. จัดห้องต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม เช่น จัดห้องเรียนและห้องประกอบได้พอเพียงกับการใช้สอย จัดครุภัณฑ์ในห้องเรียนและห้องประกอบให้มีประโยชน์ต่อการใช้สอย มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนการสอน

2. จัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมให้นักเรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น เล่นกีฬา พักผ่อน หรือทำงาน

3. จัดบริการด้านสุขาภิบาลสำหรับครูและนักเรียน เช่น น้ำดื่ม ส้วม ฯลฯ พอเพียงและถูกสุขลักษณะ

4. ใช้อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และบริเวณทั่วไปของโรงเรียน บริการชุมชน เพื่อจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ตามความเหมาะสม

5. ใช้วัสดุที่หาได้ง่าย รวมทั้งผลงานของนักเรียนมาตกแต่งอาคารสถานที่ เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่โดยไม่หวังผลตอบแทน หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยเป็นอย่างสูง

6. ดูแลรักษาอาคารสถานที่ บริเวณโรงเรียนให้อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้ประโยชน์ได้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. จัดอาคารสถานที่ให้สะอาดเรียบร้อย สวยงาม ร่มรื่น ปลอดภัยและประหยัด

สุวิทย์ บุญช่วย (2526 : 122) กล่าวถึง การใช้ประโยชน์ของอาคารสถานที่ไว้ว่า “โรงเรียนเป็นสมบัติของทุก ๆ คน เพราะโรงเรียนรัฐบาลส่วนใหญ่สร้างจากเงินงบประมาณแผ่นดินที่ได้มาจากภาษีของราษฎร ห้องเรียน อาคารเรียน และบริเวณโรงเรียนเป็นหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนที่จะใช้ให้เกิดประโยชน์กับการเรียนการสอนให้มากที่สุด”

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 190) กล่าวไว้ว่า “การจัดอาคารสถานที่เป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการวางแผนดูแล บำรุงรักษา พัฒนาอาคารต่าง ๆ และบริเวณของโรงเรียนให้อยู่ในสภาพที่สวยงาม และเหมาะสมกับสภาพการใช้อยู่เสมอ”

สรุปได้ว่า การจัดอาคารสถานที่เพื่อการเรียนการสอน เป็นภาระหน้าที่ของสถานศึกษา ในการจัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ตลอดจนบริเวณสนามภายในโรงเรียนให้พร้อม ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร โดยคำนึงถึงความสวยงาม ปลอดภัย และประหยัด

2.2.7 การนิเทศและติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

2.2.7.1 การนิเทศ

มีผู้ให้ความหมายของการนิเทศและวิธีการนิเทศไว้ดังต่อไปนี้

สุพิชญา ธีรกุล และคนอื่น ๆ (2524 : 3) กล่าวว่า “การนิเทศ หมายถึง การให้ความช่วยเหลือครูในทุกแห่งทุกมุม ให้สามารถปฏิบัติงานได้ตามจุดมุ่งหมาย”

กรมสามัญศึกษา (2524 : 211-219) ได้เสนอแนะวิธีการนิเทศที่จำเป็นสำหรับหลักสูตรใหม่ไว้ พอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การแนะนำ เหมาะสำหรับกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละ 2-3 คน เช่น การแนะนำเกี่ยวกับหลักการสอน หลักการวัดผล เป็นต้น

2. การประชุมชี้แจง เหมาะสำหรับกลุ่มที่ใหญ่กว่าที่จะให้คำแนะนำ เช่นการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร เป็นต้น

3. การประชุมสัมมนา เหมาะสำหรับการแก้ปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นกลุ่มเล็ก ผู้เข้าร่วมประชุมได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นมากกว่าการประชุมแบบอื่น

4. การประชุมปฏิบัติการ เป็นการประชุมเพื่อให้ได้ทักษะในการปฏิบัติงาน เช่นการประชุมปฏิบัติการทำแผนการสอน เป็นต้น

5. การประชุมอบรม เหมาะสำหรับทำกับคนกลุ่มใหญ่

6. การบรรยายและอภิปราย เป็นการให้ความรู้ หรือให้แนวคิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งแก่

ครูอาจใช้วิทยากรในโรงเรียนหรือภายนอกโรงเรียนมาให้ความรู้ในเรื่องที่ครูสนใจและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน เป็นต้น

7. การศึกษานอกสถานที่ อาจจัดในลักษณะไปเยี่ยมโรงเรียนที่มีโครงการดีเด่น เพื่อให้ครูได้เห็นสิ่งแปลกใหม่ เพื่อครูจะได้เปรียบเทียบ ทำให้ได้แนวทางในการแก้ปัญหา

8. การทดลองปฏิบัติการ แต่ละโรงเรียนอาจารย์เริ่มโครงการทดลองในเรื่องใด เรื่องหนึ่งเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่

9. การจัดทำเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยและช่วยให้การเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่ได้ผลดี ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อครู เช่น คำอธิบาย เพื่อความกระจ่างแจ้งเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตร แบบฟอร์มต่าง ๆ เป็นต้น

10. การจัดตั้งศูนย์วิชาการ เป็นการจัดศูนย์รวมเอกสาร สิ่งพิมพ์ทางวิชาการไว้ที่โรงเรียน

11. การเยี่ยมเยียนตามชั้นเรียน เป็นวิธีการนิเทศที่ทำให้ครูเกิดความอบอุ่นใจว่า ไม่ถูกทอดทิ้ง ผู้บริหารได้ใกล้ชิดกับครู

12. การสาธิต เป็นการนิเทศแบบแสดงตัวอย่างให้ดู เช่น การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น

2.2.7.2 การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

ได้มีผู้กล่าวถึงสาระสำคัญของการติดตามผลการใช้หลักสูตรไว้ดังนี้ กรมสามัญศึกษา (2524 : 213-222) ได้เสนอแนะให้โรงเรียนต่าง ๆ ถือปฏิบัติเพื่อให้เกิดการใช้หลักสูตรบรรลุผลไว้ สรุปได้ดังนี้

1. การติดตามและตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ เช่น

1. เอกสารหลักสูตร
2. แบบบันทึกประเมินผลการเรียนของรายวิชา
3. แบบแสดงสถิติการมาปฏิบัติงาน
4. แผนการสอน

2. การติดตามผลการปฏิบัติงานประจำเดือนและประจำปี ตามที่กำหนดในปฏิทินประจำปี ซึ่งกำหนดกิจกรรมและงานที่ต้องปฏิบัติโดยสังเขปให้สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่

กรมอาชีวศึกษา (2530 : 2-5) รายงานการติดตามผลการใช้หลักสูตรเอาไว้ สรุปได้ว่าการนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษา ต้องมีการติดตามและควบคุมการเรียนการสอนให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดหมาย หลักการ โครงสร้าง และหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร เพื่อผู้เรียนมีคุณภาพและสมรรถภาพตามจุดประสงค์ของประเภทวิชา สาขาวิชา หมวดวิชา และรายวิชาต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในหลักสูตร โดยผู้บริหารจะต้องจัดระบบการติดตามและควบคุมที่สำคัญ 3 ประการ คือ การตรวจสอบแผนปฏิบัติการสอน การตรวจสอบการสอน และการตรวจสอบเครื่องมือวัดผลซึ่งมีรายละเอียดพอสังเขปดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามทำซ้ำหรือดัดแปลงในชื่อของตนเองซึ่งผิดจากเอกสารต้นฉบับที่มอบให้ไว้
2530 ได้มีการกำหนดจุดประสงค์รายวิชาและคำอธิบายรายวิชาไว้แล้ว ส่วนเนื้อหารายวิชาที่กรมอาชีวศึกษาได้จัดทำขึ้นตามรายวิชาต่าง ๆ นั้น มีลักษณะเป็นหน่วยการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนหา

ประสบการณ์ และเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นสำคัญ สิ่งที่ครูอาจารย์ต้องปฏิบัติก็คือ ต้องทำแผนปฏิบัติการสอนไว้ล่วงหน้า โดยในการทำแผนปฏิบัติการสอนนั้น สถานศึกษาจะต้องตกลงรูปแบบให้เหมือน ๆ กัน และไม่ว่าจะใช้รูปแบบใดจะต้องยึดจุดประสงค์รายวิชาของหลักสูตรเป็นหลัก หมายความว่า ในแผนปฏิบัติการสอนจะต้องมีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเป็นองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดสมรรถภาพได้ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านข้อเท็จจริง ด้านทักษะเชาว์ปัญญา ด้านยุทธศาสตร์การคิด ด้านทักษะการเคลื่อนไหว และด้านเจตคติ

ในการตรวจสอบแผนปฏิบัติการสอนนั้น ผู้บริหารจะต้องตรวจสอบว่า แผนปฏิบัติการสอนของครูอาจารย์ ได้ครอบคลุมส่วนสำคัญต่อไปนี้หรือไม่

- 1.1 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavior objective)
- 1.2 กิจกรรมและภารกิจ (Activities and Task)
- 1.3 พฤติกรรมการเรียนการสอน (Teaching/Learning Behavior)
- 1.4 การประเมินผลพฤติกรรมเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้

2. การตรวจสอบการสอน ผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ อาจตรวจสอบเอง หรือตั้งคณะกรรมการวิชาการประกอบด้วยหัวหน้าแผนกวิชาต่าง ๆ ให้ตรวจสอบ การตรวจสอบอาจใช้เครื่องมือช่วย เช่น แบบบันทึกการตรวจสอบ ในการตรวจสอบการสอนสิ่งที่ควรสังเกต เช่น

- 2.1 การสร้างสถานการณ์เริ่มนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิม หรือการใช้อุปกรณ์ช่วยสอนต่าง ๆ เช่น แผนภูมิ สไลด์ แบบจำลอง แผนภาพ ฯลฯ
- 2.2 พฤติกรรมการเรียนการสอน เทคนิควิธีสอน
- 2.3 ขณะสอน พฤติกรรมของผู้เรียนเป็นอย่างไร
- 2.4 การประเมินผลพฤติกรรมเมื่อจบบทเรียน

3. การตรวจสอบเครื่องมือวัดผล ก่อนสอบระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียน ผู้บริหารหรือคณะกรรมการวิชาการของสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย จะต้องตรวจสอบว่า แต่ละรายวิชาได้จัดทำเครื่องมือวัดผล เช่น แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผล แบบประเมินผลการฝึกภาคปฏิบัติ ฯลฯ ว่าครอบคลุมเนื้อหาสาระและจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้หรือไม่ มีคุณภาพและเหมาะสมกับเวลาหรือไม่

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2531 : 4) กล่าวว่า “การนิเทศ หมายถึงกระบวนการในการจัดกิจกรรมอันนำไปสู่จุดหมายปลายทางที่พึงประสงค์ และเป็นการแสดงกิจกรรมการนิเทศที่เป็นไปในทางให้คำปรึกษาช่วยเหลือ ปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับกัน”

ธงชัย สุวณฺณ์เมฆินทร์ (2532 : 7) กล่าวไว้สรุปได้ว่า การติดตามผลเป็นระยะ ๆ เป็นการป้องกันความผิดพลาด และความล้มเหลวของหลักสูตรได้มาก โดยเฉพาะการติดตามผลการจัดการเรียนการสอน

ธงชัย สุวณฺณ์เมฆินทร์ (2532 : 24-26) ให้ความหมายของการนิเทศไว้ว่า “การนิเทศ หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ได้มาซึ่งสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการเรียนของนักเรียน” พร้อมกับได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของการนิเทศการศึกษาไว้พอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. เป้าหมายของการนิเทศการศึกษา อยู่ที่การทำให้นักเรียนได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพหรือนักเรียนที่เป็นผลผลิตของการศึกษา จะต้องเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

2. ลักษณะของการนิเทศการศึกษาที่ดี ดูได้จากสิ่งต่อไปนี้

2.1 ครูและบุคลากรทางการศึกษามีคุณภาพสูงขึ้น คือ มีความสามารถในการปฏิบัติงานดีขึ้น

2.2 งานที่ครูและบุคลากรทางการศึกษาทำให้มีคุณภาพสูงขึ้น คือ เป็นผลงานที่ตรงกับเป้าหมายที่วางไว้ ปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ จากการทำงานเกิดขึ้นน้อยที่สุด

2.3 กระบวนการดำเนินร่วมกันระหว่างครูกับบุคลากรทางการศึกษาเป็นไปด้วยความราบรื่น มีปัญหาและข้อขัดแย้งเกิดขึ้นน้อยที่สุด

2.4 ครูและบุคลากรทางการศึกษาร่วมปฏิบัติงานอย่างมีความสุข ทำงานด้วยความสบายใจ

3. ผู้เกี่ยวข้องในการนิเทศการศึกษา มี 3 ฝ่าย ได้แก่

3.1 ผู้ให้การนิเทศ คือ ผู้ที่ทำหน้าที่จัดให้มีการนิเทศขึ้น เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชาศึกษานิเทศก์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการจัดการเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาโดยเฉพาะ

3.2 ผู้รับการนิเทศ คือ ผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการจัดการนิเทศ ผลที่ได้รับจะเป็นไปในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานสูงขึ้น ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานดีขึ้น

3.3 ผู้สนับสนุนการนิเทศ คือ ผู้ที่ไม่ได้ทำหน้าที่นิเทศโดยตรง แต่เป็นผู้สนับสนุนการนิเทศ เพื่อให้การนิเทศเป็นไปอย่างได้ผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นจำเป็นต้องใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. กระบวนการนิเทศการศึกษา มี 5 ขั้นตอน ได้แก่

4.1 การวางแผน

4.2 การให้ความรู้

- 4.3 การลงมือปฏิบัติ
- 4.4 การให้กำลังใจ
- 4.5 การประเมินผล

สรุปได้ว่าการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร เป็นหน้าที่ของสถานศึกษาในการคอยช่วยเหลือ แนะนำ ชี้แจง หรืออำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนได้จัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา หมวดวิชา สาขาวิชา และประเภทวิชาได้ตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

2.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2527 (หลักสูตรปรับปรุงพุทธศักราช 2536) สายวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2527 (หลักสูตรปรับปรุงพุทธศักราช 2536) สายวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาขึ้นมาจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2527 สายวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยอาศัยข้อมูลหลัก 4 ประการคือ

1. การปรับปรุงหลักสูตร สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลกระทำโดยคณะผู้บริหารการศึกษา นักวิชาการจากคณะบริหารธุรกิจ วิทยาเขตสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผู้แทนจากหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ และนักธุรกิจระดับชั้นนำของประเทศ
2. การรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัย การสำรวจความต้องการของตลาดแรงงาน รวมถึงลักษณะงานที่ต้องการ นำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาความละเอียดอ่อนในเนื้อหาของหลักสูตรรายวิชา และการจัดโครงสร้างของหลักสูตรให้สอดคล้องต้องกัน
3. ข้อคิดเห็นจากการประชุมสัมมนาอาจารย์ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ที่ได้ร่วมกันจัดทำขึ้นจนสำเร็จเป็นหลักสูตรที่ทันสมัยนั้น รวมทั้งข้อคิดเห็นจากการประชุมสัมมนาอาจารย์ทางการบริหารธุรกิจระดับอุดมศึกษาทั่วประเทศ สามารถที่จะนำมาช่วยในการพิจารณาปรับปรุง เปลี่ยนแปลง แก้ไขให้สอดคล้องกับสภาวะสังคมเศรษฐกิจ ธุรกิจ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีในปัจจุบันและอนาคต
4. สรุปข้อคิดเห็นจากการสำรวจและการอภิปรายของผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการด้านบริหารธุรกิจ และผู้เชี่ยวชาญในวงการธุรกิจ

ความมุ่งหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพธุรกิจ (ปวช.) บริหารธุรกิจ มีวัตถุประสงค์จะ
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คิดเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และค่างวดถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 วิทยาเขตต่าง ๆ ที่จัดการศึกษาทางด้านบริหารธุรกิจ ในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้มีรูปแบบและระบบการจัดการศึกษาไปในทิศทางเดียวกันและมีนโยบายเดียวกัน โดยคำนึงถึงความ

ต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน นอกจากนั้น หลักสูตรนี้ยังมีวัตถุประสงค์ที่จะให้นักศึกษาได้ มีการพัฒนาการเสริมสร้างความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย พุทธิพิสัย (Cognitive domain) จิตพิสัย (Affective domain) และทักษะพิสัย (Psycho-motive domain)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะอันเป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพต่อไป
2. เพื่อให้มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบต่อนตนเอง ครอบครัว และสังคม
3. เพื่อให้เป็นพลเมืองดีมีความเข้าใจ เลื่อมใส ศรัทธา ในการปกครองประเทศตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ชำรงไว้และยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
4. เพื่อให้รู้จักคิด รู้จักทำ รู้จักตัดสินใจ อย่างถูกต้อง มีเหตุผล เคารพในสิทธิและหน้าที่ของ ตนเองและผู้อื่น รู้จักให้สติปัญญาแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ด้วยสันติวิธีและเหตุผล จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่ดี
5. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าในวัฒนธรรมและทรัพยากรของประเทศ
6. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดีมีสุขภาพสมบูรณ์ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ตลอดจนทำให้รู้จักช่วยรักษาและส่งเสริมการสาธารณสุขของชุมชน
7. เพื่อให้มีพื้นฐานสำหรับการศึกษาระดับสูงต่อไป

โครงสร้างของหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) บริหารธุรกิจมีดังนี้

1. วิชาพื้นฐานทั่วไป	ต้องศึกษาทั้งหมด	38	หน่วยกิต
2. วิชาชีพพื้นฐาน	ต้องศึกษาไม่น้อยกว่า	47	หน่วยกิต
2.1 วิชาชีพพื้นฐานบังคับศึกษา	31	หน่วยกิต	
2.2 วิชาชีพพื้นฐานเลือกศึกษาไม่น้อยกว่า	16	หน่วยกิต	
3. วิชาชีพเฉพาะสาขา	ต้องศึกษาไม่น้อยกว่า	18	หน่วยกิต
4. วิชาชีพเลือก	ต้องศึกษาไม่น้อยกว่า	15	หน่วยกิต
5. วิชาเลือกเสรี	ต้องศึกษาไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต

รวม ต้องศึกษาไม่น้อยกว่า 120 หน่วยกิต ไม่เกิน 140 หน่วยกิต

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) บริหารธุรกิจ แยกออกเป็น 4 สาขาวิชา ดังนี้

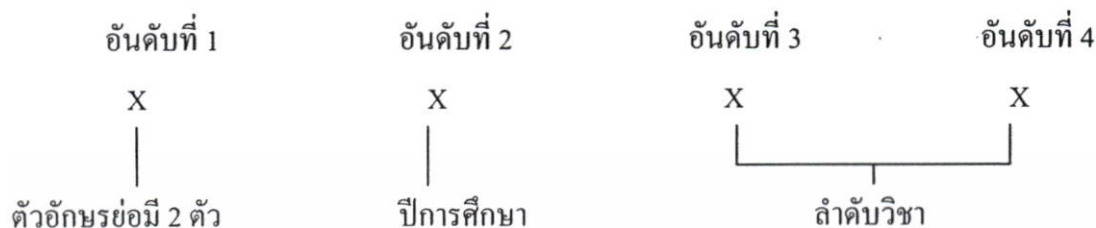
1. สาขาวิชาการบัญชี
2. สาขาวิชาการเลขานุการ
3. สาขาวิชาการขาย
4. สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันฯ อาจจัดเพิ่มเติมสาขาวิชาขึ้นอีก ทั้งนี้โดยพิจารณาตามความเหมาะสมของ
สภาวะสังคมเศรษฐกิจ และความเหมาะสมของตลาดแรงงาน

รหัสวิชา

การกำหนดรหัสวิชายึดหลักเกณฑ์ ดังนี้



วิชาพื้นฐานทั่วไป ใช้ อักษรย่อ ตัวแรกว่า “พ” ส่วนตัวที่ 2 ใช้ตามชื่อวิชา

พส. สังคมศึกษา

พว. วิทยาศาสตร์

พค. คณิตศาสตร์

พท. ภาษาไทย

พอ. ภาษาอังกฤษ

พพ. พลานามัย

วิชาแกนธุรกิจสัมพันธ์	ใช้	อักษรย่อ	“ธส.”
วิชาสาขาวิชาการบัญชี	ใช้	อักษรย่อ	“กบ.”
วิชาสาขาวิชาการเลขานุการ	ใช้	อักษรย่อ	“กล.”
วิชาสาขาวิชาการขาย	ใช้	อักษรย่อ	“กข.”
วิชาสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ	ใช้	อักษรย่อ	“ภ_.”

และตัวที่ 2 คือ ชื่อภาษาที่เลือกเรียนและหรือ
วิชาที่เลือกเรียน

ภอ. - ภาษาอังกฤษ

ภฝ. - ภาษาฝรั่งเศส

ภย. - ภาษาเยอรมัน

ภจ. - ภาษาจีน

ภญ. - ภาษาญี่ปุ่น

ภม. - มัคคุเทศก์

ภบ. - บรรณารักษ์ศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการวิชาการเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คัดแบบฟอร์มเพื่อทำเอกสารและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วุฒิการศึกษา

ผู้ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสาขาวิชาใด ให้เรียกชื่อผู้สำเร็จการศึกษาดังนี้

ประกาศนียบัตรวิชาชีพบริหารธุรกิจสาขาวิชาการบัญชี	ชื่อย่อ ปวช.(การบัญชี)
ประกาศนียบัตรวิชาชีพบริหารธุรกิจสาขาวิชาการเลขานุการ	ชื่อย่อ ปวช.(การเลขานุการ)
ประกาศนียบัตรวิชาชีพบริหารธุรกิจสาขาวิชาการขาย	ชื่อย่อ ปวช.(การขาย)
ประกาศนียบัตรวิชาชีพบริหารธุรกิจสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ	ชื่อย่อ ปวช.(ภาษาต่างประเทศ)

การจัดการศึกษา

ปีการศึกษาหนึ่ง แบ่งเป็น 2 ภาคเรียน และอาจจัดให้มีการศึกษาภาคฤดูร้อนได้
ในภาคเรียนหนึ่งมีเวลาเรียน 18 สัปดาห์ รวมทั้งการสอบกลางภาคและปลายภาค
เรียน 2 สัปดาห์ ส่วนภาคฤดูร้อนให้จัดได้ 6-9 สัปดาห์ โดยเพิ่มจำนวนคาบเรียนในแต่ละสัปดาห์
ของแต่ละรายวิชาให้มีจำนวนคาบเรียน ครอบคลุมหลักสูตร

หลักการจัดแผนการเรียนในแต่ละภาคการศึกษา

- จัดแบ่งวิชาแต่ละภาคการศึกษาโดยกระจายภาระของผู้สอนและผู้เรียนให้เหมาะสม
- จัดตามลำดับรายวิชาก่อนหลัง
- ในภาคเรียนหนึ่งควรจัดให้มีการลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์ของจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในระเบียบสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ว่าด้วยการวัดผลการศึกษา ระดับประกาศนียบัตร พ.ศ. 2528 ข้อ 7.2, 7.3 และ 7.4
 - สำหรับภาคฤดูร้อน ถ้าเปิดเรียน 6-9 สัปดาห์ ลงทะเบียนเรียนไม่เกิน 12 หน่วยกิต
- วิทยาเขตแต่ละแห่งไม่จำเป็นต้องใช้แผนการเรียนเหมือนกัน
- การเปิดหลักสูตรสาขาวิชา ต้องได้รับอนุมัติจากสถาบันฯ

การบริหารหลักสูตรด้านวิชาการ

การบริหารหลักสูตรด้านวิชาการในแต่ละวิทยาเขต ให้มีคณะผู้ทำงานบริหารหลักสูตรประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและ/หรือ หัวหน้าคณะวิชา เป็นประธานหัวหน้าแผนก

วิชาเป็นกรรมการ มีหน้าที่ควบคุมจัดการดำเนินการรายวิชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครู ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
2. แผนกวิชาที่ใหญ่มีสาขางานหลายสาขางาน อาจแบ่งส่วนงานในแผนกวิชาเป็นหมวด
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
วิชาตามสาขางานนั้น

3. สำหรับหมวดวิชาธุรกิจสัมพันธ์ให้หัวหน้าคณะวิชาบริหารธุรกิจเป็นผู้รับผิดชอบราย

วิชา

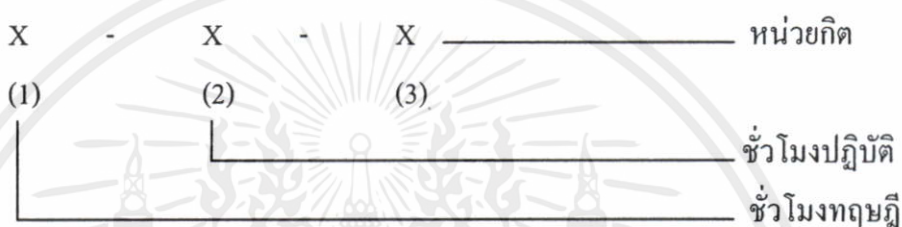
การจัดชั่วโมงเรียน

เวลาเรียนของนักศึกษาในสัปดาห์หนึ่งมีเวลาเรียน 5 วัน ไม่เกิน 30 คาบเรียน คาบเรียน

ละ 50 นาที ประกอบด้วย

1. ชั่วโมงทฤษฎี
2. ชั่วโมงปฏิบัติ
3. หน่วยกิต

โดยมีหลักเกณฑ์การเขียนดังนี้



การนับหน่วยกิต

การนับหน่วยกิตให้ถือเกณฑ์ ดังนี้

1. ชั่วโมงเรียนทฤษฎี 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ = 1 หน่วยกิต
2. ชั่วโมงปฏิบัติ 2-3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ = 1 หน่วยกิต
3. หน่วยกิตตลอดหลักสูตรต้องไม่ต่ำกว่า 120 หน่วยกิต
ไม่เกิน 140 หน่วยกิต

การจัดเอกสารหลักสูตร

เอกสารหลักสูตร ได้จัดไว้ดังนี้

1. หนังสือหลักสูตรรวมสาขาวิชาภาษาไทย และภาษาอังกฤษ
2. หนังสือหลักสูตรรายวิชาของแต่ละสาขาวิชา

เกณฑ์การศึกษา

1. คุณสมบัติผู้เข้าศึกษาต่อ
 - 1.1 เป็นผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า
 - 1.2 เป็นผู้ผ่านการสอบคัดเลือก
 - 1.3 เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติเฉพาะอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในระเบียบการสอบคัดเลือก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกที่วิทยาเขตอาจรับโอนนักศึกษา ระดับปวช. ที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาเข้าศึกษาต่อได้

และทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ว่าด้วยการวัดผลการศึกษา ระดับประกาศนียบัตร พ.ศ. 2528 ข้อ 14

2. การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

ผู้ที่สอบผ่านการสอบคัดเลือก จะต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาในวิทยาเขตนั้น ๆ พร้อมทั้งชำระค่าขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตามระเบียบสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลว่าด้วยการเก็บเงินค่าลงทะเบียนรายวิชาและค่าธรรมเนียมการศึกษา ระดับประกาศนียบัตร พ.ศ. 2534 และเมื่อนักศึกษาถูกถอนทะเบียนจากการเป็นนักศึกษา อันเนื่องมาจากผลการเรียนหรือประพฤติตนขัดต่อระเบียบใด ๆ ของแต่ละวิทยาเขตนักศึกษาจะกลับมามีสภาพเป็นนักศึกษาได้ใหม่ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการวิทยาเขตและให้ขึ้นทะเบียนใหม่

3. การลงทะเบียน

นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนในรายวิชาต่าง ๆ ตามแผนการเรียนของหลักสูตรที่วิทยาเขตหรือสถานศึกษาได้จัดไว้ โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและเสียค่าลงทะเบียนเรียนตามระเบียบของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลหรือของสถานศึกษา

4. ระหว่างการศึกษา

นักศึกษาจะต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่สถาบัน ๆ และวิทยาเขตหรือสถานศึกษากำหนด ผู้ขาดคุณสมบัติหรือปฏิบัติผิดระเบียบจะได้รับการลงโทษตามกรณีที่ได้ระบุไว้ในระเบียบข้อบังคับนั้น ๆ

5. การประเมินผลการศึกษา

การประเมินผลและการตัดสินผู้สำเร็จการศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลว่าด้วยการวัดผลการศึกษา ระดับประกาศนียบัตร พ.ศ. 2528 ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

5.1 ประเมินผลรายวิชา แบบอิงเกณฑ์

5.2 การประเมินผลรายวิชา ให้ประเมิน 2 ชั้นตอนดังนี้

5.2.1 ประเมินผลการเรียน ผ่าน หรือ ไม่ผ่าน

5.2.2 ประเมินผลรายวิชาที่ผ่าน โดยออกค่าระดับผลการศึกษาเป็น 1, 2, 3, และ 4 รายวิชาที่ไม่ผ่านจะได้รับค่าระดับผลการศึกษาเป็น 0

5.3 ค่าระดับผลการศึกษาเฉลี่ยประจำภาค

ให้รวมผลคูณระหว่างค่าระดับผลการศึกษาต่อหน่วยกิตของแต่ละรายวิชา กับหน่วยกิตของรายวิชานั้น แล้วหารด้วยผลรวมของหน่วยกิตทั้งหมดที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษานั้น

5.4 เกณฑ์การตัดสินผลผู้สำเร็จการศึกษา มีดังนี้

5.4.1 ได้ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามเกณฑ์หลักสูตรแต่ละวิชา และ

5.4.2 ได้ค่าระดับผลการศึกษาเฉลี่ยสะสม ต้องไม่ต่ำกว่า 2.00 และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอน มีข้อยกเว้นให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและสิ่งอื่นใดซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายไปใช้

5.4.3 ปฏิบัติตนตามระเบียบข้อบังคับของสถาบันฯ และวิทยาเขตหรือสถานศึกษา

เกณฑ์หลักสูตร

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) บริหารธุรกิจ ประกอบด้วย 4 สาขาวิชานักศึกษาอาจเลือกศึกษาแต่ละสาขาวิชาได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหลักสูตรที่จัดในแต่ละวิทยาเขต หรือสถานศึกษา นอกจากนี้วิทยาเขตหรือสถานศึกษายังสามารถปรับหลักสูตรให้สนองความต้องการของท้องถิ่นหรือสอดคล้องกับสภาพและลักษณะตามต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันได้แต่ต้องเป็นไปตามเกณฑ์ของหลักสูตรดังนี้

โครงสร้างหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) บริหารธุรกิจ

1. โครงสร้างหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) บริหารธุรกิจประกอบด้วย
 - 1.1 หน่วยกิตรวม ไม่ต่ำกว่า 120 หน่วยกิต ไม่เกิน 140 หน่วยกิต
 - 1.2 วิชาพื้นฐานทั่วไป ต้องศึกษาทั้งหมด 38 หน่วยกิต
 - 1.3 วิชาชีพพื้นฐาน ต้องศึกษาทั้งหมด 47 หน่วยกิต
 - 1.3.1 วิชาชีพพื้นฐานบังคับศึกษา 31 หน่วยกิต
 - 1.3.2 วิชาชีพพื้นฐานเลือกศึกษาไม่น้อยกว่า 16 หน่วยกิต
 - 1.4 วิชาชีพเฉพาะสาขาวิชา ต้องศึกษาไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต
 - 1.5 วิชาชีพเลือก ต้องศึกษาไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต
 - 1.6 วิชาเลือกเสรี ต้องศึกษาไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

ตารางที่ 2.1 โครงสร้างหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) บริหารธุรกิจ แต่ละสาขาจะมีดังนี้

วิชา	การบัญชี หน่วยกิต	การเลขานุการ หน่วยกิต	การขาย หน่วยกิต	ภาษาต่างประเทศ หน่วยกิต
วิชาพื้นฐานทั่วไป	38	38	38	38
วิชาชีพพื้นฐาน (บังคับ) (เลือก)	49	49	49	49
วิชาชีพเฉพาะสาขา	18	18	18	20
วิชาชีพเลือก	16	16	16	18
วิชาเลือกเสรี	6	6	6	6
รวม	127	127	127	131

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงแก้ไข และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
จากการศึกษาถึงเอกสารที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผลงานวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรต่าง ๆ มาเป็น

ลำดับ สามารถสรุปถึงสาเหตุในการศึกษาตัวแปรด้านสถานการณ์ของกลุ่มตัวอย่าง คือ ตำแหน่ง

หน้าที่ ประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ ระดับการศึกษา และประเพณีวิชาที่สำเร็จการศึกษา ได้ดังต่อไปนี้

1. ตำแหน่งหน้าที่

การที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาตัวแปรด้านตำแหน่งหน้าที่ เพราะมีงานวิจัยที่น่าสนใจ คือ มณี ภักเกษม (2533 : จ-ฉ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเครือคารอลิกในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

โรงเรียนมัธยมศึกษา ในเครือคารอลิก สามารถปฏิบัติงานบริหารวิชาการได้ในระดับปานกลาง ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนแตกต่างกัน โดยผู้บริหารมีความเห็นว่า โรงเรียนสามารถปฏิบัติงานบริหารวิชาการมากกว่าความเห็นของครูทุกด้าน ผู้บริหารและครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน แต่ผู้บริหารและครูในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของทั้งผู้บริหารและครูโดยรวมแล้วในโรงเรียนขนาดเล็ก มีความแตกต่างจากความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ไม่แตกต่างกัน

ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สวงวนพงศ์ ชวนชม (2534 : 291) ซึ่งทำการวิจัยเรื่องสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า

ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเห็นตรงกันว่า โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการปฏิบัติงานวิชาการ ระดับปานกลาง ในด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด และด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน ส่วนที่เหลืออีก 3 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล การเรียนการสอนพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเห็นแตกต่างกัน โดยผู้บริหารเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แต่ครูผู้สอนเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหาในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเห็นตรงกันว่า โรงเรียนมีปัญหาในการบริหารงานวิชาการทุกด้านในระดับปานกลาง

การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 5 ด้าน พบว่า ความคิดเห็นด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตรด้านการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล การเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนด้านวัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด และด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากร ปรากฏว่ามีความเห็นไม่แตกต่างกัน

การศึกษาเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 5 ด้าน ปรากฏว่ามีความเห็นไม่แตกต่างกัน

ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานวิชาการ พบว่าผู้บริหารและครูผู้สอนประสบปัญหาด้านวิชาการ ดังนี้ โรงเรียนมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรบ่อย ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน หนังสืออ่านประกอบและหนังสือค้นคว้ามีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนและครู ครูไม่มีโอกาสเข้ารับการอบรมทางวิชาการ ขาดผู้แนะนำช่วยเหลือทางด้านวิชาการ ขาดการวางแผนงานนิเทศอย่างเป็นระบบ ศึกษานิเทศก์หรือเจ้าหน้าที่จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเข้ามาช่วยเหลือครูและโรงเรียนน้อยมาก และไม่มีการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อนำมาปรับปรุงเป็นคลังข้อสอบ และผลการวิจัยของ เจิม สืบขจร (2527 : ง-จ) ซึ่งทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารวิชาการที่มีตำแหน่งหน้าที่กัน มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารวิชาการตามหลักสูตรในบางด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในการศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 หลักสูตรปรับปรุงพุทธศักราช 2536 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จึงควรศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่ของกลุ่มตัวอย่างด้วยว่า มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรอย่างไร และแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการบริหารหลักสูตรต่อไป

2. ประสพการณ์ในตำแหน่งหน้าที่

การที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาตัวแปรด้านประสพการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ เพราะมีงานวิจัยที่น่าสนใจคือ

มาติน เสงตระกุล (2538 : ง-จ) ซึ่งทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาพาณิชยการของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า

- สภาพการบริหารงานวิชาการ โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
- สภาพการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของผู้บริหาร โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
- สภาพการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของครู-อาจารย์ที่มีประสพการณ์
- สภาพการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของครู-อาจารย์ที่มีประสพการณ์ใช้การสอนน้อย โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
- เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการระหว่างผู้บริหารกับครู-อาจารย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการสอนมากรวมและรายด้านมีการปฏิบัติในระดับปานกลางในด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้

โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

- เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการระหว่างครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์มากกว่ากับครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

และการที่ได้แบ่งประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่างออกเป็นช่วง ๆ ละ 5 ปี นั้นเพราะ รุ่ง แก้วแดง (2532 : 6) กล่าวไว้สรุปได้ว่า ผู้บริหารของกระทรวงศึกษาธิการควรได้รับการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถทางการบริหารอย่างซ้ำที่สุดทุกช่วง 5 ปี

วารงคณา ปันลายนาค (2527 : 75-102) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี โดยแบ่งประสบการณ์ออกเป็นช่วง ๆ ละ 5 ปี พบว่า ทั้งผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในการศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลักสูตรปรับปรุงพุทธศักราช 2536 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จึงควรศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับประสบการณ์ในตำแหน่งหน้าที่ของกลุ่มตัวอย่างว่า มีทัศนะต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรอย่างไร และแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการบริหารหลักสูตรต่อไป

3. ระดับการศึกษา

การที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาตัวแปรด้านระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง เพราะจากการวิจัยของ สุภางค์ ศรีอินทร์ (2538 : ค-ง) ในเรื่องปัญหาการบริหารงานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาพาณิชยกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา

สรุปได้ดังนี้ ระดับปัญหาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีปัญหามากที่สุด คือ การนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร ด้านมีปัญหาน้อยที่สุด คือ การจัดตารางสอนแผนการเรียนและการฝึกงาน ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการบริหารต่างกัน ระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ผู้บริหารที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 จำนวน 2 ด้าน คือด้านการจัดตารางสอนแผนการเรียน และการฝึกงาน โดยผู้อำนวยการเห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อย ผู้ช่วยผู้อำนวยการเห็นว่าปัญหาในระดับปานกลาง และด้านการบริการ สื่อการเรียนการสอน อาคารสถานที่ ซึ่งผู้อำนวยการเห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง แต่ผู้ช่วยผู้อำนวยการเห็นว่าปัญหาในระดับมาก อาจารย์ผู้สอนที่สอนวิชาต่างกัน ประสบการณ์ในการสอนต่างกัน ระดับการศึกษาต่างกัน และจบการศึกษาประเภทวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันว่าทั้ง 7 ด้าน มีปัญหาในระดับปานกลาง สรุปความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เป็นรายด้านได้ ดังนี้

- การวางแผนการใช้หลักสูตรและประชาสัมพันธ์มีปัญหาในระดับปานกลาง

- งบประมาณและการเตรียมอาจารย์เพื่อทำการสอนมีปัญหาระดับปานกลาง
- การจัดตามตารางสอน แผนการเรียนการฝึกงาน การบริหารสื่อการเรียนการสอน และอาคารสถานที่ มีปัญหาในระดับปานกลาง
- การนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรมีปัญหามากที่สุด การประเมินผล การเรียนมีปัญหาในระดับปานกลาง
- ปัญหาการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษากับวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษามีปัญหาในระดับปานกลาง

และผลการวิจัยของวรารังคณา ปันลายนาถ (2527 : 142) เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ในการศึกษาตัวแปรด้านระดับการศึกษา พบว่า ทั้งผู้บริหารและครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การนิเทศการศึกษา และการวัดผลและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในการศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ จึงควรศึกษาตัวแปรด้านระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างด้วยว่ามีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรอย่างไร และแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการบริหารหลักสูตรต่อไป

จากการศึกษาถึงเอกสารที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผลงานวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรต่าง ๆ มาเป็นลำดับ ทำให้ผู้วิจัยมีแนวความคิดในการดำเนินการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ของผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อการศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ทำการสอนสายวิชาบริหารธุรกิจ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 64 โรงเรียน ประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหาร ได้แก่ อาจารย์ใหญ่ จำนวน 64 คน และกลุ่มครูจำนวน 3,823 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 3,887 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ผู้บริหารทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูได้โดยวิธีกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามวิธีของ Krejcie & Morgan ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 361 คน เก็บข้อมูลที่เป็นครูโดยใช้สุ่ม 60% ของโรงเรียนทั้งหมดได้ 37 โรงเรียน สักส่วนบัญญัติไตรยางค์และเก็บข้อมูลโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 แสดงกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารและครูของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ในกรุงเทพมหานคร 64 โรงเรียน

ลำดับ ที่	โรงเรียน	ผู้บริหาร		ครู	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	กรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย	1	1	317	45
2	เทคโนโลยีบริหารธุรกิจ	1	1	265	37
3	เกษมโปลีเทคนิค	1	1	165	23
4	พาณิชย์การราชดำเนินธนบุรี	1	1	142	20
5	มิตรพลพาณิชย์การ	1	1	141	20
6	พาณิชย์การราชดำเนิน	1	1	134	19
7	เทคนิคศรีวัฒนา	1	1	122	-
8	พาณิชย์การสันติราษฎร์	1	1	118	-
9	รัตนพาณิชย์การ	1	1	125	-
10	อรรถวิทย์พาณิชย์การ	1	1	112	15
11	สยามบริหารธุรกิจ	1	1	100	-
12	ตั้งตรงจิตรพาณิชย์การ	1	1	51	7
13	พระนครพาณิชย์การ	1	1	26	-
14	พาณิชย์การสามเสน	1	1	-	-
15	วิมลพาณิชย์การศรียาน	1	1	48	7
16	โยนออฟอาร์คพาณิชย์การ	1	1	69	8
17	พาณิชย์การสุโขทัย	1	1	48	7
18	พาณิชย์การสีลม	1	1	45	6
19	พาณิชย์การสีลม ภาคบ่าย	1	1	45	-
20	ปัญญาพาณิชย์การ	1	1	40	-
21	มหานครพาณิชย์การ	1	1	12	2
22	ไทยโปลีเทคนิค ภาคบ่าย	1	1	49	-
23	ไทยบริหารธุรกิจ	1	1	53	7
24	พาณิชย์การรัชรินทร์	1	1	28	4
25	พาณิชย์การมีนบุรี	1	1	38	5
26	พาณิชย์การสามเสน	1	1	67	10
27	พาณิชย์การภาษานุสรณ์บาง แค	1	1	50	7

เอกสารนี้
ไม่ว่ากรณี
เอกสารนี้
เอกสารนี้
รับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุภาคให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ทั้งนี้ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	โรงเรียน	ผู้บริหาร		ครู	
		ประชา กร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง
28	ครูมพิทยาพณิชยการ	1	1	19	-
29	พณิชยการจ่านงค์	1	1	90	-
30	เทคนิคพณิชยการจ่านงค์	1	1	92	-
31	พณิชยการเจ้าพระยา	1	1	41	6
32	สยามธุรกิจพณิชยการ	1	1	59	8
33	เทคนิคเจ้าพระยา	1	1	72	10
34	คูสิตพณิชยการ	1	1	92	13
35	คูสิตพณิชยการ ภาคบ้าย	1	1	30	4
36	กุลสิริเทคโนโลยี	1	1	74	-
37	สารูประดิษฐ์พณิชยการ	1	1	-	-
38	วิบูลย์บริหารธุรกิจ	1	1	40	-
39	กรุงเทพธุรกิจพณิชยการ	1	1	57	-
40	เทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ	1	1	59	8
41	สายประสิทธิ์พณิชยการ	1	1	45	6
42	วิบูลย์บริหารธุรกิจ	1	1	51	7
43	อุดมเกษมบริหารธุรกิจ	1	1	3	-
44	สหะพณิชยการแผนกพณิชยการ	1	1	38	5
45	พณิชยการจรัสสินทวงศ์	1	1	29	-
46	เทคนิคพณิชยการจรัสสินทวงศ์	1	1	29	4
47	กรุงเทพโปลีเทคนิค	1	1	24	-
48	ผดุงศิษย์พิทยาธุรกิจและพณิชยการ	1	1	24	3
49	พณิชยการตั้งตรงจิตร	1	1	43	6
50	สารสาส์น โปลีเทคนิค	1	1	13	2
51	รุจีเสรีบริหารธุรกิจ	1	1	13	2
52	พณิชยการกรุงเทพ	1	1	46	6
53	บริหารธุรกิจนานาชาติ	1	1	10	-
54	พณิชยการตลิ่งชัน	1	1	16	-
55	ภาษานุสรณ์พณิชยการ	1	1	32	5

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	โรงเรียน	ผู้บริหาร		ครู	
		ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง
56	กรุงเทพวิจิตรศิลป์พัฒนศึกษา	1	1	15	-
57	บุษยรัตน์พัฒนศึกษา	1	1	14	-
58	วิทยาการจัดการเพชรเกษม	1	1	33	5
59	พัฒนศึกษาบางอ้อ	1	1	39	6
60	กิตติพัฒน์ชัย	1	1	33	-
61	อัสสัมชัญพัฒนศึกษา	1	1	26	-
62	พัฒนศึกษาบางโพ	1	1	26	-
63	ศรีวิกรม์บริหารธุรกิจ	1	1	45	6
64	พัฒนศึกษารัตนโกสินทร์	1	1	34	-
	รวม	64	64	3,823	361

ที่มา : กองนโยบายและแผนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สหคิตการศึกษาเอกชนปี
การศึกษา 2540

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎี แนวคิด บทความทางวิชาการและผลงานวิจัยของประชาคม จันทรชิต นำมาปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับเรื่องที่ทำกรวิจัยมาประกอบกัน เป็นแบบสอบถามในการวิจัย 2 ชุด โดยมีเนื้อหาและโครงสร้างของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check-List) ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง หน้าที่ ประสบการณ์ในการทำงานและหมวดวิชาที่ทำกรสอน จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating-Scale) จำนวน 54 ข้อ ภายใต้การบริหารหลักสูตร 7 ด้าน ได้แก่

1. การวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร 9 ข้อ
2. การเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร 10 ข้อ
3. การจัดครูเข้าสอน 6 ข้อ
4. การจัดแผนการเรียน ตารางสอน และตารางเรียน 10 ข้อ
5. การจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการสอน 6 ข้อ
6. การจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ และการเลือกสรร โครงการ
กิจกรรมเสริมหลักสูตร 6 ข้อ
7. การนิเทศติดตามและประเมินผลหลักสูตร 7 ข้อ

โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายตามแนวคิดของ เบสต์ (1977 : 163) ได้แก่

- 5 หมายถึง มีปัญหาในการบริหารหลักสูตร มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีปัญหาในการบริหารหลักสูตร มาก
- 3 หมายถึง มีปัญหาในการบริหารหลักสูตร ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีปัญหาในการบริหารหลักสูตร น้อย
- 1 หมายถึง มีปัญหาในการบริหารหลักสูตร น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-ended) ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิด
อิสระที่จะเสนอแนะปัญหา จากการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ 7
ด้าน

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.2.1.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล โดยพัฒนามาจากงานวิจัย
“การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ของวิทยาลัย
อาชีวศึกษาภาคใต้ ของประชาคม จันทรชิต (2532 : 270) เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย โดยได้
กำหนดลำดับการสร้างเครื่องมือดังนี้

3.2.1.2 ศึกษารายละเอียดและวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ทฤษฎี แนวคิด บทความ
และเอกสารทางวิชาการ เพื่อทราบแนวทางของขอบเขตของการออกแบบสอบถาม

3.2.1.3 ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือของ ประชาคม จันทรชิต รวมถึงใช้แนวคิดจาก
ทฤษฎี บทความและเอกสารทางวิชาการ

3.2.1.4 ทำแบบสอบถามเสร็จแล้วเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และอาจารย์
ผู้ควบคุมร่วมเพื่อตรวจสอบแนะนำแก้ไขแบบสอบถาม ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

เอกสารจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.2.2.1 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษา จำนวน 6 ท่าน ดังนี้

- | | |
|-------------------------------|---|
| 1. ดร.สวัสดิ์ อุดมโภชน์ | อดีตนายกกรรมการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน |
| 2. ดร.มัย สุขเวียม | อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา |
| 3. ดร.สมชัย ชินะตระกูล | หัวหน้าภาควิชาคอมพิวเตอร์
สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา |
| 4. ผศ.ดร.นวลจิตร เขาวงกตพิงษ์ | หัวหน้าแผนกฝึกสอน
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทเวศ |
| 5. นายบัญญัติ ลาซโรจน์ | อาจารย์ใหญ่โรงเรียนตั้งตรงจิตรพณิชยการ |
| 6. นางสาวดวงพร ชินสมบุรณ์ | หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาคุณภาพ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน |

3.2.2.2 นำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะนำมาให้อาจารย์ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วมเพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

3.2.2.3 หลังจากแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อให้แบบสอบถามชุดนี้มีความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนจากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทบริหารธุรกิจ โรงเรียนอัสสัมชัญพณิชยการเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ (Cronbach α - Coefficient) ได้ระดับความเชื่อมั่นในภาพรวมเท่ากับ 0.95 และได้แยกหารายด้านได้ค่าระดับความเชื่อมั่นดังต่อไปนี้

1. ปัญหาด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตรเท่ากับ 0.8739
 2. ปัญหาด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร เท่ากับ 0.87
 3. ปัญหาการจัดครูเข้าสอนเท่ากับ 0.89
 4. ปัญหาด้านการจัดแผนการเรียนการสอนและตารางเรียนเท่ากับ 0.80
 5. ปัญหาด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอนเท่ากับ 0.85
 6. ปัญหาด้านการจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ และการเลือกสรรกิจกรรมเสริมหลักสูตรเท่ากับ 0.87
 7. ปัญหาด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรเท่ากับ 0.86
- จึงนำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ขอนหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ไปให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อวิจัย

2. ขอนหนังสือจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เพื่อแนะนำตัวผู้วิจัย เพื่อขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทบริหารธุรกิจ ที่อยู่ในความควบคุมดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสอบถามที่กำหนดไว้

3. นำหนังสือที่ได้รับอนุญาตจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ไปเก็บข้อมูลที่โรงเรียน จำนวน 64 โรงเรียน โดยเก็บจากผู้บริหาร 64 โรงเรียนและเก็บจากครู 37 โรงเรียน โดยผู้ทำการวิจัยได้ขอเข้าพบ ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ หรืออาจารย์ใหญ่ เพื่อมอบแบบสอบถามพร้อมรายชื่อกลุ่มตัวอย่าง ให้ช่วยแจกแบบสอบถาม โดยให้ผู้บริหารและครูตอบแบบสอบถาม โดยให้ระยะเวลาการตอบแบบสอบถาม 1 สัปดาห์ และขอมารับแบบสอบถามด้วยตนเองภายใน 1 สัปดาห์

4. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามตามกำหนดเวลาที่กำหนดไม่ครบ ผู้วิจัยจึงนัดแนะผู้ตอบแบบสอบถามอีก 1 สัปดาห์ และมารับแบบสอบถาม เมื่อครบกำหนดเวลา 1 สัปดาห์ ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 324 ฉบับเป็นผู้บริหารจำนวน 47 ฉบับจาก 64 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 73.44 และครูจำนวน 277 ฉบับจากจำนวน 361 คน คิดเป็นร้อยละ 76.73

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา

2. แบบสอบถามตอนที่ 1 คือข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามนั้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่และหาค่าร้อยละของแต่ละรายการ แต่ละตัวแปร

3. แบบสอบถามตอนที่ 2 คือ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อปัญหาของการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ หลักสูตรปรับปรุงพุทธศักราช 2536 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.1. ค่าเฉลี่ย (Mean) ของปัญหา การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ทั้ง 7 ด้าน เป็นรายด้าน และโดยภาพรวมตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหาร และครูผู้สอนแต่ละกลุ่มและแปลตามหลักเกณฑ์ของเบสต์ (1977 : 163) ได้แก่

- 4.50 - 5.00 หมายความว่า มีปัญหาในการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.50 - 4.49 หมายความว่า มีปัญหาในการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับมาก
- 2.50 - 3.49 หมายความว่า มีปัญหาในการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50 - 2.49 หมายความว่า มีปัญหาในการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับน้อย
- 1.00 - 1.49 หมายความว่า มีปัญหาในการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- 3.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวัดค่าการกระจายของข้อมูลของปัญหา

การบริหารหลักสูตรในแต่ละด้าน

3.3 ทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ตามสมมติฐาน โดยใช้การทดสอบค่าความแตกต่างของ t-test

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติขั้นพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม ใช้การทดลองค่า (t-test)

3. แบบสอบถามตอนที่ 3 คือ แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับ ปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ใช้ค่าความถี่จัดลำดับความสำคัญของปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร 7 ด้าน ได้แก่ ปัญหาการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ปัญหาการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร ปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอน ปัญหาด้านการจัดแผนการเรียนตารางสอนและตารางเรียน ปัญหาด้านการจัดวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอน ปัญหาด้านการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ และการเลือกสรรโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร ปัญหาด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร โดยเสนอผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละนำเสนอในรูปของตาราง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ใน 7 ด้าน จำแนกตาม ตำแหน่งงาน วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน ในภาพรวมและแต่ละด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาใน กรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ในการทำงาน วุฒิการศึกษาและประเภทวิชาที่สอน

ข้อมูลส่วนตัว		ความถี่	ร้อยละ
เพศ	ชาย	59	18.20
	หญิง	265	81.80
อายุ	น้อยกว่า 30 ปี	30	9.30
	30 – 45 ปี	222	68.50
	สูงกว่า 45 ปี	72	22.20
ตำแหน่ง	ผู้บริหาร	47	14.50
	ครูผู้สอน	277	85.50
ประสบการณ์ ในการทำงาน	ต่ำกว่า 5 ปี	44	13.60
	ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป	280	86.40
วุฒิการศึกษา	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	33	10.20
	ตั้งแต่ ปริญญาตรีขึ้นไป	291	89.80
ประเภทวิชา ที่สอน	วิชาชีพ	176	54.30
	วิชาสามัญ	148	45.70
รวม		324	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชาย 59 คน คิดเป็นร้อยละ 18.20 เป็นเพศหญิง 265 คน คิดเป็นร้อยละ 81.80 อายุผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุน้อยกว่า 30 ปี 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30 อายุ 30 – 45 ปี 222 คน คิดเป็นร้อยละ 68.50 และมีอายุสูงกว่า 45 ปี 72 คน คิดเป็นร้อยละ 22.20 สถานภาพโดยตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหาร 47 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 ครูผู้สอน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 85.50 ประสบการณ์ในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถามต่ำกว่า 5 ปี 44 คน คิดเป็นร้อยละ 13.60 ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป 280 คน คิดเป็นร้อยละ 86.40 วุฒิการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ต่ำกว่าปริญญาตรี 33 คน คิดเป็นร้อยละ 10.20 ตั้งแต่ปริญญาตรี ขึ้นไป 291 คน คิดเป็นร้อยละ 89.80 ประเภทวิชาที่สอนของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าเป็นผู้สอนวิชาชีพ 176 คน คิดเป็นร้อยละ 54.30 คน สอนวิชาสามัญ 148 คน คิดเป็นร้อยละ 45.70

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

ปัญหา	N = 324		ระดับปัญหา	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D		
1. การวิเคราะห์หลักสูตร	3.33	0.95	ปานกลาง	1
2. การประชุมครูเพื่อวางแผนกิจการเรียน การสอนตามหลักสูตร	3.10	1.02	ปานกลาง	7
3. การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น	3.30	1.03	ปานกลาง	2
4. การประชุมชี้แจงผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการที่ปรึกษาสถานศึกษาเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	3.12	1.15	ปานกลาง	5
5. การวางแผนฝึกอบรมครูอาจารย์ให้สอดคล้องกับหลักสูตร	3.18	1.05	ปานกลาง	3
6. การประชาสัมพันธ์หลักสูตรใหม่ไปยังโรงเรียนหรือหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา	3.17	1.10	ปานกลาง	4

เอกสารนี้เป็นหลักสูตรที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการ โทร. 02-254-2000

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ปัญหา	N = 324		ระดับปัญหา	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D		
7. การติดตามผลการใช้หลักสูตรตามแผนที่กำหนด	3.11	1.02	ปานกลาง	6
8. การประเมินผลการใช้หลักสูตรให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด	3.09	1.02	ปานกลาง	8
9. การวางแผนการใช้ห้องเรียน และห้องปฏิบัติให้เหมาะสม	3.05	1.14	ปานกลาง	9
รวม	2.98	0.96	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.2 พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ แรกคือ การวิเคราะห์หลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น การวางแผนฝึกอบรมครู – อาจารย์ ให้สอดคล้องกับหลักสูตร โดยมีค่าเฉลี่ย 3.33 , 3.30 และ 3.18 ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การวางแผนการใช้ห้องเรียน และห้องปฏิบัติให้เหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ย 3.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร

ปัญหา	N = 324		ระดับปัญหา	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D		
1 การประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจในหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง และหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร	3.10	1.07	ปานกลาง	3
2 การประชุมชี้แจงและฝึกอบรมครูเกี่ยวกับแนวปฏิบัติ และการเตรียมความพร้อมเพื่อให้หลักสูตร	3.09	0.99	ปานกลาง	4
3 การส่งครูเข้ารับการอบรมเพื่อหาความรู้ และ ประสบการณ์ในวิชาที่สอน	3.06	1.07	ปานกลาง	7
4 ทักษะในการใช้หลักสูตรของครูในด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	3.06	0.94	ปานกลาง	5
5 ทักษะในการใช้หลักสูตรของครูในด้านการวัดผล ประเมินผล	3.06	0.94	ปานกลาง	5
6 เจตคติของครูที่มีต่อหลักสูตรในด้านการจัดกิจกรรม	3.03	0.89	ปานกลาง	9
7 เจตคติของครูที่มีต่อหลักสูตรในด้านการวัดผล ประเมินผล	3.05	0.91	ปานกลาง	8
8 การอบรมวัดกรรมเทคโนโลยีวิธีสอน แก่ครูผู้สอน	3.13	1.01	ปานกลาง	2
9 การตกลงร่วมกันระหว่างฝ่ายวิชาการ กับครูในการจัดทำแผนปฏิบัติการสอน หรือ โครงการสอน	3.22	2.58	ปานกลาง	1
10 การประชุมครูเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเปิดภาคเรียน	2.84	1.13	ปานกลาง	10
รวม	3.15	0.78	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.3 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาใน กรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ด้าน การเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 นี้ เมื่อพิจารณาการพิจารณาข้อพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อถึง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ การตกลงร่วมกันระหว่างฝ่ายวิชาการ กับครูในการจัดทำแผนปฏิบัติการสอน หรือ โครงการสอน การอบรมวัดกรรมเทคโนโลยีวิธีสอนแก่ครูผู้สอน การประชุมชี้แจงครูให้เข้า

ใจหลักการจุดหมายโครงสร้างและหลักเกณฑ์การให้หลักสูตรโดยมีค่าเฉลี่ย 3.22 , 3.13 และ 3.10 ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การประชุมครูเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเปิดภาคเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย 2.84

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ในด้านปัญหาการจัดครูผู้สอน

ปัญหา	N = 324		ระดับปัญหา	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D		
1 การตกลงร่วมกันระหว่างฝ่ายวิชาการ กับครูผู้สอน ในการเลือกวิชาที่สอน	2.91	1.14	ปานกลาง	4
2 การสำรวจความพร้อม และความพึงพอใจของครู ในการสอนวิชาต่าง ๆ ก่อนการจัดตารางสอน	2.93	1.13	ปานกลาง	2
3 การจัดครูเข้าสอนให้ตรงกับความรู้ ความสามารถ และความถนัดและความเข้าใจ	2.98	1.58	ปานกลาง	1
4 การจัดครูเข้าสอน ให้ตรงกับพื้นฐานความรู้ และ ประสบการณ์	2.90	1.55	ปานกลาง	6
5 การให้ครูวางแผนร่วมกัน เพื่อจัดความซ้ำซ้อนใน เนื้อหาวิชา	2.91	1.03	ปานกลาง	4
6 การจัดครูเข้าสอนแทนเมื่อครูที่รับผิดชอบไม่มาทำการสอน	2.93	1.20	ปานกลาง	3
รวม	2.92	0.91	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.4 พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นในปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ต่อปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ระดับ คือ การจัดครูเข้าสอนให้ตรงกับความรู้ ความสามารถ ความถนัด และความสนใจ การสำรวจความพร้อมและความพึงพอใจของครูในการสอนวิชาต่าง ๆ ก่อนจัดตารางสอน การจัดครูสอนแทนเมื่อครูที่รับผิดชอบไม่มาทำการสอน โดยมีค่าเฉลี่ย 2.98 และ 2.91 ตามลำดับและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การจัดครูเข้าสอนให้ตรงกับความรู้และมีประสบการณ์ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.90

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ด้านการจัดแผนการเรียน ตารางสอนและตารางเรียน

	ปัญหา	N = 324		ระดับปัญหา	ลำดับ ที่
		\bar{X}	S.D		
1	การจัดแผนการเรียนให้ถูกต้อง ตามหลักการจุดมุ่งหมาย และโครงสร้างของหลักสูตร	2.98	1.07	ปานกลาง	5
2	การจัดแผนการเรียนหลาย ๆ แผนให้นักเรียนได้เลือกตามความถนัดและความเข้าใจ	2.99	1.08	ปานกลาง	3
3	โรงเรียนสามารถจัดอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ตรงตามแผนการเรียน	2.96	1.14	ปานกลาง	6
4	การขาดแคลนบุคลากรในสาขาวิชาที่ขาดแคลน	2.84	1.54	ปานกลาง	10
5	การจัดการเรียนให้สอดคล้องกับสภาพของตลาดแรงงานในปัจจุบัน และอนาคต	2.93	1.02	ปานกลาง	9
6	การประชุมวางแผนสำหรับการจัดตารางสอน และตารางเรียนระหว่างฝ่ายวิชาการกับครูผู้สอน	2.95	1.14	ปานกลาง	7
7	การให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดทำตารางสอนและตารางเรียน	3.02	1.21	ปานกลาง	1
8	การจัดเวลาเรียนให้เหมาะสมกับเนื้อหาของแต่ละวิชา	3.00	1.04	ปานกลาง	2
9	การเฉลี่ยชั่วโมงการสอนอย่างยุติธรรม ระหว่างครูแต่ละคน	2.94	1.16	ปานกลาง	8
10	การจัดตารางสอนและตารางเรียนตามข้อจำกัดของจำนวนห้องเรียน และห้องปฏิบัติการ	2.98	1.06	ปานกลาง	4
	รวม	2.95	0.74	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.5 พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ในด้านการจัดแผนการเรียนตารางสอน และตารางเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 เมื่อพิจารณาข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือการให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดทำตารางสอน และตารางเรียน การจัดเวลาเรียนให้เหมาะสมกับเนื้อหาของแต่ละวิชา การจัดแผนการเรียนหลาย ๆ แผน

ให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด และความเข้าใจ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.02 , 3.00 และ 2.99 ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การขาดแคลนบุคลากรในสาขาวิชาที่ขาดแคลน โดยมีค่าเฉลี่ย 2.84

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตร สื่อการสอน

ปัญหา	N = 324		ระดับปัญหา	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D		
1 การดำเนินการจัดซื้อและจัดหาสื่อการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ	3.16	1.03	ปานกลาง	1
2 การจัดการฝึกอบรมครูในด้านการผลิตสื่อการเรียนการสอน	3.12	1.08	ปานกลาง	3
3 การฝึกอบรมครูในด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน	3.06	1.08	ปานกลาง	4
4 การอำนวยความสะดวกในการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทต่าง ๆ	3.15	1.08	ปานกลาง	2
5 ความพร้อมของคู่มือครู ตำราเรียนและหนังสือประกอบการเรียนการสอนแต่ละวิชา	2.92	1.00	ปานกลาง	6
6 การให้ความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนในการสร้างสื่อการเรียนการสอน	2.95	1.05	ปานกลาง	5
รวม	3.06	0.85	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.6 พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ การดำเนินการจัดซื้อและจัดหาสื่อการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ การอำนวยความสะดวกในการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทต่าง ๆ การจัดฝึกอบรมครูในด้านการผลิตสื่อการเรียนการสอน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.16 , 3.15 และ 3.12 ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ความพร้อมของคู่มือครู ตำราเรียนและหนังสือประกอบการเรียนการสอนแต่ละวิชา โดยมีค่าเฉลี่ย 2.92

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ด้านปัญหาการจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ และการเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร

	ปัญหา	N = 324		ระดับปัญหา	ลำดับ ที่
		\bar{X}	S.D		
1	การใช้ประโยชน์ของห้องเรียน และห้องปฏิบัติการ อย่างมีประสิทธิภาพ	2.98	1.08	ปานกลาง	3
2	การจัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และบริเวณให้เอื้อ อำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน	3.03	1.04	ปานกลาง	2
3	การจัดสถานที่ให้นักเรียนทำงาน หรือพักผ่อนได้ อย่างอิสระในเวลาว่าง	3.04	1.11	ปานกลาง	1
4	การจัดบริเวณสถานศึกษาให้สะอาดสวยงาม และ ร่มรื่น	2.78	1.06	ปานกลาง	6
5	การเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.84	1.00	ปานกลาง	5
6	ความร่วมมือของครูในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.86	1.06	ปานกลาง	4
	รวม	2.92	0.80	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.7 พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ในด้าน ปัญหาการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ และการเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตรใน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ การจัดสถานที่ให้นักเรียนทำงานหรือพักผ่อนได้อย่างอิสระในเวลาว่าง การจัดห้องเรียนห้องปฏิบัติการ และบริเวณให้เอื้ออำนวยความสะดวกต่อการจัดการเรียนการสอน การใช้ประโยชน์ของห้องเรียน และห้องปฏิบัติการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.04 , 3.03 และ 2.98 ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การจัดบริเวณสถานศึกษาให้สะอาดสวยงาม และร่มรื่น โดยมีค่าเฉลี่ย 2.78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ในด้านการนิเทศ และติดตามผลการใช้หลักสูตร

	ปัญหา	N= 324		ระดับปัญหา	ลำดับ ที่
		\bar{X}	S.D		
1	การจัดตั้งศูนย์วิชาการและข้อมูลสารสนเทศภายในโรงเรียน	3.07	1.07	ปานกลาง	1
2	ความร่วมมือของครูในการจัดนิเทศภายใน	3.02	1.03	ปานกลาง	3
3	การได้รับความช่วยเหลือแนะนำจากศึกษานิเทศก์ หรือนักวิชาการจากส่วนกลาง ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	2.99	0.99	ปานกลาง	5
4	การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	3.02	0.87	ปานกลาง	2
5	การติดตาม กำกับ ดูแล และแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนให้ทันต่อเหตุการณ์	2.98	0.95	ปานกลาง	6
6	การจัดอบรม สัมมนา เพื่อให้อาจารย์ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	2.99	0.96	ปานกลาง	4
7	การจัดทำและตรวจสอบแผนปฏิบัติการสอน หรือ โครงการสอนของสถานศึกษา	2.95	0.93	ปานกลาง	7
	รวม	3.00	0.73	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.8 พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ในด้านการนิเทศ และติดตามผลการใช้หลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ การจัดตั้งศูนย์วิชาการและข้อมูลสารสนเทศภายในโรงเรียน การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ ความร่วมมือของครูในการจัดนิเทศภายใน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.07, 3.02 และ 3.02 ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การจัดทำและการดำเนินการ และตรวจสอบแผนปฏิบัติการสอนหรือโครงการสอนของสถานศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ย 2.95

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ในภาพรวม และรายด้าน

	ปัญหา	N = 324		ระดับปัญหา	ลำดับ ที่
		\bar{X}	S.D		
1	ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตร และการประชาสัมพันธ์หลักสูตร	2.98	0.96	ปานกลาง	4
2	ปัญหาด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร	3.15	0.78	ปานกลาง	1
3	ปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอน	2.92	0.91	ปานกลาง	7
4	ปัญหาด้านการจัดแผนการเรียน ตารางสอนและ ตารางเรียน	2.95	0.74	ปานกลาง	5
5	ปัญหาด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อ การสอน	3.06	0.85	ปานกลาง	2
6	ปัญหาด้านการจัดสภาพแวดล้อมอาคาร สถานที่ และการเลือกสรรกิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.92	0.80	ปานกลาง	6
7	ปัญหาด้านการนิเทศ และการติดตามผลการใช้หลักสูตร	3.00	0.73	ปานกลาง	3
	รวม	3.01	0.65	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.9 พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ในด้านการนิเทศ และติดตามผลการใช้หลักสูตร ในภาพรวมทั้ง 7 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.01 เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า ระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้านเรียงลำดับจากมาก ไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือปัญหาด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร ปัญหาด้านการจัดบริการวัสดุ ประกอบหลักสูตรสื่อการสอน ปัญหาด้านการนิเทศและการติดตามผลการใช้หลักสูตรการวางแผน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.15 , 3.06 , และ 3.00 ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัญหาด้านการจัดครู เข้าสอน โดยมีค่าเฉลี่ย 2.92

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ในภาพรวมและแต่ละด้าน

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตร และการประชาสัมพันธ์

ปัญหา	ผู้บริหาร n = 47			ครู n = 277			t
	\bar{X}	S.D	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D	ระดับปัญหา	
1 การวิเคราะห์หลักสูตร	3.21	1.00	ปานกลาง	3.35	0.94	ปานกลาง	-0.89
2 การประชุมเพื่อวางแผนกิจการ เรียน การสอนตามหลักสูตร	2.91	0.97	ปานกลาง	3.13	1.03	ปานกลาง	-1.31
3 การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้อง กับสภาพความต้องการ ของชุมชนและท้องถิ่น	3.23	0.89	ปานกลาง	3.31	1.05	ปานกลาง	-0.94
4 การประชุมชี้แจงผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการที่ปรึกษา สถานศึกษาเพื่อสร้างความรู้ ความ เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.87	1.03	ปานกลาง	3.16	1.16	ปานกลาง	-1.59
5 การวางแผนฝึกอบรมครู อาจารย์ ให้สอดคล้องกับหลักสูตร	2.91	1.04	ปานกลาง	3.23	1.05	ปานกลาง	-1.88
6 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร ใหม่ ไปยังโรงเรียนหรือหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา	2.85	1.02	ปานกลาง	3.22	1.11	ปานกลาง	-2.13*
7 การติดตามผลการใช้หลักสูตร ให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด	2.96	1.04	ปานกลาง	3.14	1.02	ปานกลาง	-1.11
8 การประเมินผลการใช้หลักสูตร ให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด	3.00	1.04	ปานกลาง	3.10	1.02	ปานกลาง	-0.62
9 การวางแผนการใช้ห้องเรียน และห้องปฏิบัติที่เหมาะสม	2.79	1.10	ปานกลาง	3.09	1.14	ปานกลาง	-1.70
10 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร ใหม่ ไปยังโรงเรียนหรือหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา	2.97	0.74	ปานกลาง	3.19	0.79	ปานกลาง	-1.77

* $p \leq .05$

ตารางที่ 4.10 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาด้านการวางแผนการใช้หลักสูตร และการประชาสัมพันธ์ การใช้หลักสูตรโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์ การใช้หลักสูตร เป็นรายชื่อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแทบทุกข้อ ยกเว้นข้อการประชาสัมพันธ์ หลักสูตรใหม่ไปยังโรงเรียน หรือหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา พบว่าความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร

ปัญหา	ผู้บริหาร n = 47			ครู n = 277			t
	\bar{X}	S.D	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D	ระดับปัญหา	
1 การประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจ ในหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง และหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร	3.02	0.94	ปานกลาง	3.12	1.09	ปานกลาง	-0.57
2 การประชุมชี้แจงและฝึกอบรมครู เกี่ยวกับแนวปฏิบัติ และการเตรียมความพร้อม เพื่อใช้หลักสูตร	2.89	1.03	ปานกลาง	3.08	0.98	ปานกลาง	-1.45
3 การส่งครูเข้ารับการอบรมเพื่อ หาความรู้ และประสบการณ์ ในวิชาที่สอน	2.94	1.09	ปานกลาง	3.12	1.06	ปานกลาง	-0.87
4 ทักษะในการใช้หลักสูตรของ ครู ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.91	0.93	ปานกลาง	3.08	0.95	ปานกลาง	-1.12
5 ทักษะในการใช้หลักสูตรของครู ในด้านการวัดผลประเมินผล	2.89	0.98	ปานกลาง	3.08	0.93	ปานกลาง	-1.27
6 เจตคติของครูที่มีต่อหลักสูตร ในด้านการจัดกิจกรรม	2.87	0.90	ปานกลาง	3.06	0.89	ปานกลาง	-1.34
7 เจตคติของครูที่มีหลักสูตรใน ด้านการวัดผลประเมินผล	2.94	0.87	ปานกลาง	3.06	0.91	ปานกลาง	-0.89
8 การอบรมวัดกรรมเทคโนโลยี วิธีสอนแก่ครูผู้สอน	3.00	1.14	ปานกลาง	3.15	0.99	ปานกลาง	-0.95
9 การตกลงร่วมกันระหว่างฝ่าย วิชาการ กับครูในการจัดทำ แผนปฏิบัติการสอนหรือ โครงการสอน	3.77	6.24	มาก	3.13	1.13	ปานกลาง	1.57
10 การประชุมครูเพื่อเตรียม ความพร้อมก่อนเปิดภาคเรียน	2.66	1.11	ปานกลาง	2.87	1.13	ปานกลาง	-1.18
รวมเฉลี่ย	2.98	1.01	ปานกลาง	3.07	0.76	ปานกลาง	-0.68

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังห้ามนำไปเผยแพร่หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

ตารางที่ 4.11 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์ การใช้หลักสูตร โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตรเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ในด้านการจัดครูเข้าสอน

ปัญหา	ผู้บริหาร n=47			ครู n=277			t
	\bar{X}	S.D	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D	ระดับปัญหา	
1 การตกลงร่วมกันระหว่างฝ่ายวิชาการ กับครูผู้สอนในการเลือกวิชาที่สอน	2.57	1.04	ปานกลาง	2.97	1.14	ปานกลาง	-2.20*
2 การสำรวจความพร้อมและความพึงพอใจของครูในการสอนวิชาต่าง ๆ ก่อนการจัดตารางสอน	2.66	1.05	ปานกลาง	2.98	1.14	ปานกลาง	-1.79
3 การจัดครูเข้าสอนให้ตรงกับความรู้ ความสามารถและความถนัดและความสนใจ	3.34	3.15	ปานกลาง	2.92	1.11	ปานกลาง	1.70
4 การจัดครูเข้าสอนให้ตรงกับพื้นฐานความรู้ และประสบการณ์	2.74	1.17	ปานกลาง	2.93	1.61	ปานกลาง	-7.6
5 การให้ครูวางแผนร่วมกันเพื่อจัดความซ้ำซ้อนในเนื้อหาวิชา	2.77	0.87	ปานกลาง	2.93	1.05	ปานกลาง	-1.02
6 การจัดครูเข้าสอนแทนเมื่อครูที่รับผิดชอบไม่มาทำการสอน	3.04	1.18	ปานกลาง	2.91	1.21	ปานกลาง	0.71
รวมเฉลี่ย	2.85	0.94	ปานกลาง	2.93	0.90	ปานกลาง	-0.58

* $p \leq .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแทบทุกข้อ ยกเว้นข้อ การตกลงร่วมกันระหว่างฝ่ายวิชาการ กับครูผู้สอนในการเลือกวิชาที่สอน พบว่าความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาบริหารธุรกิจ ด้านการจัดแผนการเรียน ตารางสอน และตารางเรียน

ปัญหา	ผู้บริหาร n = 47			ครู n = 277			t
	\bar{X}	S.D	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D	ระดับปัญหา	
1 การจัดแผนการเรียนให้ถูกต้องตามหลักการ จุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตร	2.89	1.18	ปานกลาง	2.99	1.05	ปานกลาง	-0.58
2 การจัดแผนการเรียนหลาย ๆ แผน ให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดและความเข้าใจ	2.91	1.16	ปานกลาง	3.01	1.07	ปานกลาง	-0.54
3 โรงเรียนสามารถจัดอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ตรงตามแผนการเรียน	2.81	1.15	ปานกลาง	2.98	1.14	ปานกลาง	-0.96
4 การขาดแคลนบุคลากรในสาขาวิชาที่ขาดแคลน	3.00	1.14	ปานกลาง	2.82	1.60	ปานกลาง	0.75
5 การจัดการเรียนให้สอดคล้องกับสภาพของตลาดแรงงานในปัจจุบัน และอนาคต	2.94	0.96	ปานกลาง	2.93	1.03	ปานกลาง	0.03
6 การประชุมวางแผนสำหรับการจัดตารางสอนและตารางเรียนระหว่างฝ่ายวิชาการกับครูผู้สอน	2.60	1.14	ปานกลาง	3.01	1.13	ปานกลาง	-2.33*
7 การให้อาจารย์ผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดตารางสอนและตารางเรียน	2.91	1.02	ปานกลาง	3.03	1.24	ปานกลาง	-0.61
8 การจัดเวลาเรียนให้เหมาะสมกับเนื้อหาของแต่ละวิชา	2.81	1.06	ปานกลาง	3.03	1.04	ปานกลาง	-1.36
9 การเฉลี่ยชั่วโมงการสอนอย่างยุติธรรม	2.68	1.12	ปานกลาง	2.98	1.17	ปานกลาง	-1.64
10 การจัดตารางสอนและตารางเรียน ตามข้อจำกัดของจำนวนห้องเรียน และห้องปฏิบัติการ	2.74	1.03	ปานกลาง	3.03	1.06	ปานกลาง	-1.68
รวมเฉลี่ย	2.82	0.71	ปานกลาง	2.98	0.75	ปานกลาง	-1.28

* $p \leq .05$

ตารางที่ 4.13 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาในด้านการจัดแผนการเรียน ตารางสอน และตารางเรียน โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดแผนการเรียน ตารางสอน และตารางเรียน เป็นรายข้อ พบว่าความคิดเห็นไม่แตกต่างกันแทบทุกข้อ ยกเว้นข้อการประชุมวางแผนสำหรับการจัดตารางสอนและตารางเรียน ระหว่างฝ่ายวิชาการ อาจารย์ผู้สอน พบว่าความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอน

ปัญหา	ผู้บริหาร n = 47			ครู n = 277			t
	\bar{X}	S.D	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D	ระดับปัญหา	
1 การดำเนินการจัดซื้อ และจัดหาสื่อการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ	3.06	0.99	ปานกลาง	3.18	1.03	ปานกลาง	-0.69
2 การจัดการฝึกอบรมครูในด้านการผลิตสื่อการเรียนการสอน	3.17	1.15	ปานกลาง	3.11	1.07	ปานกลาง	0.34
3 การฝึกอบรมครูในด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน	3.11	1.05	ปานกลาง	3.06	1.09	ปานกลาง	0.28
4 การอำนวยความสะดวกในการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทต่าง ๆ	3.04	1.04	ปานกลาง	3.17	1.08	ปานกลาง	-0.72
5 ความพร้อมของคู่มือ ตำราเรียนและหนังสือประกอบการเรียนการสอนแต่ละวิชา	2.79	0.98	ปานกลาง	2.94	1.01	ปานกลาง	-0.98
6 การให้ความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร และครูสอนในการสร้างสื่อการเรียนการสอน	2.85	1.04	ปานกลาง	2.96	1.06	ปานกลาง	-0.67
รวมเฉลี่ย	3.00	0.85	ปานกลาง	3.06	0.86	ปานกลาง	-0.48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ไม่อนุญาตให้มีการคัดลอกหรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอน เป็นรายชื่อ พบว่าไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครต่อปัญหาการบริหารหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพสายวิชาบริหารธุรกิจ ด้านการจัดสรรสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ และเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ปัญหา	ผู้บริหาร n = 47			ครู n = 277			t
	\bar{X}	S.D	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D	ระดับปัญหา	
1 การใช้ประโยชน์ของห้องเรียน และห้องปฏิบัติการ อย่างมีประสิทธิภาพ	2.77	1.18	ปานกลาง	3.01	1.06	ปานกลาง	-1.46
2 การจัดห้องเรียนห้องปฏิบัติการ และบริเวณให้เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน	2.72	1.08	ปานกลาง	3.08	1.03	ปานกลาง	-2.18*
3 การจัดสถานที่ให้นักเรียนทำงาน หรือพักผ่อน ได้อย่างอิสระในเวลาว่าง	2.87	1.08	ปานกลาง	3.07	1.11	ปานกลาง	-1.14
4 การจัดบริเวณสถานศึกษาให้สะอาด สวยงามและร่มรื่น	2.57	1.06	ปานกลาง	2.81	1.06	ปานกลาง	-1.42
5 การเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.74	0.92	ปานกลาง	2.86	1.01	ปานกลาง	-0.70
6 ความร่วมมือของครูในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.74	1.05	ปานกลาง	2.88	1.06	ปานกลาง	-0.81
รวมเฉลี่ย	2.73	0.81	ปานกลาง	2.95	0.80	ปานกลาง	-1.68

* $p \leq .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารตารางที่ 4.15 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน การค้า ไม่ว่ากรอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาด้านการจัดสรรสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ และเลือก

สรรโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดสรรสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ และเลือกสรรโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นรายชื่อ พบว่าไม่แตกต่างกันแทบทุกข้อ ยกเว้นข้อการจัดห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ และบริเวณให้เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร

ปัญหา	ผู้บริหาร n = 47			ครู n = 277			t
	\bar{X}	S.D	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D	ระดับปัญหา	
1 การจัดตั้งศูนย์วิชาการและข้อมูลสารสนเทศภายในโรงเรียน	3.00	1.14	ปานกลาง	3.08	1.06	ปานกลาง	-0.46
2 ความร่วมมือของครูในการจัดนิเทศภายใน	2.89	1.01	ปานกลาง	3.04	1.03	ปานกลาง	-0.87
3 การได้รับความช่วยเหลือแนะนำจากศึกษานิเทศก์หรือนักวิชาการจากส่วนกลาง ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	2.85	0.96	ปานกลาง	3.01	1.00	ปานกลาง	-1.04
4 การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	2.96	0.81	ปานกลาง	3.03	0.88	ปานกลาง	-0.49
5 การติดตาม กำกับ ดูแล และแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนให้ทันต่อเหตุการณ์	3.00	0.83	ปานกลาง	2.97	0.96	ปานกลาง	0.16
6 การจัดอบรม สัมมนา เพื่อให้ครูแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางในการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	2.89	0.87	ปานกลาง	3.00	0.97	ปานกลาง	-0.72
7 การจัดทำและตรวจสอบแผนปฏิบัติการสอน หรือโครงการสอนของสถานศึกษา	2.91	0.90	ปานกลาง	2.99	0.97	ปานกลาง	-0.51
รวมเฉลี่ย	2.93	0.72	ปานกลาง	3.01	0.73	ปานกลาง	-0.75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.16 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร โดยภาพรวมและรายข้อ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 ตารางรวมแสดงค่าเฉลี่ยความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหาร หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ

ปัญหา	ผู้บริหาร N = 47			ครู N = 277			t
	\bar{X}	S.D	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D	ระดับปัญหา	
1. ปัญหาด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร	2.97	0.74	ปานกลาง	3.19	0.79	ปานกลาง	-1.77
2. ปัญหาด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร	2.98	1.01	ปานกลาง	3.07	0.76	ปานกลาง	-0.68
3. ปัญหาการจัดครูเข้าสอน	2.85	0.94	ปานกลาง	2.93	0.90	ปานกลาง	-0.58
4. ปัญหาด้านการจัดแผนการเรียน ตารางสอนและตารางเรียน	2.82	0.71	ปานกลาง	2.98	0.75	ปานกลาง	1.28
5. ปัญหาด้านการจัดวัสดุ อุปกรณ์หลักสูตรเพื่อการสอน	3.00	0.85	ปานกลาง	3.06	0.86	ปานกลาง	-0.48
6. ปัญหาด้านการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่และเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.73	0.81	ปานกลาง	2.95	0.80	ปานกลาง	-1.68
7. ปัญหาด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร	2.93	0.72	ปานกลาง	3.01	0.73	ปานกลาง	-0.75
รวมเฉลี่ย	2.89	0.82	ปานกลาง	3.02	0.79	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.17 ตารางรวมพบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรในภาพรวมทั้ง 7 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกข้อ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และ ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการบริหาร สัมพันธ์ใช้หลักสูตร

ปัญหา	วุฒิการศึกษาต่ำกว่า ปริญญาตรี $n_1 = 34$			วุฒิการศึกษาตั้งแต่ ปริญญาตรีขึ้นไป $n_2 = 290$			t
	\bar{X}_1	S.D. ₁	ระดับปัญหา	\bar{X}_2	S.D. ₂	ระดับปัญหา	
1. การวิเคราะห์หลักสูตร	3.15	0.76	ปานกลาง	3.35	0.96	ปานกลาง	-1.12
2. การประชุมครูเพื่อวางแผนกิจการเรียนการสอนตามหลักสูตร	2.82	0.92	ปานกลาง	3.13	1.03	ปานกลาง	-1.64
3. การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น	3.18	1.18	ปานกลาง	3.32	1.01	ปานกลาง	-0.71
4. การประชุมชี้แจงผู้ปกครองนักเรียนและคณะกรรมการที่ปรึกษาสถานศึกษาเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	3.06	1.27	ปานกลาง	3.12	1.13	ปานกลาง	-0.30
5. การวางแผนฝึกอบรมครู-อาจารย์ให้สอดคล้องกับหลักสูตร	2.97	1.19	ปานกลาง	3.21	1.04	ปานกลาง	-1.22
6. การประชาสัมพันธ์หลักสูตรใหม่ไปยังโรงเรียนหรือหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา	3.15	1.28	ปานกลาง	3.17	1.08	ปานกลาง	-0.08
7. การติดตามผลการใช้หลักสูตรตามแผนที่กำหนด	3.00	1.15	ปานกลาง	3.12	1.01	ปานกลาง	-0.66
8. การประเมินผลการใช้หลักสูตรให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด	2.88	0.93	ปานกลาง	3.11	1.03	ปานกลาง	-1.23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ปัญหา	วุฒิการศึกษาต่ำกว่า ปริญญาตรี $n_1 = 34$			วุฒิการศึกษาดั้งแต่ ปริญญาตรีขึ้นไป $n_2 = 290$			t
	\bar{X}_1	S.D ₁	ระดับปัญหา	\bar{X}_2	S.D ₂	ระดับปัญหา	
9. การวางแผนการใช้ห้องเรียน และห้องปฏิบัติการให้เหมาะสม	3.15	1.12	ปานกลาง	3.04	1.15	ปานกลาง	0.54
รวมเฉลี่ย	3.04	0.80	ปานกลาง	3.17	0.78	ปานกลาง	-0.91

ตารางที่ 4.18 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มี
ความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตรในภาพ
รวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และ
ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
สายวิชาการธุรกิจ ด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร

ปัญหา	วุฒิการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี $n_1 = 34$			วุฒิการศึกษา ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป $n_2 = 290$			t
	\bar{X}_1	S.D ₁	ระดับปัญหา	\bar{X}_2	S.D ₂	ระดับปัญหา	
1. การประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจ ในหลักการ จุดหมาย โครง สร้างและหลักเกณฑ์การใช้ หลักสูตร	2.91	0.91	ปานกลาง	3.13	1.09	ปานกลาง	-1.10
2. การประชุมชี้แจงและการฝึก อบรมครูเกี่ยวกับแนวปฏิบัติ และการเตรียมความพร้อม เพื่อใช้หลักสูตร	2.97	0.99	ปานกลาง	3.10	0.99	ปานกลาง	-0.71
3. การส่งครูเข้ารับการอบรมเพื่อ หาความรู้และประสบการณ์ ในวิชาที่สอน	3.00	1.15	ปานกลาง	3.07	1.06	ปานกลาง	-0.35

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น และขอสงวนสิทธิ์ในข้อมูลและข้อความที่ปรากฏในเอกสารทุกประการ การนำเอกสารไปใช้

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ปัญหา	วุฒิการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี $n_1 = 34$			วุฒิการศึกษา ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป $n_2 = 290$			t
	\bar{X}_1	S.D ₁	ระดับปัญหา	\bar{X}_2	S.D ₂	ระดับปัญหา	
	4	2.82	0.98	ปานกลาง	3.09	0.94	
5	2.88	0.82	ปานกลาง	3.08	0.95	ปานกลาง	-1.14
6.	2.88	0.82	ปานกลาง	3.05	0.90	ปานกลาง	-1.05
7	3.09	0.98	ปานกลาง	3.04	0.90	ปานกลาง	0.29
8.	2.82	1.04	ปานกลาง	3.16	1.00	ปานกลาง	-1.87
9.	2.91	1.01	ปานกลาง	3.25	2.70	ปานกลาง	0.72
10.	2.61	1.20	ปานกลาง	2.87	1.12	ปานกลาง	-1.25
รวมเฉลี่ย	2.88	0.68	ปานกลาง	3.08	0.81	ปานกลาง	-1.33

ตารางที่ 4.19 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรี และตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการเตรียมครู เพื่อใช้หลักสูตรในภาพรวม ไม่แตกต่างกันทุกข้อ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรี และตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ต่อปัญหาด้าน การเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตรเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสายวิชาบริหารธุรกิจ ด้านการจัดครูเข้าสอน

ปัญหา	วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี $n_1 = 34$			วุฒิการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป $n_2 = 290$			T
	\bar{X}_1	S.D. ₁	ระดับปัญหา	\bar{X}_2	S.D. ₂	ระดับปัญหา	
1. การตกลงร่วมกันระหว่างฝ่ายวิชาการกับครูผู้สอนในการเลือกวิชาที่สอน	2.61	1.00	ปานกลาง	2.95	1.15	ปานกลาง	-1.64
2. การสำรวจความพร้อมและความพึงพอใจของครูในการสอนวิชาต่าง ๆ ก่อนการจัดตารางสอน	2.55	1.12	ปานกลาง	2.98	1.12	ปานกลาง	-2.09**
3. การจัดครูเข้าสอนให้ตรงกับความรู้ความสามารถและความถนัดและความสนใจ	3.39	3.69	ปานกลาง	2.93	1.12	ปานกลาง	1.60
4. การจัดครูเข้าสอนให้ตรงกับพื้นฐานความรู้และประสบการณ์	2.70	0.95	ปานกลาง	2.93	1.61	ปานกลาง	-0.80
5. การให้ครูวางแผนร่วมกันเพื่อจัดความซ้ำซ้อนในเนื้อหาวิชา	2.55	1.09	ปานกลาง	2.95	1.01	ปานกลาง	-2.14*
6. การจัดครูเข้าสอนแทนเมื่อครูที่รับผิดชอบไม่มาทำการสอน	2.91	1.28	ปานกลาง	2.93	1.19	ปานกลาง	-0.85
รวมเฉลี่ย	2.78	0.95	ปานกลาง	2.94	0.90	ปานกลาง	-0.96

** $p \leq .05$

ตารางที่ 4.20 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอนในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ต่อปัญหาด้าน

การจัดครูเข้าสอนเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันแทบทุกข้อ ยกเว้นข้อการสำรวจความพร้อม และความพึงพอใจของครูในการสอนวิชาต่าง ๆ ก่อนการจัดตารางสอน และการให้ครูวางแผนร่วมกัน เพื่อจัดความซ้ำซ้อนในเนื้อหาวิชา และการให้ครูวางแผนร่วมกันเพื่อจัดความซ้ำซ้อนในเนื้อหาวิชา มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและ ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ด้านการจัดแผนการเรียนตารางสอนและตารางเรียน

ปัญหา	วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี $n_1 = 34$			วุฒิการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป $n_2 = 290$			t
	\bar{X}_1	S.D ₁	ระดับปัญหา	\bar{X}_2	S.D ₂	ระดับปัญหา	
1. การจัดแผนการเรียนให้ถูกต้องตามหลักการ จุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตร	2.94	1.20	ปานกลาง	2.98	1.06	ปานกลาง	-0.21
2. การจัดแผนการเรียนหลาย ๆ แผนให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดและความเข้าใจ	3.00	1.20	ปานกลาง	2.99	1.07	ปานกลาง	0.03
3. โรงเรียนสามารถจัดอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ตรงตามแผนการเรียน	2.70	1.21	ปานกลาง	2.99	1.14	ปานกลาง	-1.37
4. การขาดแคลนบุคลากรในสาขาวิชาที่ขาดแคลน	2.58	1.03	ปานกลาง	2.87	1.59	ปานกลาง	-1.04
5. การจัดการเรียนให้สอดคล้องกับสภาพของตลาดแรงงานในปัจจุบันและในอนาคต	2.73	1.10	ปานกลาง	2.96	1.01	ปานกลาง	-1.22
6. การประชุมวางแผนสำหรับการจัดตารางสอนและตารางเรียนสำหรับฝ่ายวิชาการกับครูผู้สอน	2.70	1.26	ปานกลาง	2.98	1.12	ปานกลาง	-1.35
7. การให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดตารางสอนและตารางเรียน	2.88	1.22	ปานกลาง	3.03	1.21	ปานกลาง	0.68
8. การจัดเวลาเรียนให้เหมาะสมกับเนื้อหาของแต่ละวิชา	2.82	1.07	ปานกลาง	3.02	1.04	ปานกลาง	-1.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ภายในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ลงบนสื่อออนไลน์และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ปัญหา	วุฒิการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรี $n_1 = 34$			วุฒิการศึกษาดั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป $n_2 = 290$			t
	\bar{X}_1	S.D. ₁	ระดับปัญหา	\bar{X}_2	S.D. ₂	ระดับปัญหา	
9. การเฉลี่ยอย่างยุติธรรมชั่วโมงการสอน	2.76	1.23	ปานกลาง	2.96	1.16	ปานกลาง	-0.94
10. การจัดการการสอนและตารางเรียนตามข้อจำกัดของจำนวนห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ	2.76	0.97	ปานกลาง	3.01	1.07	ปานกลาง	-1.29
รวมเฉลี่ย	2.78	0.69	ปานกลาง	2.97	0.75	ปานกลาง	-1.41

ตารางที่ 4.21 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ครูที่มีวุฒิการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรี และตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อปัญหา ด้านการจัดแผนการเรียนตารางสอน และตารางเรียน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ต่อปัญหาด้านการจัดแผนการเรียนตารางสอนและตารางเรียนเป็นรายข้อพบว่า ไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสายวิชาบริหารธุรกิจ ด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตร สื่อการสอน

ปัญหา	วุฒิการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรี $n_1 = 34$			วุฒิการศึกษาดั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป $n_2 = 290$			t
	\bar{X}_1	S.D. ₁	ระดับปัญหา	\bar{X}_2	S.D. ₂	ระดับปัญหา	
1. การดำเนินการจัดซื้อและจัดหาสื่อการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ	3.12	0.93	ปานกลาง	3.16	1.04	ปานกลาง	-0.23
2. การจัดการฝึกอบรมครูในด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน	2.94	1.17	ปานกลาง	3.14	1.07	ปานกลาง	-1.01
3. การฝึกอบรมครูในด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน	2.94	1.17	ปานกลาง	3.08	1.07	ปานกลาง	-0.70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้เพื่อการอื่นได้ หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยเป็นอย่างสูง

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ปัญหา	วุฒิการศึกษาต่ำกว่า ปริญญาตรี $n_1 = 34$			วุฒิการศึกษาดังแต่ ปริญญาตรีขึ้นไป $n_2 = 290$			t
	\bar{X}_1	S.D ₁	ระดับปัญหา	\bar{X}_2	S.D ₂	ระดับปัญหา	
4 การอำนวยความสะดวกในการใช้สื่อ การเรียนการสอนประเภทต่าง ๆ	3.27	1.07	ปานกลาง	3.13	1.08	ปานกลาง	-0.70
5 ความพร้อมของคู่มือครู ตำราเรียน และหนังสือประกอบการเรียนการสอน	3.06	0.97	ปานกลาง	2.90	1.01	ปานกลาง	-0.85
6 การให้ความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร และครูผู้สอนในการสร้างสื่อการเรียน การสอน	3.24	1.12	ปานกลาง	2.91	1.04	ปานกลาง	1.70
รวมเฉลี่ย	3.09	0.85	ปานกลาง	3.05	0.86	ปานกลาง	0.25

ตารางที่ 4.22 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ต่อปัญหาด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตร สื่อการสอนเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างทุกข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาดำรงปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ ด้านการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ และการเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ปัญหา	วุฒิการศึกษาดำรงปริญญาตรี $n_1 = 34$			วุฒิการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป $n_2 = 290$			t
	\bar{X}_1	S.D. ₁	ระดับปัญหา	\bar{X}_2	S.D. ₂	ระดับปัญหา	
1. การใช้ประโยชน์ของห้องเรียน และห้องปฏิบัติการอย่างมีประสิทธิภาพ	3.00	1.22	ปานกลาง	2.96	1.06	ปานกลาง	0.12
2. การจัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และบริเวณให้เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน	2.97	1.13	ปานกลาง	3.03	1.03	ปานกลาง	-0.33
3. การจัดสถานที่ให้นักเรียนทำงานหรือพักผ่อนได้อย่างอิสระ ในเวลาว่าง	2.76	1.06	ปานกลาง	3.08	1.11	ปานกลาง	-1.56
4. การจัดบริเวณสถานศึกษาให้สะอาด สวยงามและร่มรื่น	2.82	1.01	ปานกลาง	2.77	1.07	ปานกลาง	0.23
5. การเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.79	1.02	ปานกลาง	2.85	1.00	ปานกลาง	0.31
6. ความร่วมมือของครูในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.73	1.04	ปานกลาง	2.88	1.06	ปานกลาง	-0.76
รวมเฉลี่ย	2.84	0.87	ปานกลาง	2.93	0.80	ปานกลาง	0.58

ตารางที่ 4.23 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาดำรงปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่และการเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตรในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาดำรงปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ต่อปัญหาด้านการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่และการเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันทุกข้อ

เอกสารนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและ ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ด้านการนิเทศและการติดตามผลการใช้หลักสูตร

ปัญหา	วุฒิการศึกษาต่ำกว่า ปริญญาตรี $n_1 = 34$			วุฒิการศึกษาตั้งแต่ ปริญญาตรีขึ้นไป $n_2 = 290$			t
	\bar{X}_1	S.D ₁	ระดับปัญหา	\bar{X}_2	S.D ₂	ระดับปัญหา	
1. การจัดตั้งศูนย์วิชาการและข้อมูลสารสนเทศภายในโรงเรียน	2.88	1.14	ปานกลาง	3.09	1.07	ปานกลาง	-1.06
2. ความร่วมมือของครูในการจัดนิเทศภายใน	3.00	0.97	ปานกลาง	3.02	1.04	ปานกลาง	-0.09
3. การได้รับความช่วยเหลือแนะนำจากศึกษานิเทศก์ หรือนักวิชาการจากส่วนกลางด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	2.88	1.22	ปานกลาง	3.00	0.96	ปานกลาง	-0.68
4. การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	2.88	0.99	ปานกลาง	3.03	0.85	ปานกลาง	-0.95
5. การติดตาม กำกับ ดูแล และแก้ปัญหามาตรการจัดการเรียนการสอนให้ทันต่อเหตุการณ์	2.91	0.84	ปานกลาง	2.99	0.96	ปานกลาง	-0.44
6. การจัดอบรม สัมมนา เพื่อให้ครูผู้สอนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	3.00	0.97	ปานกลาง	2.99	0.96	ปานกลาง	0.07
7. การจัดทำและตรวจสอบแผนปฏิบัติการสอนหรือโครงการสอนของสถานศึกษา	2.97	0.81	ปานกลาง	2.98	0.98	ปานกลาง	-0.07
รวมเฉลี่ย	2.93	0.67	ปานกลาง	3.01	0.74	ปานกลาง	-0.61

ตารางที่ 4.24 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการนิเทศและการติดตามผลการใช้หลักสูตร ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ต่อปัญหาในเทศ และการติดตามผลการใช้หลักสูตรเป็นรายข้อ พบว่าไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

ปัญหา	วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี $n_1 = 34$			วุฒิการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป $n_2 = 290$			t
	\bar{X}_1	S.D ₁	ระดับปัญหา	\bar{X}_2	S.D ₂	ระดับปัญหา	
1. ปัญหาด้านการวางแผนการใช้หลักสูตร และการประชาสัมพันธ์หลักสูตร	3.04	0.80	ปานกลาง	3.17	0.78	ปานกลาง	-0.9
2. ปัญหาด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร	2.88	0.68	ปานกลาง	3.08	0.81	ปานกลาง	-1.33
3. ปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอน	2.78	0.95	ปานกลาง	2.94	0.90	ปานกลาง	-0.96
4. ปัญหาการจัดแผนการเรียน ตารางสอน และตารางเรียน	2.78	0.69	ปานกลาง	2.97	0.75	ปานกลาง	-1.41
5. ปัญหาด้านการจัดวัสดุประกอบหลักสูตร	3.09	0.85	ปานกลาง	3.05	0.86	ปานกลาง	0.25
6. ปัญหาด้านการจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ และการเลือกสรรโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.84	0.87	ปานกลาง	2.93	0.80	ปานกลาง	-0.58
7. ปัญหาด้านการนิเทศ และติดตามผลการใช้หลักสูตร	2.93	0.67	ปานกลาง	3.01	0.74	ปานกลาง	-0.61
รวมเฉลี่ย	2.90	0.59	ปานกลาง	3.02	0.66	ปานกลาง	-0.96

ตารางที่ 4.25 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อปัญหา การบริหารหลักสูตรในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และดัดแปลงอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ตารางที่ 4.26 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ในด้านการวางแผนการใช้หลักสูตร และการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาการบริหารธุรกิจ ด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร

ปัญหา	ประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี			ประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป			t
	n ₁ = 47			n ₂ = 277			
	\bar{X}_1	S.D ₁	ระดับปัญหา	\bar{X}_2	S.D ₂	ระดับปัญหา	
1. การประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจใน หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง และหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร	3.13	0.94	ปานกลาง	3.09	1.03	ปานกลาง	0.19
2. การประชุมชี้แจงและฝึกอบรม ครู เกี่ยวกับแนวปฏิบัติและการ เตรียมความพร้อมเพื่อใช้หลักสูตร	3.13	1.34	ปานกลาง	3.12	0.98	ปานกลาง	0.05
3. การส่งครูเข้ารับการอบรมเพื่อ หาความรู้และประสบการณ์ใน วิชาที่สอน	3.16	0.96	ปานกลาง	3.04	1.12	ปานกลาง	-0.62
4. ทักษะในการใช้หลักสูตรของ ครูในด้านการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน	3.18	1.17	ปานกลาง	3.09	0.96	ปานกลาง	-0.54
5. ทักษะในการใช้หลักสูตรของ ครูในด้านการวัดผลประเมินผล	3.21	0.87	ปานกลาง	3.06	0.96	ปานกลาง	-0.88
6. เจตคติของครูที่มีต่อหลักสูตร ในด้านการจัดกิจกรรม	3.13	1.02	ปานกลาง	3.03	0.90	ปานกลาง	-0.65
7. เจตคติของครูที่มีต่อหลักสูตร ในด้านวัดผลประเมินผล	3.13	0.08	ปานกลาง	3.20	2.68	ปานกลาง	-0.15
8. การอบรมนวัตกรรมเทคโนโลยี การเรียนการสอน	3.37	1.00	ปานกลาง	3.18	1.04	ปานกลาง	-1.08

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่สามารถนำ ไปใช้ประโยชน์อื่นใดได้ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยเป็นอย่างสูง และต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีนำไปใช้

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ปัญหา	ประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี			ประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป			t
	$n_1 = 47$			$n_2 = 277$			
	\bar{X}_1	S.D ₁	ระดับปัญหา	\bar{X}_2	S.D ₂	ระดับปัญหา	
9. การตกลงร่วมกันระหว่างฝ่ายวิชาการ กับครูในการจัดทำแผนปฏิบัติการสอน หรือโครงการ	3.21	0.93	ปานกลาง	3.16	1.61	ปานกลาง	0.82
10. การประชุมครูเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเปิดภาคเรียน	2.74	1.20	ปานกลาง	2.77	1.13	ปานกลาง	-1.18
รวมเฉลี่ย	2.77	0.75	ปานกลาง	2.89	0.89	ปานกลาง	-0.78

ตารางที่ 4.27 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ต่อปัญหาด้านการเตรียมครู เพื่อใช้หลักสูตร ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ตารางที่ 4.28 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ด้านการจัดครูเข้าสอน

ปัญหา	ประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี			ประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป			t
	$n_1 = 44$			$n_2 = 280$			
	\bar{X}_1	S.D ₁	ระดับปัญหา	\bar{X}_2	S.D ₂	ระดับปัญหา	
1. การตกลงร่วมกันระหว่างฝ่ายวิชาการ กับครูผู้สอนในการเลือกวิชาที่สอน	2.92	1.19	ปานกลาง	2.91	1.16	ปานกลาง	0.07
2. การสำรวจความพร้อมและความพึงพอใจของครูในการสอนวิชาต่าง ๆ ก่อนการจัดตารางสอน	2.87	1.09	ปานกลาง	2.91	1.15	ปานกลาง	-0.20
3. การจัดครูเข้าสอนให้ตรงกับความรู้อ ความสามารถความถนัดและความสนใจ	3.13	1.19	ปานกลาง	2.85	1.11	ปานกลาง	1.42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำเป็นประโยชน์อื่น ๆ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ขอร้องสงวนลิขสิทธิ์ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ปัญหา	ประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี			ประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป			t
	n ₁ = 44			n ₂ = 280			
	\bar{X}_1	S.D ₁	ระดับปัญหา	\bar{X}_2	S.D ₂	ระดับปัญหา	
4 การจัดครูเข้าสอนให้ตรงกับพื้นฐานความรู้และประสบการณ์	2.95	1.18	ปานกลาง	2.79	1.10	ปานกลาง	0.86
5 การให้ครูวางแผนร่วมกันเพื่อขจัดความซ้ำซ้อนในเนื้อหาวิชา	3.05	0.98	ปานกลาง	2.92	1.01	ปานกลาง	0.71
6 การจัดครูเข้าสอนแทนเพื่อครูที่รับผิดชอบไม่มาทำการสอน	3.03	1.17	ปานกลาง	2.88	1.21	ปานกลาง	0.71
รวมเฉลี่ย	2.88	0.66	ปานกลาง	2.97	0.77	ปานกลาง	1.05

ตารางที่ 4.28 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ต่อปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอนในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าไม่แตกต่างกันทุกข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสายวิชาบริหารธุรกิจ ด้านการแผนการเรียนตารางสอน และตารางเรียน

ปัญหา	ประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี $n_1 = 44$			ประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป $n_2 = 280$			t
	\bar{X}_1	S.D ₁	ระดับปัญหา	\bar{X}_2	S.D ₂	ระดับปัญหา	
1. การจัดแผนการเรียนให้ถูกต้องตามหลักการ จุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตร	3.03	1.13	ปานกลาง	3.00	1.08	ปานกลาง	0.14
2. การจัดแผนการเรียนหลาย ๆ แผนให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามถนัดแบบความเข้าใจ	2.89	1.11	ปานกลาง	3.04	1.14	ปานกลาง	-0.73
3. โรงเรียนสามารถจัดอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ตรงตามแผนการเรียน	3.03	1.15	ปานกลาง	2.99	1.12	ปานกลาง	0.17
4. การขาดแคลนบุคลากรในสาขาที่ขาดแคลน	3.05	1.06	ปานกลาง	2.73	1.14	ปานกลาง	1.63
5. การจัดการเรียนให้สอดคล้องกับสภาพของตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคต	3.13	0.96	ปานกลาง	2.94	1.03	ปานกลาง	1.07
6. การประชุมวางแผนสำหรับการจัดตารางสอนและตารางเรียนระหว่างฝ่ายวิชาการกับครูผู้สอน	3.05	1.16	ปานกลาง	2.91	1.15	ปานกลาง	0.69
7. การให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดตารางสอนและตารางเรียน	3.34	1.21	ปานกลาง	3.04	1.23	ปานกลาง	1.43
8. การจัดเวลาเรียนให้เหมาะสมกับเนื้อหาของแต่ละวิชา	3.00	1.12	ปานกลาง	2.99	1.06	ปานกลาง	0.06
9. การเฉลี่ยชั่วโมงการสอนอย่างยุติธรรม	3.18	1.35	ปานกลาง	2.93	1.17	ปานกลาง	1.20
10. การจัดตารางสอนและตารางเรียนตามข้อจำกัดของจำนวนห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ	3.16	1.13	ปานกลาง	2.91	1.06	ปานกลาง	1.33
รวมเฉลี่ย	3.24	0.76	ปานกลาง	3.09	0.95	ปานกลาง	-1.28

ตารางที่ 4.29 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปด้านการจัดแผนการเรียน ตารางสอนและตารางเรียน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ตารางที่ 4.30 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสายวิชาการธุรกิจ ด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตร สื่อการสอน

ปัญหา	ประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี			ประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป			t
	n ₁ = 44			n ₂ = 280			
	\bar{X}_1	S.D ₁	ระดับปัญหา	\bar{X}_2	S.D ₂	ระดับปัญหา	
1. การดำเนินการจัดซื้อ และจัดหาสื่อการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ	3.18	1.18	ปานกลาง	3.19	1.03	ปานกลาง	-0.02
2. การจัดการฝึกอบรมครูในด้านการผลิตสื่อการเรียนการสอน	3.13	1.17	ปานกลาง	3.26	2.11	ปานกลาง	-0.37
3. การฝึกอบรมครูในด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน	3.34	1.12	ปานกลาง	3.05	1.09	ปานกลาง	1.54
4. การอำนวยความสะดวกในการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทต่างๆ	3.39	1.17	ปานกลาง	3.11	1.06	ปานกลาง	1.52
5. ความพร้อมของคู่มือ ตำราเรียนและหนังสือประกอบการเรียนการสอนแต่ละวิชา	3.13	1.02	ปานกลาง	3.03	1.64	ปานกลาง	0.37
6. การให้ความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร และครูผู้สอนในการสร้างสื่อการเรียนการสอน	3.13	1.21	ปานกลาง	2.91	1.05	ปานกลาง	-0.67
รวมเฉลี่ย	2.86	0.74	ปานกลาง	2.97	0.93	ปานกลาง	-0.20

ตารางที่ 4.30 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ต่อปัญหาด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่

สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ตารางที่ 4.31 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ และการเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ปัญหา	ประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี $n_1 = 44$			ประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป $n_2 = 280$			t
	\bar{X}_1	S.D ₁	ระดับปัญหา	\bar{X}_2	S.D ₂	ระดับปัญหา	
1. การใช้ประโยชน์ของห้องเรียนและห้องปฏิบัติการอย่างมีประสิทธิภาพ	3.13	1.14	ปานกลาง	3.00	1.08	ปานกลาง	0.69
2. การจัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และบริเวณให้เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน	3.24	1.20	ปานกลาง	2.94	1.06	ปานกลาง	1.55
3. การจัดสถานที่ให้นักเรียนทำงาน หรือพักผ่อนได้อย่างอิสระในเวลาว่าง	3.16	1.24	ปานกลาง	3.02	1.09	ปานกลาง	0.73
4. การจัดบริเวณสถานศึกษาให้สะอาด สวยงามและร่มรื่น	3.58	3.40	มาก	2.85	2.19	ปานกลาง	1.77
5. การเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.05	1.14	ปานกลาง	2.93	1.26	ปานกลาง	0.46
6. ความร่วมมือของครูในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.11	1.09	ปานกลาง	2.80	1.05	ปานกลาง	1.69
รวมเฉลี่ย	3.21	0.97	ปานกลาง	2.92	1.00	ปานกลาง	1.81

ตารางที่ 4.31 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ในด้านการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ และการเลือกสรรกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในภาพรวมไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันทุกข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสายวิชาบริหารธุรกิจ ด้านการนิเทศ และการติดตามผลการใช้หลักสูตร

ปัญหา	ประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี $n_1 = 44$			ประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป $n_2 = 280$			t
	\bar{X}_1	S.D ₁	ระดับปัญหา	\bar{X}_2	S.D ₂	ระดับปัญหา	
1. การจัดตั้งศูนย์วิชาการและข้อมูลสารสนเทศภายในโรงเรียน	3.26	1.18	ปานกลาง	3.19	1.64	ปานกลาง	0.26
2. ความร่วมมือของครูในการจัดนิเทศภายใน	3.18	1.06	ปานกลาง	2.96	1.64	ปานกลาง	0.26
3. การได้รับความช่วยเหลือแนะนำจากศึกษานิเทศก์หรือนักวิชาการจากส่วนกลางด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	3.16	1.10	ปานกลาง	3.01	0.99	ปานกลาง	0.85
4. การติดตามและประเมินผล การใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	3.11	0.95	มาก	3.02	0.89	ปานกลาง	0.52
5. การติดตาม กำกับ ดูแล และแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนให้ทันต่อเหตุการณ์	3.13	0.96	ปานกลาง	3.01	0.97	ปานกลาง	0.73
6. การจัดอบรม สัมมนา เพื่อให้อาจารย์ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	3.11	1.11	ปานกลาง	2.98	0.97	ปานกลาง	0.70
7. การจัดทำและตรวจสอบแผนปฏิบัติการสอน หรือโครงการสอนของสถานศึกษา	2.97	1.05	ปานกลาง	3.00	0.94	ปานกลาง	-0.18
รวมเฉลี่ย	3.10	0.63	ปานกลาง	3.01	0.79	ปานกลาง	0.73

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการอื่นได้โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ตารางที่ 4.32 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ต่อปัญหาการนิเทศและการติดตามผลการใช้หลักสูตร ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันทุกข้อ

ตารางที่ 4.33 ตารางรวมแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

ปัญหา	ประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี			ประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป			t
	n ₁ = 44			n ₂ = 280			
	\bar{X}_1	S.D ₁	ระดับปัญหา	\bar{X}_2	S.D ₂	ระดับปัญหา	
1. ปัญหาด้านการวางแผนการใช้หลักสูตร และการประชาสัมพันธ์หลักสูตร	2.97	0.90	ปานกลาง	2.99	0.97	ปานกลาง	-1.77
2. ปัญหาด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร	2.98	1.01	ปานกลาง	3.07	0.76	ปานกลาง	-0.68
3. ปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอน	2.85	0.94	ปานกลาง	2.93	0.90	ปานกลาง	-0.50
4. ปัญหาด้านการจัดแผนการเรียน ตารางสอน และตารางเรียน	2.82	0.71	ปานกลาง	2.98	0.75	ปานกลาง	-1.28
5. ปัญหาด้านการจัดบริการวัสดุ ประกอบหลักสูตร สื่อการสอน	3.00	0.85	ปานกลาง	3.06	0.86	ปานกลาง	-0.48
6. ปัญหาด้านการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ และการเลือกสรรกิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.73	0.81	ปานกลาง	2.95	0.80	ปานกลาง	-1.68
7. ปัญหาด้านการนิเทศ และติดตามผลการใช้หลักสูตร	2.93	0.72	ปานกลาง	3.01	0.73	ปานกลาง	-0.75
รวมเฉลี่ย	2.90	0.66	ปานกลาง	3.03	0.65	ปานกลาง	-1.25

ตารางที่ 4.33 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ต่อปัญหาด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร ด้านการจัดครูเข้าสอน ด้านการจัดแผนการเรียน ตารางสอน และตารางเรียนด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอนด้านการจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ และการเลือกสรรกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันทุกข้อ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาเรื่อง "ปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาในการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครใน 7 ด้าน คือ การวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร การเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร การจัดครูเข้าสอน การจัดแผนการเรียน ตารางสอนและตารางเรียน การจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน การจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่และการเลือกสรรโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร การนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร โดยจำแนกตามตำแหน่งระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงานประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทวิชาบริหารธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในกรุงเทพมหานคร โดยมีขั้นตอนในการศึกษาสรุปได้ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

5.1.1 เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร

5.1.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ จำแนกตามตำแหน่งระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

5.2 สมมุติฐานการวิจัย

5.2.1 ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ แตกต่างกัน

5.2.2 ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยสายวิชาบริหารธุรกิจ แตกต่างกัน ให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3 ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสายวิชาบริหารธุรกิจแตกต่างกัน

5.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ทำการสอนสายวิชาบริหารธุรกิจ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 64 โรงเรียน ประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหาร ได้แก่อาจารย์ใหญ่ จำนวน 64 คน และกลุ่มครูจำนวน 3,823 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 3,887 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้ผู้บริหารทั้งหมด 64 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูได้โดยวิธีกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามวิธีของ Kerjiec & Morgan ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 361 คน เก็บข้อมูลที่เป็นครู สุ่มตัวอย่าง 60% ของโรงเรียนทั้งหมดได้ 37 โรงเรียน เทียบสัดส่วนบัญญัติไตรยางค์และเก็บข้อมูลโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย(Simple Random Sampling)

5.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อทำการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating - Scales) 5 ระดับ เพื่อให้ครู - อาจารย์โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ผู้สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ในกรุงเทพมหานคร

5.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

5.5.1 ขอนหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ไปให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อวิจัย

5.5.2 ขอนหนังสือจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เพื่อแนะนำตัวผู้วิจัย เพื่อขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทบริหารธุรกิจ ที่อยู่ในความควบคุมดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสอบถามที่กำหนดไว้

5.5.3 นำหนังสือที่ได้รับอนุญาตจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ไปเก็บข้อมูลที่โรงเรียน จำนวน 64 โรงเรียน โดยผู้ทำการวิจัยได้ขอเข้าพบ ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ หรือ

อาจารย์ใหญ่เพื่อมอบแบบสอบถาม พร้อมรายชื่อกลุ่มตัวอย่างบุคลากรที่เป็นครูจำนวน 37 โรงเรียน เพื่อให้ช่วยแจกแบบสอบถาม โดยให้ผู้บริหารและครูตอบแบบสอบถาม โดยให้ระยะเวลาการตอบแบบสอบถาม 1 สัปดาห์ และขอมารับแบบสอบถามด้วยตนเองภายใน 1 สัปดาห์

5.5.4 ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามตามเวลาที่กำหนดไม่ครบ จึงได้นัดแนะผู้ตอบแบบสอบถามอีก 1 สัปดาห์และมารับแบบสอบถาม เมื่อครบกำหนดเวลา 1 สัปดาห์ได้รับแบบสอบถามจำนวน 324 ฉบับเป็นผู้บริหารจำนวน 47 ฉบับจาก 64 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 73.44 และครู 277 ฉบับจากจำนวน 361 คน คิดเป็นร้อยละ 76.73

5.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา
2. แบบสอบถามตอนที่ 1 คือข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามนั้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่และหาค่าร้อยละของแต่ละรายการ แต่ละตัวแปร
3. แบบสอบถามตอนที่ 2 คือ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อปัญหาของการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติต่อไปนี้

3.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของปัญหา การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ทั้ง 7 ประการ เป็นรายด้าน และโดยภาพรวมตามทัศนคติของกลุ่มผู้บริหารและครูผู้สอนแต่ละกลุ่มและแปรตามหลักเกณฑ์ของเบสต์ (1977 : 163) ได้แก่

4.50 - 5.00 หมายความว่า มีปัญหาในการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายความว่า มีปัญหาในการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับมาก

2.50 - 3.49 หมายความว่า มีปัญหาในการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายความว่า มีปัญหาในการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.49 หมายความว่า มีปัญหาในการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวัดค่าการกระจายของข้อมูลของปัญหาการบริหารหลักสูตรในแต่ละด้าน

3.3 ทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ตามสมมติฐาน โดยใช้การทดสอบความแตกต่างของค่า t-test

5.7 สรุปผลการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น 5.7.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ตำแหน่ง งานประสบการณ์ในการทำงาน วุฒิการศึกษาและประเภทวิชาที่สอนมีดังนี้

5.7.1.1 เพศ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 81.80

5.7.1.2 อายุ พบว่าผู้บริหารและครู ส่วนใหญ่มีอายุ ในระหว่าง 30-45 ปี คิดเป็น ร้อยละ 68.50

5.7.1.3 ตำแหน่งงานพบว่าส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 85.50

5.7.1.4 ประสบการณ์ในการทำงานพบว่าผู้บริหารและครู ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 86.40

5.7.1.5 วุฒิการศึกษาพบว่าผู้บริหารและครูส่วนใหญ่ มีวุฒิการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 89.80

5.7.1.6 ประเภทวิชาที่สอน พบว่าผู้บริหารและครูส่วนใหญ่เป็นผู้สอนวิชาชีพคิด เป็นร้อยละ 54.30

5.7.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาย วิชาบริหารธุรกิจ ของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

5.7.2.1 ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและประชาสัมพันธ์หลักสูตร พบว่าผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชน ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ ณ ระดับปานกลางปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ การวิเคราะห์หลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้อง กับสภาพความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น การวางแผนฝึกอบรมครู-อาจารย์ให้สอดคล้องกับ หลักสูตรและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การวางแผนการใช้ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการให้เหมาะสม

5.7.2.2 ด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร พบว่าผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็น รายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ลำดับแรกคือ การตกลงร่วมกันระหว่างฝ่ายวิชาการกับครูในการทำแผนปฏิบัติการสอน หรือ โครง การสอน การอบรมนวัตกรรมเทคโนโลยีวิธีสอนแก่ครูผู้สอน การประชุมชี้แจงครูให้เข้าใจหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง และหลักเกณฑ์ในการใช้หลักสูตร และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การประชุม ครูเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเปิดภาคเรียน

5.7.2.3 ด้านปัญหาการจัดครูเข้าสอน พบว่าผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีว ศึกษ ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ลำดับแรกคือ การจัดครูเข้าสอนให้ตรงกับความรู้ความสามารถ ความถนัด และความสนใจ การ สำนวญความพร้อม และความพึงพอใจของครูในการสอนวิชาต่าง ๆ ก่อนจัดตารางสอน การจัดครู สอนแทน เมื่อครูที่รับผิดชอบไม่มาทำการสอน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การจัดครูเข้าสอนให้ ตรงกับความรู้และประสบการณ์

5.7.2.4 ด้านการจัดแผนการเรียนตารางสอน และตารางเรียน พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ลำดับแรกคือ การให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดทำตารางสอนและตารางเรียน การจัดเวลาเรียนให้เหมาะสมเนื้อหาของแต่ละวิชา การจัดแผนการเรียนหลาย ๆ แผนให้นักเรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความเข้าใจ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การขาดแคลนบุคลากร ในสาขาวิชาที่ขาดแคลน

5.7.2.5 ด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอน พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้อปรากฏว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ลำดับแรก คือ การดำเนินการจัดซื้อจัดหาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ การอำนวยความสะดวกในการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทต่าง ๆ การจัดฝึกอบรมครูในด้านการจัดสื่อการเรียน การสอน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความพร้อมของคู่มือคู่มือตำราเรียนและหนังสือประกอบการเรียนการสอนแต่ละวิชา

5.7.2.6 ด้านการจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ และการเลือกสรรโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามียกระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ลำดับแรก คือ การจัดสถานที่ให้นักเรียนทำงานหรือพักผ่อนได้อย่างอิสระในเวลาว่าง การจัดห้องเรียนห้องปฏิบัติการและบริเวณให้เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน การใช้ประโยชน์ของห้องเรียน และห้องปฏิบัติการอย่างมีประสิทธิภาพ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดบริเวณสถานศึกษาให้สะอาดสวยงามและร่มรื่น

5.7.2.7 ด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกคือ การจัดตั้งศูนย์วิชาการและข้อมูลสารสนเทศภายในโรงเรียน ความร่วมมือของครูในการจัดนิเทศภายใน การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดทำและตรวจสอบแผนปฏิบัติการสอน หรือ โครงการสอนของสถานศึกษา

เมื่อมีการวิเคราะห์ในภาพรวม พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาในภาพรวมทั้ง 7 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ลำดับแรก คือ การเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร การจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตร สื่อการสอน การนิเทศและการติดตามผลการใช้หลักสูตร การวางแผนการใช้หลักสูตร และการประชาสัมพันธ์หลักสูตร การจัดแผนการเรียน ตารางสอนและตารางเรียน การจัดสภาพแวดล้อม

อาคารสถานที่ และการเลือกสรรโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร และลำดับสุดท้ายคือ การจัดครูเข้าสอน

5.7.3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ จำแนกตามตำแหน่ง

5.7.3.1 ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตรพบว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมมีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นเป็นรายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกข้อ ยกเว้น ข้อการประชาสัมพันธ์หลักสูตรใหม่ไปยังโรงเรียนหรือหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

5.7.3.2 ด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร ไม่แตกต่างกันทั้งภาพรวมและรายด้าน

5.7.3.3 ด้านการจัดครูเข้าสอน พบว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันแทบทุกข้อ ยกเว้นข้อ การตกลงร่วมกันระหว่างฝ่ายวิชาการกับครูผู้สอนในการเลือกวิชาที่สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

5.7.3.4 ด้านการจัดแผนการเรียน ตารางสอน และตารางเรียน พบว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันแทบทุกข้อ ยกเว้นข้อการประชุมวางแผนสำหรับการจัดตารางสอน และตารางเรียนระหว่างฝ่ายวิชาการกับครูผู้สอน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

5.7.3.5 ด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอนพบว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.7.3.6 ด้านการจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ และการเลือกสรรโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกข้อ ยกเว้นข้อ การจัดห้องเรียนห้องปฏิบัติการและบริเวณให้เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.7.3.7 ด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรทั้ง 7 ด้าน คือ ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร การเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร การจัดครูเข้าสอน การจัดแผนการเรียนการสอนและตารางเรียน การจัดวัสดุประกอบหลักสูตร สื่อการสอน การจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่และเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร การนิเทศและการติดตาม ผลการใช้หลักสูตร พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทั้ง 7 ด้าน พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

5.7.4 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ จำแนกตามวุฒิ การศึกษา

5.7.4.1 ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

5.7.4.2 ด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

5.7.4.3 ด้านการจัดครูเข้าสอน พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกข้อยกเว้นข้อ การสำรวจความพร้อมและความพึงพอใจของครู ในการสอนวิชาต่าง ๆ ก่อนจัดตารางสอน มีความคิดแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

5.7.4.4 ด้านการจัดแผนการเรียนตารางสอนและตารางเรียน พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

5.7.4.5 ด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอน พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรี ขึ้นไปมี

ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.7.4.6 ด้านการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ และการเลือกสรรโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.7.4.7 ด้านการนิเทศและการติดตามผลการใช้หลักสูตร พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ในภาพรวมทั้ง 7 ด้าน คือ การวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร การเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร การจัดครูเข้าสอน การจัดแผนการเรียนตารางสอนและตารางเรียน การจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอน การจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่และการเลือกสรรโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร การนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 7 ด้านมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.7.5 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ จำแนกตามประสบการณ์

5.7.5.1 ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.7.5.2 ด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตรพบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.7.5.3 ด้านการจัดครูเข้าสอน พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็น

ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

5.7.5.4 ด้านการจัดแผนการเรียนตารางสอนและตารางเรียน พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีและมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

5.7.5.5 ด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอน พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีและมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

5.7.5.6 ด้านการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ และการเลือกสรรโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

5.7.5.7 ด้านการนิเทศและการติดตามผลการใช้หลักสูตรพบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีและมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ทั้ง 7 ด้าน คือ การวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตรการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร การจัดครูเข้าสอนการจัดแผนการเรียนตารางสอนและตารางเรียน การจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอน การจัดสภาวะแวดล้อมอาคารสถานที่และการเลือกสรรโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร การนิเทศและการติดตามผลการใช้หลักสูตรไม่มีความแตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทั้ง 7 ด้าน พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

5.8 อภิปรายผล

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการวิจัย ผู้วิจัยค้นพบสาระที่จะนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.8.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยการศึกษาพิจารณาแต่ละด้านและโดยภาพรวมดังนี้

5.8.1.1 ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตรพบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนได้ใช้หลักสูตรมาเป็นเวลานาน และมีการเตรียมการวางแผนการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารและครูอาจได้รับการฝึกอบรมในเรื่องของการใช้หลักสูตรจากหน่วยงานต้นสังกัด คือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน หรือโรงเรียนเป็นผู้จัดทำ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ทวี พิมขำ (2526 : 8-16) กล่าวว่า การเตรียมการใช้หลักสูตรควรเตรียมการดังนี้

1. จัดพิมพ์เอกสารให้พอเพียง
2. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
3. การฝึกอบรมครู-อาจารย์ศึกษานิเทศและผู้บริหาร
4. ประสานงานสถาบันผลิตครู
5. แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามผลการใช้หลักสูตร
6. แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวิเคราะห์หลักสูตร และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือการวางแผนการใช้ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ ให้เหมาะสม จะเห็นได้ว่าทั้งผู้บริหารและครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาการวางแผนการใช้หลักสูตร และการประชาสัมพันธ์หลักสูตรด้านการวิเคราะห์หลักสูตรสูงสุด และรองลงมาคือการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับ คำกล่าวของ ชำรง บัวศรี (2531: 266) และวิชัย วงษ์ใหญ่ (2523: 185) ที่กล่าวว่า “แผนการนำหลักสูตรใหม่เข้าแทนที่หลักสูตรเดิม จะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีก็ต่อเมื่อได้มีการเตรียมการวางแผนด้านการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร การเตรียมบุคลากร การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ การเตรียมอาคารสถานที่ การเตรียมระบบบริหารของสถานศึกษา การเตรียมงบประมาณค่าใช้จ่ายและการเตรียมชุมชนและสังคม ซึ่งครูใหญ่และคณะกรรมการโรงเรียนจะต้องศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการพัฒนาหลักสูตรความต้องการและความสนใจของผู้เรียนและชุมชน ความพร้อมของโรงเรียนในด้านงบประมาณและอาคารสถานที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้ง 5.8.1.2 ด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตรพบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและครูมีประสบการณ์การทำงานมาก ได้รับการฝึกอบรมเรื่องการใช้หลักสูตร

จากหน่วยงานต้นสังกัด คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน หรือโรงเรียนเป็นผู้จัดการฝึกอบรมเอง จึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรดีพอ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ปัญหาการตกลงร่วมมือกันระหว่างฝ่ายวิชาการกับครูในการจัดทำแผนปฏิบัติการสอนหรือโครงการสอนและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การประชุมครูเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเปิดภาคเรียน จะเห็นได้ว่าแม้ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะมีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตรอยู่ในระดับปานกลางและมีความคิดเห็นต่อปัญหาการประชุมครูเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเปิดภาคเรียนต่ำสุดแต่ก็มีความคิดเห็นต่อปัญหาการตกลงร่วมมือกันระหว่างฝ่ายวิชาการกับครูในการจัดทำแผนปฏิบัติการสอนหรือโครงการสอนสูงสุด การอบรมนวัตกรรมเทคโนโลยีวิธีสอนแก่ครูผู้สอน และการประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจในหลักการจุดหมายโครงสร้าง และหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรเรียงตามลำดับ ซึ่งอาจเป็นเหตุนี้ที่ทำให้ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนสามารถเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตรเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ชงชัย สุวณนเมฆินทร์(2532 : 4-5) ที่กล่าวถึงการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตรว่า “สถานศึกษาจะต้องจัดให้มีการชี้แจงสัมมนาอบรมให้ครู-อาจารย์เข้าถึงจุดหมายหลักการ โครงสร้าง หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรและแนวการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนตลอดจนการวัดและการประเมินผลการใช้หลักสูตร การจัดชี้แจงอบรม และสัมมนาดังกล่าวอาจกระทำโดย ศึกษานิเทศน์ประจำภาคร่วมกับผู้บริหารฝ่ายวิชาการที่ได้รับการฝึกอบรมมาแล้วจากส่วนกลาง

5.8.1.3 ปัญหาการจัดครูเข้าสอน พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การจัดครูเข้าสอนให้ตรงกับความรู้ ความสามารถ ความถนัดและความสนใจ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดครูเข้าสอนให้ตรงกับพื้นฐานความรู้และประสบการณ์จะเห็นได้ว่าถึงแม้ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครจะมีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดครูเข้าสอนในระดับปานกลาง และมีความคิดเห็นในปัญหาการจัดครูเข้าสอนให้ตรงกับพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ต่ำสุดแต่ก็มีความคิดเห็นในปัญหาการจัดครูเข้าสอนให้ตรงกับความรู้ ความสามารถ ความถนัดและความสนใจสูงสุด การสำรวจความพร้อมและความพึงพอใจของครูในการสอนวิชาต่าง ๆ ก่อนจัดตารางสอนและการจัดครูเข้าสอนแทน เมื่อครูที่รับผิดชอบไม่มาทำการสอน เรียงตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีขีดจำกัดในการจัดจ่าย ครู-อาจารย์เข้าสอน เนื่องจากมีบางสาขาวิชาที่ขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถตรงตามสาขาวิชา และงบประมาณในการจ่าย ครู-อาจารย์ ซึ่งโรงเรียนอาจแก้ปัญหาด้วยวิธี การจัดครูสอนเป็นทีม พัฒนาความรู้ของครูโดยการจัดนิเทศภายใน จัดรวมชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้ ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ พัชรี สว่างทรัพย์ (2532 : 7-8) ซึ่งกล่าวว่า สถานศึกษาควรเตรียมการล่วงหน้าโดยวิธีสำรวจความ

พร้อมของครู ก่อนจัดครูเข้าสอน เพื่อให้ได้ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และประสบการณ์ตรงกับรายวิชาที่สอน มีแนวปฏิบัติดังนี้

1. บางรายวิชาอาจจัดครู-อาจารย์สอนเป็นทีม ทำให้เกิดความร่วมมือในการวางแผน ปฏิบัติงานสอนร่วมกันขจัดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาและอาจสอนแทนกันได้ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องหยุดสอน
2. พัฒนาความรู้ความสามารถด้วยการนิเทศภายใน การประชุมปฏิบัติการ การอบรม การศึกษาต่อ
3. จัดรวมชั้นเรียนหรือรวมกลุ่มตามรายวิชา

5.8.1.4 ด้านการจัดแผนการเรียนตารางสอน และตารางเรียนพบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการจัดแผนการเรียนการสอนและตารางเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัด ตารางสอนและตารางเรียน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือการขาดแคลนบุคลากรในสาขาวิชาที่ขาดแคลน จะเห็นได้ว่าถึงแม้ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จะมีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดแผนการเรียนตารางสอนและตารางเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและมีความคิดเห็นในปัญหาด้านการขาดแคลนบุคลากรในสาขาวิชาที่ขาดแคลนต่ำสุด แต่ก็มีความคิดเห็นในปัญหาด้านการให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดตารางสอนและตารางเรียนสูงสุด การจัด เวลาเรียนให้เหมาะสมกับเนื้อหาของหลายวิชา การจัดแผนการเรียนหลาย ๆ แผนให้นักเรียนได้ เลือกเรียนตามความถนัดและความเข้าใจเรียงตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่ให้ครูผู้สอนทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดตารางสอนและตารางเรียน ทุกคนเห็นเป็นเรื่องที่ก่อให้เกิดปัญหาอย่างมาก เพราะไม่สามารถสนองตอบความต้องการของทุกคนได้ ประกอบกับขีดจำกัดของโรงเรียนเอกชน ในด้านบุคลากร และงบประมาณซึ่งไม่สามารถจัดแผนการเรียนหลาย ๆ แผนให้นักเรียนได้เลือก เรียนตามความถนัดและความสนใจได้

5.8.1.5 ด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอน พบว่าผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการจัดวัสดุ ประกอบสื่อการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ดวงสมร กลิ่นเจริญ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการใช้ความต้องการและปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอนของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ใน กรุงเทพมหานคร พบว่าปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอน ครูมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านบริการสื่อการเรียนการสอนไม่มีเจ้าหน้าที่บริการในการเลือกสื่อการเรียนการสอน ด้านการ เตรียมและจัดหา ขาดข้อมูลข่าวสารของสื่อใหม่ ๆ ด้านคุณภาพและปริมาณสื่อไม่เพียงพอกับความ ต้องการด้านการเลือกการใช้มีปัญหาการเลือกให้เหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียนตามลำดับและ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่สอนวิชาสามัญและครูที่ทำการสอนวิชาชีพ พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การดำเนินการจัดซื้อและจัดหาสื่อการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความพร้อมของคู่มือครู ตำราเรียนและหนังสือประกอบการเรียนการสอน แต่ละวิชาจะเห็นได้ว่าถึงแม้ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จะมีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการเรียนอยู่ในระดับปานกลางและมีความคิดเห็น ต่อปัญหาด้านความพร้อมของคู่มือครูตำราเรียนและหนังสือประกอบการเรียน การสอนแต่ละวิชาต่ำสุด แต่ก็มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการดำเนินการจัดซื้อและจัดหาสื่อการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับสูงสุดด้านการอำนวยความสะดวกในการใช้สื่อการเรียนการสอน ประเภทต่าง ๆ และด้านการจัดการฝึกอบรมครูในด้านการผลิตสื่อการเรียนการสอน เรียงตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มักจะมีขีดจำกัด ในด้านของงบประมาณซึ่งทำในการจัดซื้อจัดหาสื่อการเรียนการสอนได้ไม่พอเพียงแก่ความต้องการซึ่งทำให้ไม่สามารถอำนวยความสะดวกในการใช้สื่อการเรียนการสอน และการฝึกอบรมครูในด้านการผลิตสื่อการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เลขา คมเสวต (2537 : บทคัดย่อ) พบว่าผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง 7 ด้าน คือ การจัดตารางสอน การจัดอาจารย์เข้าสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลด้านห้องสมุด ลักษณะของห้องเรียน และการจัดชั้นเรียน สื่อการเรียนการสอนนับว่า มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อระบบการจัดการศึกษาทุกระดับ เพราะสื่อการเรียนการสอนนับว่า มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อระบบการจัดการศึกษาทุกระดับ เพราะสื่อการเรียนการสอนเป็นตัวกลาง หรือเครื่องมือที่ช่วยครูผู้สอนในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น และกรมวิชาการ (2535 : 33) ได้กำหนดความหมายหรือความสำคัญของสื่อการเรียนการสอนไว้ว่า หมายถึง วัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ ทั้งที่เป็นประเภทถาวรและสิ้นเปลือง ที่จำเป็นต้องใช้ปฏิบัติกิจกรรมในโรงเรียน เพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอน ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523 : 112) ได้ให้ความหมายของสื่อการเรียน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ใช้เป็นสื่อกลางให้ผู้สอนสามารถส่งหรือถ่ายทอดความรู้ เจตคติ และทักษะไปยัง ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.8.1.6 ด้านการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ และการเลือกสรรโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตรพบว่า ผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดสถานที่ให้นักเรียนทำงานหรือพักผ่อนอย่างอิสระในเวลาว่าง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดบริเวณสถานศึกษาให้สะอาด สวยงาม และร่มรื่น จะเห็นได้ว่าถึงแม้ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะมีความคิดเห็นต่อปัญหา ด้าน

การจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่และการเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลางและมีความคิดเห็นต่อปัญหา การจัดบริเวณสถานศึกษาให้สะอาด สวยงามและร่มรื่นต่ำสุด แต่ก็มีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดสถานที่ให้นักเรียนทำงานหรือพักผ่อน อย่างอิสระในเวลาว่างสูงสุด และปัญหาการจัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการและบริเวณให้เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน และการใช้ประโยชน์ของห้องเรียน และห้องปฏิบัติการอย่างมีประสิทธิภาพ เรียงตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2523 : 139-190) กล่าวถึงการจัดอาคารสถานที่สรุปได้ว่าเป็นการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เพราะการเรียนรู้ของเด็กไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะภายในห้องเรียนเท่านั้น สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียนก็เป็นส่วนช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ เช่น ส่วนในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน นับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาต่าง ๆ ดังที่ สัจด์ อุทรานันท์ (2532 : 269) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการสอนได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นครูผู้สอนในฐานะผู้จัดการกิจกรรม ให้นักเรียนจะต้องพิจารณาคัดเลือกกิจกรรม ที่เห็นว่าจะต้องให้เกิดความรู้หรือประสบการณ์ และสามารถทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ง่ายที่สุด เร็วที่สุด ประหยัดทั้งเวลา แรงงานและค่าใช้จ่ายให้มากที่สุด เช่นเดียวกับ สันต์ ธรรมบำรุง (2525 : 162) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นพฤติกรรมร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน จัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ และประสบการณ์ตามความมุ่งหมายของการสอน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นิษา สีน้อย (2536 : 42) ที่ทำการศึกษาการใช้หลักสูตรวิชาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียน โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า ครูผู้สอนจะต้องปฏิบัติภารกิจในการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ โดยยึดดำเนินการตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ และผู้บริหารจะต้องคอยกระตุ้นเสนอแนะส่งเสริมให้ครูผู้สอนดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักการสอน และแนวดำเนินการของหลักสูตร

5.8.1.7 ด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นปัญหาด้านการนิเทศ และติดตามผลการใช้หลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ปัญหาด้านการจัดตั้งศูนย์วิชาการ และข้อมูลสารสนเทศภายในโรงเรียน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ปัญหาด้านการจัดทำและตรวจสอบแผนปฏิบัติการสอนหรือโครงการสอน จะเห็นว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีความคิดเห็นว่า ปัญหาการจัดตั้งศูนย์วิชาการและข้อมูลสารสนเทศภายในโรงเรียนมีระดับปัญหาสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 – 2544 : 96) ซึ่งกล่าวโดยสรุปว่า จากสภาพปัญหาข้างต้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการศึกษาโดยให้มีพื้นฐานอยู่บนหลักการพัฒนาร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานทางการศึกษาและที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถประสานการดำเนินงานและการนำทรัพยากรมาใช้ในการบริหาร การวางแผน การจัดการศึกษาและการฝึก

อบรมร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเป็นหน่วยประสานงานกลางและระบบสารสนเทศเพื่อการศึกษา ส่วนปัญหาที่สำคัญ รองลงมาคือความร่วมมือของครูในการจัดนิเทศภายใน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ มงคล ต้นตมุลิก (2535 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการนิเทศ การศึกษาภายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร พบว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดกลางและขนาดใหญ่มีปัญหาการนิเทศ การศึกษาทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ทักษะของผู้บริหารกับทักษะของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาขนาดกลาง ต่อปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียนทุกด้าน ไม่แตกต่างกันส่วนทักษะของผู้บริหารกับทักษะของครูในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขนาดใหญ่ต่อปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียนในด้านการพัฒนาและการใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยครูผู้สอนเห็นว่าโรงเรียนมีปัญหาในการนิเทศด้านนี้มากกว่าผู้บริหาร สำหรับในด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน พบว่ามีทักษะไม่แตกต่างกัน ทั้ง 2 ฝ่าย ปัญหาการนิเทศภายในโรงเรียนอาชีวศึกษาขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง ทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน และปัญหาด้านการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอซึ่งสอดคล้องกับรายงานของกรมอาชีวศึกษา (2530 : 2-5) ซึ่งกล่าวถึงรายงานการติดตามผลการใช้หลักสูตรสรุปได้ว่า “การนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษา ต้องมีการติดตามและควบคุมการเรียนการสอนให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดหมายหลักการ โครงสร้างและหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีคุณภาพและสมรรถภาพตามจุดประสงค์ของประเภทวิชา สาขาวิชา หมวดวิชา และรายข้อต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในหลักสูตร โดยผู้บริหารจะต้องจัดระบบการติดตามและควบคุมที่สำคัญ 3 ประการ คือ การตรวจสอบแผนปฏิบัติการสอน การตรวจสอบการสอน และการตรวจสอบเครื่องมือวัดผลและเมื่อเปรียบเทียบกับด้านที่มีค่าเฉลี่ยปัญหาค่ำสุด คือ การจัดทำและตรวจสอบแผนการปฏิบัติการสอนหรือโครงการสอน ซึ่งคงจะเป็นเพราะว่าปัญหาดังกล่าว เป็นเรื่องที่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพฯทั่วไปต้องปฏิบัติตามระเบียบอยู่แล้ว

เมื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ของผู้บริหารและครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมทั้ง 7 ด้าน พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาวิจัยของ สงวนพงศ์ ชวนชม (2534 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาวิจัยเรื่องสภาพปัญหาในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า “ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเห็นตรงกันว่าโรงเรียนมีปัญหาในการบริหารงานวิชาการทุกด้านในระดับปานกลาง “ และเมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ปัญหาการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตรปัญหาด้านการจัดการวัดสุประกอบหลักสูตรสื่อการสอน ปัญหาด้านการนิเทศและการติดตามผลการใช้หลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับที่ ธงชัย สุวัฒน์เมฆินทร์ (2532 : 4-5) ซึ่งกล่าวว่า “ สถานศึกษาจะ

ต้องจัดให้มีการชี้แจงอบรมสัมมนาให้ครู - อาจารย์ เข้าใจถึงจุดหมาย หลักการโครงสร้างหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรและแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการจัดและประเมินผลการใช้หลักสูตร การจัดชี้แจงอบรมและสัมมนาดังกล่าว อาจกระทำโดยศึกษานิเทศก์ประจำภาคร่วมกับผู้บริหารฝ่ายวิชาการที่ได้รับการอบรมจากส่วนกลาง และสอดคล้องกันผลการศึกษาวิจัยของ ดวงสมร กลิ่นเจริญ (2531 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาวิจัย เรื่องการศึกษาสภาพการใช้ความต้องการและปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอนของครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรมในกรุงเทพมหานครพบว่า “ปัญหาในการใช้สื่อการเรียนการสอนครูมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือด้านการบริหารสื่อการเรียนการสอนไม่มีเจ้าหน้าที่บริการในการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนด้านการเตรียมและจัดหา ขาดข้อมูลข่าวสารของสื่อใหม่ ๆ ด้านคุณภาพและปริมาณสื่อไม่เพียงพอแก่ความต้องการด้านการเลือกและการใช้มีปัญหาเรื่องการเลือกให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่ทำการสอนวิชาสามัญและครูที่ทำการสอนวิชาชีพ พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับรายงานของกรมอาชีวศึกษา (2530 : 2-5) ที่กล่าวถึงรายงานการติดตามผลการใช้หลักสูตรสรุปได้ว่า “การนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษาต้องมีการติดตามและควบคุมการเรียนการสอนให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดหมาย หลักการ โครงสร้างและหลักเกณฑ์ในการใช้หลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีคุณภาพและสมรรถภาพตามจุดประสงค์ของประเภทวิชา สาขาวิชา หมวดวิชาและรายวิชาต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในหลักสูตรโดยผู้บริหารจะต้องจัดระบบการติดตามและควบคุมที่สำคัญ 3 ประการ คือ การตรวจสอบแผนปฏิบัติการสอน ตรวจสอบการสอนและการตรวจสอบเครื่องมือติดตามผล” และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอนและปัญหาด้านการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่และการเลือกสรรกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับที่ ธงชัย สุวัฒน์เมจิรินทร์ (2532 : 2) กล่าวว่า “ในการจัดครูอาจารย์เข้าสอนเป็นเรื่องของสถานศึกษาหรือฝ่ายวิชาการจำเป็นต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถตลอดจนความสมัครใจของครู - อาจารย์ แต่ละคนด้วย หากมีจำนวนเพียงพอเพื่อให้ ครู - อาจารย์ได้ใช้ศักยภาพเขาให้เป็นประโยชน์มากที่สุด” และสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (ป.ป.ป. : 16-19) กำหนดเกณฑ์ประเมินผลการจัดสถานที่สรุปไว้ดังนี้

1. การจัดห้องต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม เช่น จัดห้องเรียนและห้องประกอบได้เพียงพอกับการใช้สอย จัดครุภัณฑ์ในห้องเรียนและห้องประกอบให้มีประโยชน์ต่อการใช้สอย มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนการสอน

2. จัดให้มีสถานที่ ๆ เหมาะสมให้นักเรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น เล่นกีฬา

พักผ่อนหรือทำงาน

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น 3. จัดบริการด้านสุขภาพบำบัดสำหรับครูและนักเรียน เช่น น้ำดื่ม ส้วม ฯลฯ พอเพียงและ

ถูกสุขลักษณะ

4. ใช้อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และบริเวณทั่วไปของโรงเรียนบริการชุมชนเพื่อจัดเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เหมาะสม
5. ใช้วัสดุที่หาง่าย รวมทั้ง ผลงานของนักเรียนมาตกแต่ง อาคารสถานที่ เพื่อประโยชน์ด้านการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม
6. ดูแลรักษาอาคารสถานที่ บริเวณโรงเรียนให้อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้ประโยชน์ได้เสมอ
7. จัดอาคารสถานที่ให้สะอาดเรียบร้อยสวยงามร่มรื่นและประหยัด”

สรุปได้ว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สวงวนพงษ์ ชวนชม (2534 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้บริหารและครูมีความเห็นตรงกันว่า โรงเรียนมีปัญหาในการบริหารงานวิชาการทุกด้านในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในด้านที่มีปัญหาสูงสุด คือ ปัญหาการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร และปัญหาด้านการจัดบริการวัสดุประกอบสื่อการสอน ปัญหาด้านการนิเทศและการติดตามผลการใช้หลักสูตร เรียงกันตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย และความคิดเห็นของผู้วิจัย และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการศึกษาหลายท่านดังที่กล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความสามารถดำเนินการ บริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ โดยมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง หากผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาได้นำข้อค้นพบนี้ ซึ่งมีทั้งข้อที่มีระดับค่าเฉลี่ยของปัญหาสูงสุดและข้อที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหาค่าสุดไปศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับการบริหารหลักสูตรในโรงเรียนของตนเอง โดยการแก้ไขปัญหาการบริหารหลักสูตรในโรงเรียนจะทำให้การเรียนการสอนในโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5.8.2 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ จำแนกตามตำแหน่ง ผลดังนี้

5.8.2.1 ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตรพบว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในที่ตั้งไว้เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันเพียงหนึ่งข้อ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ การประชาสัมพันธ์หลักสูตรใหม่ ไปยังโรงเรียนหรือหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา โดยครูมีความคิดเห็นว่ามี ความแตกต่างมากกว่าผู้บริหาร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ศักยภาพในการติดต่อประสานงานของครูมีข้อจำกัดมากกว่าผู้บริหาร ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่การงานเป็นที่ส้งคม เชื่อถือ

และผู้บริหารมีภาระ ต้องทำการสอนน้อยมากหรือไม่มีเลย ทำให้มีเวลาในการติดต่อกับโรงเรียน และหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรใหม่ และอีกประการหนึ่ง การวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตรนั้นเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหาร ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2528 : 27) ซึ่งกล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นจะต้องคำนึงถึงสภาพปัจจุบันของสถานศึกษาที่ตนรับผิดชอบก่อนที่จะวางแผนการดำเนินงานทางวิชาการด้านอื่น ๆ ต่อไป ส่วนข้ออื่น ๆ นั้นไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรเหมือนกัน ยกเว้น เรื่องการประชาสัมพันธ์หลักสูตรใหม่ไปยังโรงเรียนหรือหน่วยงานต่างๆ ในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ซึ่งผู้บริหารมีโอกาสที่จะดำเนินการได้ค้ำมากกว่าครูผู้สอน

5.8.2.2 ด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตรไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นปัญหาด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตรไม่แตกต่างกันและเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นปัญหาด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตรแตกต่างกันเพียงหนึ่งข้อ คือการอบรมนวัตกรรมเทคโนโลยีวิธีสอนแก่ครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้โดยครูมีความคิดเห็นว่ามีปัญหามากกว่าผู้บริหารซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2528 : 186) ซึ่งกล่าวว่า “การจัดอบรมครูเพื่อใช้หลักสูตรใหม่ ถือเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรและการสอน ถ้าครูไม่ได้รับการอบรมนวัตกรรมเทคโนโลยี วิธีการสอน กระบวนการใหม่ ๆ ที่จะนำมาใช้แม้จะเขียนไว้อย่างชัดเจนที่หลักสูตร คู่มือครูแต่การนำมาใช้อาจมีการสื่อสารไม่เต็มที่ การใช้หลักสูตรก็จะดำเนินไปอย่างขาดประสิทธิภาพ “ สำหรับผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป็นเพราะครูใน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนวิชาชีพในภาพรวมส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ในวิชาครูซึ่งทำให้มองเห็นปัญหาในด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีวิธีสอนมากกว่าผู้บริหารในด้านการตกลงร่วมกันระหว่างฝ่ายวิชาการกับครูในการจัดทำแผนปฏิบัติการสอนหรือโครงการสอน ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ามีค่าเฉลี่ยปัญหามากกว่าครูผู้สอน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้บริหารมองเห็นความขัดแย้งระหว่างฝ่ายวิชาการและครูผู้สอนในข้อเท็จจริงที่ว่าเนื่องจากจำนวนครูผู้สอนมีจำนวนมากมีความต้องการแตกต่างกันมากมายฝ่ายวิชาการไม่สามารถจัดตารางเรียนสนองตอบความต้องการของครูผู้สอนทุกคนได้ จึงก่อให้เกิดปัญหาขึ้น

5.8.2.3 ด้านการจัดครูเข้าสอน พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน จำนวน 1 ข้อ คือ การตกลงร่วมกันระหว่างฝ่ายวิชาการกับครูผู้สอนในการเลือกวิชาที่สอนซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยครูมีความคิดเห็นว่ามีปัญหามากกว่าผู้บริหาร ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ธงชัย สุวัฒน์เมฆินทร์ (2532 : 5) กล่าวว่าการจัดครูอาจารย์เข้าสอนเป็นเรื่องของสถานศึกษาหรือฝ่ายวิชาการจำเป็นต้องคำนึงถึงความรู้ ความสามารถตลอดจน

ความสมัครใจของครู-อาจารย์ใช้ศักยภาพของเขาให้เป็นประโยชน์มากที่สุดสำหรับผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าครูผู้สอนจะประสบปัญหาในด้านนี้มากกว่าผู้บริหารเพราะว่าฝ่ายวิชาการไม่สามารถสนองตอบความต้องการของครูผู้สอนได้ทุกคนเพราะมีปัญหาคัดข้อหลายประการ เช่น จำนวนนักเรียน อุปกรณ์การสอน และรายวิชาตามหลักสูตร และจำนวนครูผู้สอนในแต่ละวิชา

5.8.2.4 ด้านการจัดแผนการเรียน ตารางสอนและตารางเรียนพบว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ ทิพานี สมบัติ (2528 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนประเภทวิชาคหกรรมตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2524 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาพบว่า “ในด้านการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทั้งผู้บริหารและครูอาจารย์ต่างเห็นสอดคล้องกันว่าควรร่วมจัดทำแผนการเรียน โครงการสอนรวมถึงการจัดทำและตรวจแผนการสอนเป็นประจำ” แต่ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันจำนวน 1 ข้อ คือการประชุมวางแผนสำหรับการจัดตารางสอนและตารางเรียนระหว่างฝ่ายวิชาการกับครูผู้สอน โดยครูมีความคิดเห็นว่ามีปัญหามากกว่าผู้บริหาร

5.8.2.5 ด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอน พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดวงสมร กลิ่นเจริญ (2536 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการใช้ความต้องการและปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอนของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในกรุงเทพมหานคร พบว่าครูมีปัญหาในการใช้สื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง

5.8.2.6 ด้านการจัดสรรสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่และกิจกรรม เสริมหลักสูตรพบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาแตกต่างกันจำนวน 1 ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐาน คือการจัดห้องเรียนห้องปฏิบัติการและบริเวณให้เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นว่ามีปัญหามากกว่าครูผู้สอน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่จะมีอาคารสถานที่ค่อนข้างจำกัด จึงก่อให้เกิดปัญหาดังกล่าวซึ่งเป็นภาระโดยตรงของผู้บริหารที่จะต้องดำเนินการแก้ไข

5.8.2.7 ด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกันทุกข้อ

เมื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ใน กรุงเทพมหานครต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ใน ภาพรวมทั้ง 7 ด้านพบว่าผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีความคิด เห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ข้อที่น่าสังเกต คือค่าที- สกอร์ เฉลี่ยมี ค่าเป็นลบ คือ ปัญหาด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ปัญหาด้าน การเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร ปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอน ปัญหาด้านการจัดบริการวัสดุประกอบ หลักสูตรสื่อการสอน ปัญหาด้านการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ และเลือกสรรโครงการกิจ กรรมเสริมหลักสูตร ปัญหาด้านการนิเทศและการติดตามผลหลักสูตร แสดงว่าครูมีปัญหาในการ บริหารหลักสูตร ซึ่งจะต้องปรับปรุงแก้ไขโดยการจัดการฝึกอบรมหรือสนับสนุนให้ศึกษาต่อใน ระดับสูงขึ้นไป ส่วนปัญหาด้านการจัดแผนการเรียนตารางสอนและตารางเรียนผู้บริหารมีความคิด เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าครู คือ ด้านการจัดแผนการเรียน ตารางสอนและตารางเรียน

5.8.3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีว ศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหาร ธุรกิจ จำแนกตามวุฒิการศึกษา ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

5.8.3.1 ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตรพบว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาดังแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อปัญหา ไม่แตก ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ ตั้งไว้ทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระ ทองประเสริฐ (2534 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ใน เขตการศึกษา 5 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในการบริหารงาน วิชาการทั้ง 8 ด้าน พบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและครู ผู้สอนที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการ บริหารหลักสูตรในระดับเดียวกัน ซึ่งมีความคิดเห็นต่อระดับปัญหาไม่แตกต่างกัน

5.8.3.2 ด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษาที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตก ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทุกข้อ ทั้ง นี้ อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาได้จัดให้มีการฝึกอบรมเรื่องการใช้หลักสูตรใหม่เป็น ประจำจึงทำให้ ผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อปัญหาการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร ไม่แตกต่างกัน

5.8.3.3 ด้านการจัดครูเข้าสอนพบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อปัญหา

ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่ามีความแตกต่างกัน จำนวน 1 ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือ การสำรวจความพร้อมและความพึงพอใจของครูในการสอนวิชาต่าง ๆ ก่อนจัดตารางสอน โดยผู้บริหารและครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นว่ามีปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับ คำกล่าวของพัชรี สว่างทรัพย์ (2532 : 7-8) ซึ่งกล่าวว่า “ สถานศึกษาควรเตรียมการล่วงหน้าโดยการสำรวจความพร้อมของครู – อาจารย์ก่อนจัดเข้าสอน เพื่อให้ได้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และประสบการณ์ตรงกับรายวิชาที่สอน” ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีประสบการณ์และเรียนรู้ในด้านการบริหารการศึกษามากกว่าจึงมองเห็นความสำคัญในด้านนี้

5.8.3.4 ด้านการจัดแผนการเรียนตารางสอนและตารางเรียน พบว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและวุฒิการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทุกข้อ

5.8.3.5 ด้านการจัดบริการวัสดุประกอบสื่อการสอน พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทุกข้อ

5.8.3.6 ด้านการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่และการเลือกสรรกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและมีวุฒิการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่า ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทุกข้อ

5.8.3.7 ด้านการนิเทศและการติดตามผลการใช้หลักสูตรพบว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่าไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทุกข้อ

เมื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามวุฒิการศึกษาต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสายวิชาบริหารธุรกิจ ในภาพรวมทั้ง 7 ด้านพบว่ามีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกันเป็นที่น่าสังเกตว่าคะแนนที่สกอร์เฉลี่ยเป็นลบ 6 ด้าน คือ ปัญหาด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ปัญหาด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร ปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอน ปัญหาการจัดแผนการ

เรียนตารางสอน และตารางเรียน ปัญหาด้านการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่และการเลือกสรรโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร ปัญหาด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรแสดงว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปมีปัญหาในการบริหารหลักสูตรมากกว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปเพียงข้อเดียว คือ ปัญหาด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตร

5.8.4 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ จำแนกตามประสบการณ์

5.8.4.1 ด้านการวางแผน การใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกข้อ เมื่อพิจารณาค่าของคะแนนที่-สกอที่เป็นลบ จะเห็นได้ว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความเห็นว่าปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประสบการณ์ในการทำงานก็ได้

5.8.4.2 ด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.8.4.3 ด้านการจัดครูเข้าสอน พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.8.4.4 ด้านการจัดแผนการเรียนตารางสอนและตารางเรียนพบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี และที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

5.8.4.5 ด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรสื่อการสอน พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และที่มี

ประสบการณ์มากกว่า 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่แตกต่างกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.8.4.6 ด้านการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ และการเลือกสรรโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันจำนวน 1 ข้อซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ การจัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการและบริเวณให้เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนพบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ประสบการณ์ในการทำงานน้อยทำให้ขาดประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะในด้านการจัดการใช้ห้องเรียนและอาคารสถานที่ให้เหมาะสมกับรายวิชาต่าง ๆ ที่จัดการเรียนการสอน

5.8.4.7 ด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร พบว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อศึกษาเปรียบเทียบตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีและมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ในภาพรวมทั้ง 7 ด้าน พบว่ามีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นต่อปัญหาไม่แตกต่างกันแต่เป็นที่น่าสังเกตว่าค่าคะแนนที-สกออร์ เฉลี่ยของปัญหาทุกข้อเป็นลบ แสดงว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมีปัญหาในการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ มากกว่าผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ดังนั้นจึงควรที่จะพัฒนาบุคลากรที่เป็นผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป โดยการจัดการสัมมนาฝึกอบรมและการศึกษาดูงานนอกสถานที่ ในด้านการบริหารหลักสูตรเพื่อให้บุคลากรเหล่านี้มีการพัฒนาความรู้เพิ่มขึ้นเพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอน มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ใช้สำหรับกรอ้างอิงแบบเป็นเอกสารเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.9.1 ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตร

บัตรวิชาชีพ สายวิชาการธุรกิจ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 7 ด้าน คือด้านปัญหาการวางแผน การใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ปัญหาด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร ปัญหา ด้านการจัดครูเข้าสอน ปัญหาด้านการจัดแผนการเรียน ตารางสอน และตารางเรียน ปัญหาด้านการ จัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตร สื่อการสอน ปัญหาด้านการจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ และ การเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร ปัญหาด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร ดังนั้นโดยภาพรวมแล้วจะเห็นว่า หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายบริหารธุรกิจที่ใช้ทำการ สอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ในปัจจุบัน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานและ มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต่อไปได้โดยผู้ วิจัยขอเสนอแนะเป็นรายด้านดังต่อไปนี้

5.9.1.1 ปัญหาด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครุมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ผู้บริหารควร จัดประชุมสัมมนาให้แก่ ผู้บริหารและครูในเรื่องของการวิเคราะห์หลักสูตร หรือให้จัดการประชุม เชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อให้ผู้บริหารและครุมีความรู้ในเรื่องการวิเคราะห์ หลักสูตร สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.9.1.2 ปัญหาด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร และครุมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีข้อสังเกตว่าครูผู้สอนมีปัญหาในเรื่อง การอบรมนวัตกรรมเทคโนโลยีแก่ครูผู้สอน ดังนั้นผู้บริหารควรที่จะให้ความรู้แก่ครูผู้สอน โดยการ จัดทำโครงการฝึกอบรมให้แก่ครูผู้สอน ส่งครูไปเข้าร่วมสัมมนาหรือดูงานนอกสถานศึกษา เพื่อให้ ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจดีขึ้น

5.9.1.3 ปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอน จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครุมี ความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อ ปัญหามากกว่าผู้บริหาร คือ การตกลงร่วมกันระหว่างฝ่ายวิชาการกับครูผู้สอนในการเลือกวิชาที่ สอน ดังนั้นผู้บริหารจึงควรที่จะออกแบบสอบถาม สสำรวจความถนัดและความพึงพอใจในการสอน รายวิชาต่าง ๆ แล้วนำเข้ามาเป็นข้อมูลเพื่อพิจารณาร่วมกัน ระหว่างผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการและครูผู้ สอน

5.9.1.4 ปัญหาด้านการจัดแผนการเรียน ตารางสอนและตารางเรียน จากผลการ วิจัยพบว่า ผู้บริหารและครุมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าครูผู้ สอนมีความคิดเห็นต่อปัญหามากกว่า ผู้บริหาร คือ การประชุมวางแผนสำหรับการจัดตารางสอน และตารางเรียนระหว่างฝ่ายวิชาการกับครูผู้สอน ดังนั้นผู้บริหารจึงควรที่จะจัดให้มีการประชุมร่วม กัน 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอน เพื่อหาข้อยุติดังกล่าว

5.9.1.5 ปัญหาด้านการจัดบริการวัสดุประกอบสื่อการสอน จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เป็นที่น่าสังเกตว่า การดำเนินการจัดซื้อและจัดหาสื่อการเรียนการสอนในสาขาวิชาต่าง ๆ โรงเรียนจึงควรที่จะจัดตั้งแผนกวัสดุสื่อการสอน และให้จัดทำแผนงานการจัดทำและจัดซื้อวัสดุประกอบสื่อการสอน โดยสำรวจจากความต้องการของครูผู้สอน

5.9.1.6 ปัญหาด้านการจัดสรรสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่และการเลือกสรรโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง แต่เป็นที่น่าสนใจว่า ผู้บริหารมีปัญหามากกว่าครูผู้สอน คือ การจัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และบริเวณให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน ดังนั้นผู้บริหารจึงควรที่จะวางแผนการใช้อาคารสถานที่ให้เหมาะสมกับสภาพการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน หรือจัดหางบประมาณเพิ่มเติมในการดำเนินการดังกล่าว

5.9.1.7 ปัญหาด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เป็นที่น่าสนใจว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยปัญหาสูงสุด คือ ปัญหาด้านการจัดตั้งศูนย์วิชาการ ดังนั้นโรงเรียนจึงควรที่จะมีแผนงานการจัดตั้งศูนย์วิชาการ โดยการจัดหางบประมาณและบุคลากร เพื่อให้ผู้บริหารและครูจะได้ใช้ประโยชน์ในการค้นคว้าหาข้อมูล ประกอบการเรียนการสอนได้

5.9.2 ข้อเสนอแนะสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ผลจากการวิจัยจะเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการจัดการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ให้แก่สถานศึกษาที่สังกัด ทุกภาคเรียนหรืออย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อให้ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรมากยิ่งขึ้น สามารถนำกลับไปปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.10 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

5.10.1 ควรทำการวิจัยหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพทุกประเภทวิชา ที่เปิดทำการสอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

5.10.2 ควรทำการวิจัยปัญหาการบริหารหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ทุกประเภทวิชา ที่เปิดทำการสอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ตามความคิดเห็นของผู้เรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กนกรัตน์ ชาญกวีวงศ์. 2533. “ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และ บุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขต การศึกษา 9.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กมล สดประเสริฐ. 2510. หลักและวิธีการวัดผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช.

กาญจนา कुमारภัย. 2529. หลักสูตรและการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2 นครปฐม : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

กิติมา ปรีดีดิลก. 2529. ทฤษฎีบริหารองค์การ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชนะการพิมพ์.

กิตติศักดิ์ เปรมสุข. 2524. “ปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก.” วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงาน. 2530. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับการ ศึกษา. กรุงเทพมหานคร : รุ่งศิลป์การพิมพ์.

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน สำนักงาน. 2539. คู่มือการพัฒนาโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีว ศึกษาเพื่อการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร : โรง พิมพ์การศาสนา.

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน สำนักงาน. 2531. คู่มือระเบียบวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ว่าด้วยการวัดผลการศึกษาระดับประกาศนียบัตร พ.ศ. 2528 พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ครุสภา.

จงกลณี อรุณไพโรจน์. 2527. “ปัญหาในการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาณิชยกรรมของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียง เหนือ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

จิระ หงส์ลดาธรรม. 2531-2532. “ยุทธวิธีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อการพัฒนาประเทศ.” วารสารการศึกษาแห่งชาติ 23.

เจิม สืบขจร. 2527. “ปัญหาการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธ ศักราช 2521 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา.” วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ชวาล แพร์ตันกุล. 2516. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช.
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ชารี มณีศรี. 2521. การนิเทศการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร : ศิลปบรรณาการ.

- ชิดชนก เชิงเช่าว. 2531. การวิจัยเบื้องต้นทางการศึกษา ปัตตานี ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- เดือนใจ เศรษฐ์สักโก และคณะ. 2518. การวัดผลและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ถวิล เกื้อกุลวงศ์. 2530. การบริหารการศึกษายุคใหม่ ทฤษฎี วิจัย และปฏิบัติ . กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช.
- ทวี ทิมขำ. 2526. การศึกษาหลักสูตร ปัตตานี คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ทิพาณี สมบัติ. 2529. “ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน ประเภทวิชาคหกรรม ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาของกลุ่มสถานศึกษาที่ 2.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สุวัฒน์โมจินทร์. 2532. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา.
- 2531. การพัฒนาหลักสูตรปวช. รายงานประจำปี 2529 กรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว .
- 2530. การพัฒนาหลักสูตรปี 2530 การศึกษากับการมีงานทำ กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พรินต์ติ้ง กรุ๊ป
- 2539. จาก ปวช. 2524 เป็น ปวช 2530 การศึกษากับการมีงานทำ กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ .
- ธวัชชัย ชัยจิราฉายกุล. 2529. การพัฒนาหลักสูตร จากแนวคิดสู่การปฏิบัติ กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต.
- ธำรง บัวศรี. 2531. ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและการพัฒนา กรุงเทพมหานคร : เอร่าวิม การพิมพ์.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. 2525. ก้าวสู่ผู้บริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : อนงศิลป์การพิมพ์.
- 2525. หลักการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตย์ จรูญผลจิติ. 2529. “การใช้หลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทยตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ซึ่งมีกรณีนำไปใช้
- นิพนธ์ กินาวงศ์. 2526. หลักเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนและนิเทศการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ.

- นิพนธ์ ภูริฉาย . 2528. “การศึกษาการบริหารหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ในปีการศึกษา 2527 ตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 2.” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา .
- นิภา ศรีไพโรจน์ . 2531. หลักการวิจัยเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ 2 : ศึกษาพร.
- นิษา สีน้อย. 2536. “การใช้หลักสูตรอาชีพระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสขั้นพื้นฐาน จังหวัดนครราชสีมา.” วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวงสมร กลิ่นเจริญ. 2536. “การศึกษาสภาพการใช้ความต้องการ และปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอนของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง.
- มณี ภัคเกษม. 2528. “การบริหารงานของโรงเรียนในเครือคาทอลิก ในกรุงเทพมหานคร.” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- บุญนิตย์ ไว้วุฒิก. 2522. “ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูประจำชั้น และนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร พุทธศักราช 2521.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเรือง ขจรศิลป์. 2530. วิธีวิจัยทางการศึกษาเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : พิสิทธ์เซ็นเตอร์.
- ประถม แสงสว่าง. 2525. การบริหารการศึกษาเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : ประยูรวงศ์.
- ประชาคม จันทระจิต. 2533. “การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาคใต้.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ประมวล ทบบัณฑิต. 2529. “ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พงษ์พิศ ทะคง. 2526. “ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการบริหารหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2527 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 9.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พนัส หันนาคินทร์. 2529. หลักการบริหารโรงเรียน พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นกรณีที่มีหนังสือขออนุญาตและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พรเพ็ญ ปทุมสรี. 2531. “แนวคิดวิเคราะห์แนวโน้มของหลักสูตรประถมศึกษาในอนาคต” : สารพัฒนาหลักสูตร 81.
- พันธณีย์ วิหคโต. 2526. “การติดตามผลการใช้หลักสูตร” วิจัยสนเทศ 30.
- พัชรารภรณ์ จิตรโต. 2526. “การใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน ประสานมิตร.
- พัชรี สว่างทรัพย์. 2532. การบริหารงานวิชาการของแผนกวิชา. กรุงเทพมหานคร : หน่วยงานนิเทศ กรมอาชีวศึกษา.
- ภัทรา นิคมานนท์ . 2527. การประเมินผลการสร้างแบบทดสอบ กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต.
- ภิญโญ สาธร. การบริหารการศึกษา กรุงเทพมหานคร : ศ.ศ. การพิมพ์
2531. “การบริหารการศึกษากับการพัฒนาประเทศ.” : สารพัฒนาหลักสูตร 79
- ภิญโญ สาธร. 2521. หลักการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุภา.
2516. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช.
- มาคิน เสงตระกุล. 2538. “การบริหารวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาพานิชยการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน ประสานมิตร.
- เมธี ปิลาธนานนท์. 2525. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : พิทักษ์อักษร.
- รัตนะ บัวสนธิ์. 2531. การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นระดับประถมศึกษา. สารพัฒนาหลักสูตร 78.
- เรวัตร อาจอุทธิรงค์. 2529. “ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาเทคนิควิศวกรรมไฟฟ้า หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท) พุทธศักราช 2527 กรมอาชีวศึกษา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- รุ่ง แก้วแดง. 2522. “ประชุมคณะข้าราชการและเจ้าหน้าที่สถาบันฯ.” จดหมายข่าวสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา 5.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531. หลักการวิจัยทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : สึกษาพร.
- เลขา कमเสวต. 2537. “การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยการ ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง.

วรางคณา ปันลาขนาค. 2527. “การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา ตามทักศนะของผูั
บริหารและครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี” ปรินญาการศึกษา
มหาบัณชิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วิชัย วงษ์ใหญ่. 2523. พัฒนาหลักสูตรและการสอน-มิติใหม่ พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร
: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.

วิชาการกรม กระทรวงศึกษาธิการ. 2521. คู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521.

กรุงเทพมหานคร : จงเจริญการพิมพ์.

2522. แนวการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ฉบับปรับปรุง.

กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์การพิมพ์.

แบบประเมินผลการปฏิบัติงานในโรงเรียนในโครงการโรงเรียนผู้นำการใช้หลักสูตรมัธยม
ศึกษาตอนต้น. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ ม.ป.ป.

วินัย สมมิตร และคณะ. 2527. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : แพร์พิทยา.

วิมิช บุญยู่. 2529. “การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยม
ศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง.” ปรินญานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณชิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วิไล ไบว์เสริวงส์. 2522. “ปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ชั้นประถม
ศึกษา ปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 6.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณชิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

วีระ ทองประเสริฐ. 2534. “ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับงานวิชาการของโรง
เรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 5.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรม
มหาบัณชิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง.

กระทรวงศึกษาธิการ. 2527. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2524
กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา.

----- 2527. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527 ประเภทวิชาบริหาร
ธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2529. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณชิต.

สงวนพงศ์ ชวนชม. 2534. “สภาพและปัญหาในการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” เท่านั้น “วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรม
การค้ำ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น มหาบัณชิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง.

สังค อุทรานันท์. 2528. พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร ภาควิชา

บริหารการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สนอง ยอดเสริม. 2528. “ปัญหาการบริหารหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในทรรศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน พิชญโลก.

สันต์ ชรรณบำรุง. 2525. หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร : นรสิงห์.

สมจิตต์ กรุณา. 2530. “การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ในประเทศไทย ตามทัศนะของผู้บริหารวิทยาลัย.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

สมบุญ ภู่นวล. 2525. การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.

สมบูรณ์ พรธรรมาภพ. 2521. หลักเบื้องต้นของการบริหารในโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ.

สมพงษ์ เกษมสิน. 2526. การบริหาร พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

สมพงษ์ จิตระดับ. 2521. “ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาระดับประถมศึกษาและครูประจำการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ต่อการใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมยศ นาวิการ. 2525. การบริหารธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ.

สมศักดิ์ ศรีมานิชญ์. 2524. การมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.

สมศักดิ์ สุหรัยคิมหันต์. 2530. “การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527 ประเภทช่างอุตสาหกรรมของวิทยาลัยเทคนิคเขตการศึกษา 12.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. 2528. ปัจจัยเสริมการบริหารหลักสูตร. สารพัฒนาหลักสูตร 35.

กรมสามัญศึกษา. 2524. คู่มือการบริหารการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. กรุงเทพมหานคร : จงเจริญการพิมพ์.

-----2524. คู่มือการบริหารการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524.

กรุงเทพมหานคร : จงเจริญการพิมพ์.

สาโรช บัวศรี. 2525. หลักสูตร วิชา และ CBE. สารพัฒนาหลักสูตร 13.

เอกสารตีพิมพ์ที่เกตุทัต. 2526. การจัดการศึกษากับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม. สารพัฒนาหลักสูตร

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น. ผู้ตรวจ 17. มมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สุพชญา ชีรกุล และคณะ. 2524. การนิเทศการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
วิทยากร.
- สุภางศ์ นครอินทร์. 2538. “ปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภท
วิชาพาณิชยกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา.” ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน ประสานมิตร.
- สุภรณ์ แก้วประดับ. คู่มือการใช้หลักสูตรและประเมินผลการศึกษา ม.ป.ท. ม.จ.ป.ป
- สุมิตร คุณาณกร. 2520. หลักสูตรและการสอน พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
ชวนพิมพ์.
- สุวิทย์ บุญช่วย. 2526. การบริหารโรงเรียน ทฤษฎีและปฏิบัติ. ปัตตานี ภาควิชาการบริหารการ
ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เสนห์ จามริก. 2529. การศึกษาเพื่อการพัฒนาพัฒนาอะไร. วารสารการศึกษาแห่งชาติ 1.
- เสนาะ ดิเขาว์ และคณะ. 2528. มีอะไรในหลักสูตร. สารพัฒนาหลักสูตร 44.
- เสริมศรี ไชยสร. 2528. ระบบหลักสูตร – การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่ : พระสิงห์การ
พิมพ์.
- แสน สมนึก. 2530. “การบริหารหลักสูตรกลุ่มคณิตศาสตร์ของผู้บริหารโรงเรียน ตามทัศนะ
ของครุคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในโครงการส่งเสริมการประถม
ศึกษาภาคตะวันออก.” ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ บางแสน.
- โสภณ โสมติ. 2526. “ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร
กลุ่มงานและอาชีพในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 เขตการศึกษา
6.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรสา ปราจันคร. 2525. หลักสูตรและแบบเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนา
พานิช.
- อรุณ รักธรรม. 2527. หลักสูตรสัมพันธ์กับการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร :
ไทยวัฒนาพานิช.
- อ้อม ประนอม. 2527. ถนนหลักสูตร การบริหารและการพัฒนา. สารพัฒนาหลักสูตร 31.
- กรมอาชีวศึกษา. 2530. คู่มือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2530. กรุงเทพมหานคร :
วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี.

เอกสารที่กรมอาชีวศึกษา. 2529. พระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา ชั้น พ.ศ. 2529. การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการกรม กรมอาชีวศึกษา. สารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- กรมอาชีวศึกษา. 2531. รายงานการประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 กรุงเทพมหานคร : หน่วยงานนิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา.
- 2528. รายงานการประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ประเภทวิชาคหกรรม. กรุงเทพมหานคร : หน่วยงานนิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา.
- อุษา ขำประยูร. 2524. “ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. 2527. **หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป**. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : องค์กรศิลป์ .
- Campbell, Roald F; Corbally, John E; and Nystrand, Raphael O. 1983. **Introduction to Educational Administration**. 6 th ed. Boston Allyn and Bacon, Inc.
- Good, Carter V. 1973. **Dictionary of Education**. New York : Mcgraw-Hill Book company.
- Hersey, Paul and Blanchard, Kenneth H. 1988. **Management of Organizational Behavior: Utilizing Human Resources**. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall, Inc.
- Rajuddin, Muhammad Rashid. 1989. “Secondary vocational Schools in Kuala Lumpur and Seremban, Malaysia : Their Goals as Perceived by Selected Parents and Teachers.” **Dissertation Abstracts International**. 49. (8).
- Sergiovanni, Thomas J. and Carver, Fred D. 1980. **The New School Executive** New York : Harper 7 Row, Publishers, Inc.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



คำสั่งคณะกรรมการคุศาศตรูตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ / ๒๕ / 2541

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของ นายสมภพ เทศวิริช

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายสมภพ เทศวิริช เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.มาลัย	จีรวัดมนเกษตร	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.พจนา	ว่องตระกูล	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	ประธานกรรมการ
ผศ.ดร.สมพร	ไชยะ	กรรมการประจำสาขาวิชา
อาจารย์ไพรัตน์	พิกน้อย	กรรมการประจำสาขาวิชา
ดร.มาลัย	จีรวัดมนเกษตร	กรรมการ
ดร.พจนา	ว่องตระกูล	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 19 มิถุนายน 2541

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกหรือเผยแพร่เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คนบดี



ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2541

1. นายสมภพ เทศวิรัช ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2527 (หลักสูตรปรับปรุงพุทธศักราช 2536) สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ใน กรุงเทพมหานคร” โดยมี ดร.มาลัย จีรวฒนเกษตร์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.พจนา ว่องตระกูล เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ.2541

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษา (รศ.ดร.มนัส สัจวารศิลป์) ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงที่มาของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย



ที่ ทม 1504/164.2

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

// พฤษภาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.จรัสดี อุดมโกชน์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายสมภพ เทควิรัช ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2527 (หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช 2536) สายวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อปฏิบัติราชการแทนคณะบดีญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารผู้ซึ่งมีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040



ที่ ทม 1504/ 164-1

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

// พฤษภาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.มัย สุขเอี่ยม

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายสมภพ เทศวิรัช ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2527 (หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช 2536) สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อปฏิบัติราชการแทนคณบดี เติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีฉุกเฉินบัณฑิตศึกษา ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร เติให้นำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040



ที่ ทม 1504/ 164..

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

// พฤษภาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.สมชัย ชินะตระกูล

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายสมภพ เทศวิรัช ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2527 (หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช 2536) สายวิชา บริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียน อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี ลิภิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อปฏิบัติราชการแทนคณบดีให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆงานบัณฑิตศึกษาก็มีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ **1642**

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

// พฤษภาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.นวลจิตร เขาวีรดิพงษ์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายสมภพ เทศวีรัช ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2527 (หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช 2536) สายวิชา บริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียน อาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สิกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่ปฏิบัติราชการแทนคณบดี อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารที่นำมาไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040



ที่ ทม 1504/ 1642

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

// พฤษภาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายบัญญัติ ลาชโรจน์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายสมภพ เทควิรัช ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2527 (หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช 2536) สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ **1642**

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

// พฤษภาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวดวงพร ชินสมบุญ

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายสมภพ เทศวีรัช ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2527 (หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช 2536) ภายวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อปฏิบัติราชการแทนคณบดี หากนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีบัณฑิตศึกษา ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040



ที่ ทม 1504/ 2757

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

19 กรกฎาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลการวิจัย

ด้วย นายสมภพ เทศวิรัช ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2527 (หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช 2536) สายวิชาการบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยี ราชมนังคละ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" ซึ่งได้รับ อนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2541

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา สังกัดหน่วยงานของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณา อนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒนะ)
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3269040

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ของผู้บริหาร และอาจารย์โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ถามสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มี 6 ข้อ

ตอนที่ 2 ถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ของผู้บริหารและอาจารย์ ในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อรวบรวมปัญหา และแนวทางแก้ปัญหา ที่เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ของผู้บริหารและอาจารย์ ในกรุงเทพมหานคร ตามที่เสนอของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการตอบแบบสอบถามทั้ง 3 ตอน โปรดตอบคำถามทุกข้อตามสภาพที่เป็นจริงที่สุด ทั้งนี้ เพื่อจะได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ ทำให้ผลการวิจัยเชื่อถือได้ และมีประโยชน์มากที่สุด การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมิได้มุ่งศึกษาปัญหาของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือโรงเรียนใด โรงเรียนหนึ่งโดยเฉพาะ แต่เป็นการศึกษาและเสนอผลการวิจัยในภาพรวมของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทบริหารธุรกิจ ในกรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีอยู่ 6 ข้อ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่กำหนดให้โดยให้อาศัยความเป็นจริงเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของท่านมากที่สุด

1. เพศ
 - () ชาย
 - () หญิง

2. อายุ
 - () น้อยกว่า 30 ปี
 - () 30 – 45 ปี
 - () สูงกว่า 45 ปี

3. ปัจจุบันท่านปฏิบัติงานในตำแหน่ง
 - () ผู้บริหาร
 - () ครู – ผู้สอน

4. ท่านมีประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่งในสถานศึกษาปัจจุบัน
 - () ต่ำกว่า 5 ปี
 - () ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

5. ท่านสำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับใด
 - () ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - () ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

6. ประเภทวิชาที่ท่านสอน
 - () 1 ประเภทวิชาชีพ
 - () 2 ประเภทวิชาสามัญ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ

คำแนะนำ มีคำถาม 54 ข้อ โปรดตอบทุกข้อ โดยอ่านข้อความซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหา
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ เช่น การค้า
 การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ แล้วพิจารณาว่าในการบริหาร
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 หลักสูตรดังกล่าว ตามที่สนะของท่าน

โรงเรียนของท่านประสบปัญหาต่าง ๆ อยู่ในระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย หรือ น้อยที่สุด

มีปัญหาในการบริหารหลักสูตรมากที่สุด	มีค่า	5	คะแนน
มีปัญหาในการบริหารหลักสูตรมาก	มีค่า	4	คะแนน
มีปัญหาในการบริหารหลักสูตรปานกลาง	มีค่า	3	คะแนน
มีปัญหาในการบริหารหลักสูตรน้อย	มีค่า	2	คะแนน
มีปัญหาในการบริหารหลักสูตรน้อยที่สุด	มีค่า	1	คะแนน

แล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างได้หมายเลขบอกระดับปัญหาของแต่ละข้อคำถาม

ตัวอย่าง :

ข้อที่	ปัญหาการบริหารหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
1	การวางแผนการใช้หลักสูตรใหม่	/					()
2	การประชุมชี้แจงการใช้หลักสูตรใหม่		/				()

จากตัวอย่าง แสดงว่า การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ท่านมีความเห็นตามข้อ 1 ว่า โรงเรียนของท่านประสบปัญหาในการวางแผนการใช้หลักสูตรใหม่ในระดับมากที่สุด และมีความเห็นตามข้อ 2 ว่ามีปัญหาในการประชุมชี้แจงการใช้หลักสูตรใหม่ในระดับมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัญหาการบริหารหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1	
	ปัญหาด้านการวางแผนการใช้หลักสูตร และการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร						
1	การวิเคราะห์หลักสูตร						
2	การประชุมครูเพื่อวางแผนกิจการเรียน การสอนตามหลักสูตร						()
3	การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับ สภาพความต้องการของชุมชน และท้องถิ่น						()
4	การประชุมชี้แจงผู้ปกครองนักเรียน และ คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านศึกษาเพื่อ สร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลัก สูตร						()
5	การวางแผนฝึกอบรมครูอาจารย์ให้สอดคล้อง กับหลักสูตร						()
6	การประชาสัมพันธ์หลักสูตรใหม่ไปยัง โรงเรียนหรือหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา						()
7	การติดตามผลการใช้หลักสูตรตามแผนที่ กำหนด						()
8	การประเมินผลการใช้หลักสูตรให้เป็นไป ตามแผนที่กำหนด						()
9	การวางแผนการใช้ห้องเรียน และห้อง ปฏิบัติให้เหมาะสม						()
	ปัญหาด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร						
10	การประชุมชี้แจงให้ครูเข้าใจในหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง และหลักเกณฑ์การ ใช้หลักสูตร						()

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์เพื่อการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ข้อมูลเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัญหาการบริหารหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
11	การประชุมชี้แจงและฝึกอบรมครูเกี่ยวกับ แนวปฏิบัติ และการเตรียมความพร้อม เพื่อใช้หลักสูตร						()
12	การส่งครูเข้ารับการอบรมเพื่อหาความรู้ และประสบการณ์ในวิชาที่สอน						()
13	ทักษะในการใช้หลักสูตรของครูในด้าน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						()
14	ทักษะในการใช้หลักสูตรของครูในด้าน การวัดผลประเมินผล						()
15	เจตคติของครูที่มีต่อหลักสูตร ในด้านการ วัดผลประเมินผล						()
16	เจตคติของครูที่มีต่อหลักสูตรในด้านการ วัดผลประเมินผล						()
17	การอบรมนวัตกรรมเทคโนโลยีวิธีสอน แก่ครูผู้สอน						()
18	การตกลงร่วมกันระหว่างฝ่ายวิชาการกับ ครูในการจัดทำแผนปฏิบัติการสอนหรือ โครงการสอน						()
19	การประชุมครูเพื่อเตรียมความพร้อมก่อน เปิดภาคเรียน ปัญหาด้านการจัดครูเข้าสอน						()
20	การตกลงร่วมกันระหว่างฝ่ายวิชาการรับ ครูผู้สอนในการเลือกวิชาที่สอน						()
21	การสำรวจความพร้อมและความพึงพอใจ ของครูในการสอนวิชาต่าง ๆ ก่อนการจัด ตารางสอน						()

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและข้อมูลอื่นใดลงบนเอกสารหรือสิ่งอื่นใดเป็นการนำไปใช้

ข้อที่	ปัญหาการบริหารหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1	
22	การจัดครูเข้าสอนให้ตรงกับความรู้ความ สามารถและความถนัดและความสนใจ						()
23	การจัดครูเข้าสอนให้ตรงกับพื้นฐานความรู้ และประสบการณ์						()
24	การให้ครูวางแผนร่วมกันเพื่อขจัดความซ้ำ ซ้อนในเนื้อหาวิชา						()
25	การจัดครูเข้าสอนแทนเมื่อครูที่รับผิดชอบไม่ มาทำการสอน ปัญหาด้านการจัดแผนการเรียนตารางสอน และตารางเรียน						()
26	การจัดแผนการเรียนให้ถูกต้องตามหลักการ จุดมุ่งหมายและ โครงสร้างของหลักสูตร						()
27	การจัดแผนการเรียนหลาย ๆ แผนให้นัก เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดและความ เข้าใจ						()
28	โรงเรียนสามารถจัดอาคารสถานที่ และสิ่ง อำนวยความสะดวกให้ตรงตามแผนการ เรียน						()
29	การขาดแคลนบุคลากรในสาขาวิชาที่ขาด แคลน						()
30	การจัดการเรียนให้สอดคล้องกับสภาพของ ตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคต						()
31	การประชุมวางแผนสำหรับการจัดตาราง สอน และตารางเรียนระหว่างฝ่ายวิชาการกับ อาจารย์ผู้สอน						()
32	การให้อาจารย์ผู้สอนมีส่วนร่วม ในการจัด ตารางสอนและตารางเรียน						()

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าการตีพิมพ์หรือการอื่น ๆ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัญหาการบริหารหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1	
33	การจัดเวลาเรียนให้เหมาะสมกับเนื้อหา ของแต่ละวิชา						()
34	การเฉลี่ยชั่วโมงการสอนอย่างยุติธรรม ระหว่างอาจารย์แต่ละคน						()
35	การจัดตารางสอนและตารางเรียนตามข้อ จำกัดของจำนวนห้องเรียนและห้อง ปฏิบัติการ ปัญหาด้านการจัดวัสดุประกอบหลักสูตร สื่อการสอน						
36	การดำเนินการจัดซื้อ และจัดหาสื่อการ เรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ						()
37	การจัดการฝึกอบรมครูในด้านการผลิต สื่อการเรียนการสอน						()
38	การฝึกอบรมครูในด้านการใช้สื่อการ เรียนการสอน						()
39	การอำนวยความสะดวกในการใช้สื่อการ เรียนการสอนประเภทต่าง ๆ						()
40	ความพร้อมของคู่มือ ตำราเรียน และ หนังสือประกอบการเรียนการสอนแต่ละ วิชา						()
41	การให้ความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนในการสร้างสื่อการ เรียนการสอน						()

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัญหาการบริหารหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1	
	ปัญหาด้านการจัดสภาพแวดล้อม อาคาร สถานที่ และการเลือกสรรโครงการกิจ กรรมเสริมหลักสูตร						
42	การใช้ประโยชน์ของห้องเรียนและห้อง ปฏิบัติการอย่างมีประสิทธิภาพ						()
43	การจัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการและ บริเวณให้เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียน การสอน						()
44	การจัดสถานที่ให้นักเรียนทำงานหรือพัก ผ่อนได้อย่างอิสระในเวลาว่าง						()
45	การจัดบริเวณสถานศึกษาให้สะอาด สวย งามและร่มรื่น						()
46	การเลือกสรร โครงการกิจกรรมเสริมหลัก สูตร						()
47	ความร่วมมือของครูในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร						()
	ปัญหาด้านการนิเทศและติดตามผลการ ใช้หลักสูตร						
48	การจัดตั้งศูนย์วิชาและข้อมูลสาระสนเทศ ภายในโรงเรียน						()
49	ความร่วมมือของครูในการจัดนิเทศ ภายใน						()
50	การได้รับความช่วยเหลือแนะนำจาก ศึกษานิเทศ หรือนักวิชาการจากส่วน กลางด้านจัดการเรียนการสอนตามหลัก สูตร						()

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้ในสถานศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีผู้ฝ่าฝืนจะดำเนินการฟ้องร้องดำเนินคดีและต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัญหาการบริหารหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
		5	4	3	2	1	
51	การติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ						()
52	การติดตาม กำกับ ดูแล และแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนให้ทันต่อเหตุการณ์						()
53	การจัดอบรม สัมมนา เพื่อให้อาจารย์ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร						()
54	การจัดทำและตรวจสอบแผนปฏิบัติการสอน หรือ โครงการสอนของสถานศึกษา						()

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด

คำแนะนำ โปรดระบุปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับด้านการบริหารหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สายวิชาบริหารธุรกิจ ที่เกิดขึ้นในโรงเรียนของท่าน และแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ตามทัศนะของตัวท่านเอง

คำถาม

1. ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร
ปัญหา ได้แก่

.....

.....

.....

.....

.....

2. ด้านการเตรียมครูเพื่อใช้หลักสูตร
ปัญหา ได้แก่

.....

.....

.....

.....

.....

3. ด้านการจัดครูเข้าสอน
ปัญหา ได้แก่

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ด้านการจัดแผนการเรียน ตารางสอน และตารางเรียน
ปัญหา ได้แก่

.....

.....

.....

.....

5. ด้านการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรเพื่อการเรียนการสอน
ปัญหา ได้แก่

.....

.....

.....

.....

6. ด้านการจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่และเลือกสรรโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร
ปัญหา ได้แก่

.....

.....

.....

.....

7. ด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร
ปัญหา ได้แก่

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล	นายสมภพ เทศวิรัช
วัน เดือน ปี เกิด	12 ธันวาคม 2489
สถานที่เกิด	ต. วังหว้า อ.ศรีประจันต์ จ. สุพรรณบุรี
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนพาณิชย์การตั้งตรงจิตร จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	- 2506 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีประจันต์เมธีประมุข - 2509 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นต้น (ปกศ.) วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา - 2517 การศึกษาบัณฑิต (มศว. บางเขน)
ผลงานทางวิชาการ	- เรียบเรียงเอกสารประกอบการเรียนการใช้ภาษาไทย เพื่อกิจธุระชั้น ม. ต้น - เรียบเรียงเอกสารประกอบการเรียนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นปวช. 1 – 2 สายวิชาบริหารธุรกิจ - เรียบเรียงเอกสารประกอบการเรียนวิชาภาษาไทยธุรกิจ ชั้นปวช. 3 - เรียบเรียงเอกสารประกอบการเรียนวิชาภาษาไทยระดับปวส. (สายวิชาบริหารธุรกิจ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้